

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 Rs 361524 23 Rs 2
Tuzla, 01.12.2023. godine**

Općinski sud u Tuzli, sudija Šejla Čatić, odlučujući u pravnoj stvari tužitelja A.O., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Sabina Čatović Hota, advokat iz Sarajeva, ulica Šenoina 14, protiv tuženih 1. JZU Univerzitetski klinički centar Tuzla, ulica prof. Dr. Ibri Pašića bb, Tuzla, koga zastupaju A.C. i E.M., radnici prvotuženog i 2. Z.R., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Bakir Pašić, advokat iz Tuzle, ulica Kralja Tvrtka broj 6, radi: zaštite prava iz radnog odnosa, zaštite od diskriminacije i naknade nematerijalne štete, vsp. 50.000,00 KM, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene dana 01.11.2023. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja, tužitelja lično te punomoćnika prvotuženog A.C. i punomoćnika drugotuženog, donio je dana 01.12.2023. sljedeću:

P R E S U D U

I

Utvrđuje se da je tužitelj tokom 2019. godine pa do 06.05.2021. sistematski uznemiravan na radnom mjestu kod prvotuženog JZU UKC Tuzla te da je ponašanjem i postupcima neposredno nadređenog rukovodioca odnosno drugotuženog-tadašnjeg načelnika Klinike za hirurgiju JZU UKC Tuzla, izlagan nejednakom tretmanu u odnosu na ostale uposlenike UKC Tuzla, zbog čega je trpio duševne bolove i patnju, te ponižavanje od strane nadređenog sa svrhom ugrožavanja njegovog ugleda, časti, dostojanstva, integriteta, i naročito sa svrhom degradacije radnih uvjeta ili profesionalnog statusa i to na način:

- da je drugotuženi odbijao da primi **nalaze pacijenata tužitelja** iz privatne prakse tužitelja i to **nalaze kolonoskopije i patohistološke nalaze**, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika, a koje radnje su se kao takve provodile isključivo prema tužitelju, a o kojim radnjama drugotuženog je upoznat direktor i zakonski zastupnik prvotužene.

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem je traženo da se utvrdi da je tužitelj počev od 2015. godine pa do 06.05.2021. godine sistematski uznemiravan na radnom mjestu kod prvotuženog JZU UKC Tuzla te da je ponašanjem i postupcima neposredno nadređenog rukovodioca odnosno drugotuženog-načelnika Klinike za hirurgiju JZU UKC Tuzla, izlagan nejednakom tretmanu u odnosu na ostale uposlenike UKC Tuzla, zbog čega je trpio duševne bolove i patnju, te ponižavanje od strane nadređenog sa svrhom ugrožavanja njegovog ugleda, časti, dostojanstva, integriteta, i naročito sa svrhom degradacije radnih uvjeta ili profesionalnog statusa i to na način da je drugotuženi odbijao da primi **druge nalaze pacijenata tužitelja** iz privatne prakse tužitelja.

Konstatuje se da je povučen dio tužbenog zahtjeva kojim je traženo da se naloži tuženim da prestanu sa diskriminirajućim ponašanjem i uznemiravanjem tužitelja u vezi sa radom na bilo koji od načina koje je tužitelj naveo u tužbenom zahtjevu.

Obavezuju se tuženi da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete zbog diskriminacije, povrede prava ličnosti i narušavanja ugleda isplate iznos od 2.000,00 KM, u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Odbija se zahtjev tužitelja da se tuženi solidarno obavežu na plaćanje navedenog iznosa naknade nematerijalne štete.

Odbija se zahtjev tužitelja kojim je tražio da mu tuženi na ime naknade nematerijalne štete zbog diskriminacije, povrede prava ličnosti i narušavanja ugleda isplate iznos preko dosuđenog iznosa kao i zahtjev da se obavežu na solidarnu isplatu istog.

II

Obavezuju se tuženi da tužitelju isplate troškove postupka u iznosu od 2769,36 KM u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se prvotuženi da tužitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 549,90 KM u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužitelj da drugotuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 7.972,38 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Odbijaju se zahtjevi tužitelja i drugotuženog za naknadu troškova postupka preko dosuđenih do potraživanih iznosa kao neosnovani.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je ovom sudu dana 18.07.2019. godine podnio tužbu protiv tuženih. U tužbi se navodi da je tužitelj uposlenik kod poslodavca-prvotuženog, na radnom mjestu doktor medicine – specijalista na Klinici za hirurgiju-Odjeljenje za proktologiju, a u skladu sa ugovorom o radu na neodređeno vrijeme, da je tužitelj radni odnos zasnovao kod prvotuženog UKC Tuzla 1985. godine kao pripravnik na Hiruškoj klinici-odjeljenje abdominalne hirurgije, specijalizaciju iz opšte hirurgije završio 1993. godine a u periodu od 1993. godine do danas radio je i radi kao hirurg specijalista opšte hirurgije na odjeljenju kolorektalne hirurgije u UKC Tuzla. 2001. godine postaje primarijus, a 2013. godine subspecijalista abdominalne hirurgije, te je tokom godina obavljao mnogobrojne funkcije na UKC-u i član je međunarodno priznatih strukovnih udruženja. Za drugotuženog navodi da je načelnik Klinike za hirurgiju JZU UKC Tuzla i neposredno nadređeni tužitelju. U tužbi se dalje navodi da još počev od 2015. godine, tužitelj izložen diskriminaciji na radnom mjestu te nezakonitim postupcima drugotuženog koji se ogledaju u sljedećim nedopuštenim radnjama – upućivanje pogrđnih riječi i omaložavanje na radnom mjestu pred drugim uposlenicima, nazivanjem između ostalog tužitelja „najinsuficijentnijim hirurgom“ upućujući mu riječi da je tužitelj „nula“ i da „mu on može ne dati nikako da operiše“ dovođenjem u pitanje stručnost i kompetencije tužitelja, iznošenjem optužbi na račun tužitelja sa potpuno izmišljenim i netačnim konstrukcijama. Nadalje, diskriminatorni postupci ogledaju se navodno i u onemogućavanju tužitelja u redovnim procesima rada na način da se uskraćuje mogućnost pacijentima čije je liječenje vodio da odaberu liječnika i hirurga u ličnosti tužitelja, ostavljanje takvih pacijenata zadnjih na programu za operaciju, ili pomjeranje operativnog zahvata tih pacijenata za kasne popodneve sate, te nerijetko nakon teške pripreme za operativni zahvat „skidanje sa programa“ i ostavljanje za naredni dan, kao i dodjeljivanje pacijenata koje tužitelj pripremi i prijavi za operaciju, drugim operatorima, kontinuiranim rasporedom rada na način da se na rasporedu dežurstva tužitelj degradira stavljanjem u tzv. drugu

kolonu, gdje mu je neposredno pretpostavljeni liječnik u dežurstvu u ličnosti liječnik sa neuporedivo manje stručnog i radnog iskustva. Naposlijetku, diskriminiranje i direktna šteta ugledu tužitelja se navodno nanosi na način da je drugotuženi naložio osoblju klinike da se na klinici ne priznaju nalazi tužitelja koje nalaze izdaje pacijentima koje liječi u privatnoj praksi, te je u tom cilju dao izričit nalog osoblju klinike da zovu pacijente tužitelja telefonom i saopšti im da se nalazi tužitelja iz privatne prakse ne priznaju i da je potrebno da isti urade nove nalaze, pa čak i za teške liječničke preglede kao što je kolonoskopija, usljed čega pacijent praktično tjera da odustanu od liječenja kod tužitelja, čime mu direktno nanosi nemjerljivu štetu ugledu. Usljed nezakonitog postupanja tužitelj je izložen kontinuiranim stanjima stresa zbog koji je tražio i stručnu pomoć i zbog koje trpi duševne bolove i patnju a u više navrata tužitelj je obavještavao poslodavca o povredi njegovih prava na radnom mjestu i tražio zaštitu od takvog postupanja ali do podnošenja tužbe poslodavac nije učinio ništa da se takvo postupanje prema tužitelju otkloni. Tvrdi da je prvotuženi svjesno učestvovao u tendenciozno osmišljenom disciplinskom postupku koji je za isključivi cilj imao da prikrije nezakonitosti na radnom mjestu prema tužitelju i da pokuša amnestirati drugotuženog za učinjenu kontinuiranu sistemsku diskriminaciju te umjesto da takvu praksu zaustavi, prvotuženi je po zahtjevu drugotuženog oformio tim radi utvrđivanja i ispitivanja razloga bolovanja tužitelja tvrdeći da se radi o fiktivnom bolovanju. Navodi da je u dopisima koje je upućivao poslodavcu, tužitelj iznosio sve činjenice, iz kojih je potpuno jasno vidljivo da drugotuženi, koristeći nezakonito funkciju načelnika Klinike za hirurgiju UKC sprovodi mobing nad tužiteljem, degradirajući istog i na taj način direktno nanoseći štetu ugledu tužitelja, pri tome koristeći drugo medicinsko osoblje nastoji na sve moguće načine diskriminirati tužitelja. Imajući u vidu sve navedeno, tužitelj postavlja tužbeni zahtjev, a nakon što mu je rješenjem suda naloženo otklanjanje nedostataka u istom dana 19.08.2019. dostavio je uređenu tužbu u kojoj osim navoda koje je iznio u prvobitno podnesenoj tužbi navodi i da je počev od 2015. godine tužitelj izložen diskriminaciji i nezakonitim postupcima drugotuženog a što je kulminiralo i inteziviralo tokom 2018. i 2019. godine, a postupci se ogledaju osim u radnjama koje su ranije navedene u prvobitno podnesenoj tužbi i ugrožavanjem osnovnog prava na rad što se ogleda kroz nestavljanje tužitelja kao liječnika i operatora na operativni program ili stavljanjem u operativni program ali skoro uvijek kao zadnjeg na programu. Stoga predlaže da sud donese presudu čiju sadržinu je opredjelio u navedenom podnesku od 19.08.2019. i kod koje ostaje do kraja postupka.

Prvotuženi je dana 08.10.2019. godine dostavio odgovor na tužbu kojom osporava postavljeni tužbeni zahtjev, navodeći da se prvotuženi prema tužitelju ophodio kao i prema svakom drugom radniku, da mu je odobren i dopunski rad u vlastitoj ordinaciji uprkos negativnom mišljenju načelnika a koje odobrenje je imao i ranije počev od 5-tog mjeseca 2017. da su mu u više navrata od 2015. do 2019. godine od strane direktora a po zahtjevu drugotuženog odobravani odlasci na Kongrese odnosno simpozije i sastanke u Zagrebu službeni put. Takođe navode da se raspred operativnih zahvata sačinjava prema potrebi pacijenta a ne ljekara i prema medicinskim kriterijima kao i da pacijenti imaju pravo izbora doktora primarne zdravstvene zaštite a ne sekundarne. Vezano za nepriznavanje nalaza iz ordinacije doktora Odošašića, navode da odluka o tome da li će se priznati neki nalaz se može donijeti na osnovu medicinskih kriterija te navodi da nisu rijetke situacije da se traži ponavljanje nalaza koji su urađeni u drugim zdravstvenim ustanovama, a da je potpuno opravdano tražiti ponavljanje nalaza koji nije urađen od strane ljekara odgovarajuće specijalnosti kakav je slučaj sa nalazima kolnoskopije doktora Odošašića. Što se tiče rasporeda dežurstava i pitanje u kojoj koloni dežurstva je tužitelj navode da je isto irelevantno sa aspekata prava, obaveza i novčanih naknada te u pogledu naknade nematerijalne štete osporavaju u cijelosti pravni osnov i visinu i predlažu odbijanje tužbenog zahtjeva.

U odgovoru na tužbu od 01.10.2019. godine drugotuženi osporava sve navode u pogledu diskriminacije smatrajući da je netačno da je drugotuženi na bilo koji način diskriminisao i

uznemiravao tužitelja te navodi da drugotuženi ima jasnu obavezu rukovođenja i nadzora nad stručnim radom zaposlenika a sve u skladu sa zaključenim ugovorom o radu i opštim aktima. Tvrdi da se sva komunikacija sa tužiteljem odvijala u skladu sa njegovim nadležnostima i dužnostima a problemi koji su nastali u redovnom obavljanju obaveza tužitelja nastali kao posljedica njegovih zahtjeva da se pacijenti koje je tretirao u okviru svoje registrovane dopunske djelatnosti tretiraju kao prioritetni za operacije. Navodi da su pacijenti čije je zdravstveno stanje bilo takvo da je opravdavalo preporučeni prioritetni zahvat i bili u uvršteni u program operacija prema preporuci ali da se pokazalo da za određeni broj pacijenta operativni zahvat nije bio indiciran niti potreban ili hitan. Navodi da se analizom medicinske dokumentacije koju su pacijenti donosili sa sobom iz privatne ordinacije tužitelja (period 2017.-2019.) utvrdilo da je dokumentacija iz ordinacije tužitelja često nekompletna bez obaveznog vremena pregleda i nalaza, informacija na kojem je aparatu nalaz rađen što su obavezni elementi nalaza a skreće pažnju i da je obaveza tužitelja bila da pri obavljanju prakse to navoditi kako bi se difencirali radni sati provedeni u Klinici za hirurgiju u odnosu na sate dopunske djelatnosti. Ističe da su određene vrste pretraga rađene pod opštom anestezijom na što je drugotuženi upozoravao usmeno tužitelja a nakon toga obavijestio nadležno Ministarstvo te dobio odgovor 15.07.2019. godine. Sem toga tvrdi da su tužitelj i pacijenti koje je slao na operaciju nakon pregleda iz svoje privatne prakse, insistirali da on lično bude operator ali navodi da pacijenti nemaju pravo izbora doktora sekundarne i tercijalne zdravstvene zaštite nego samo primarne zaštite. Ističe da se tužitelj na nalazima potpisivao kako proktolog a da se propisima FBiH ne prepoznaje specijalizacija ili subspecijalizacija pod ovim nazivom. U pogledu rasporeda dežurstava navodi da je rezultat planiranja na Klinici i osiguravanja najboljih resursa dostupnih u određenom momentu a ističe i da je drugotuženi dao negativno mišljenje za produženje ugovora o dopunskom radu smatrajući da će to negativno uticati na organizaciju rada na Klinici za hirurgiju. Navodi da su učestala odusustvovanja sa posla zbog bolovanja i očigledno prioritiziranje privatne prakse koju obavlja kao dopunsku djelatnost počeli uticati na organizaciju rada na Klinici te je drugotuženi na upit direktora UKC od 12.06.2019. kojim traži njegovo mišljenje o zahtjevu tužitelja za produženje ugovora u dopunskom radu u vlastitoj specijalističkoj ordinaciji odgovorio da nije saglasan jer vjeruje da će to negativno uticati na organizaciju rada na Klinici pa smatra kako ovim mišljenjem isprovocirao tužbu tužitelja koji je ovakvo mišljenje protumačko kao izraz njegovog ličnog animoziteta a ne kao objektivnu profesionalnu procjenu. Navodi i da je drugotuženi sve radnje koje poduzeo, poduzeo vodeći se najboljim interesima pacijenata a u pogledu dopisa koje je uputio UKC-u tražeći da se tužitelju odobre putovanja u pogledu usavršavanja od 2014. do danas, prema mišljenju drugotuženog ukazuju da se ophodio poštovanjem prema njemu uvažavajući stručnost i iskustvo koje posjeduje. Iz svih razloga predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Tužitelj je dana 24.09.2019. godine podnio prijedlog za donošenje sudske mjere osiguranja navodeći da nakon podnošenja tužbe se tužitelju i dalje ugrožava prava na rad kako je opisano u tužbi a usljed kojih radnji tuženi tužitelj gotovo da i ne obavlja operativne zahvate odnosno obavlja ih nesrazmjerno i zanemarljivo malo u odnosu na druge liječnike specijaliste opće hirurgije njegovog zvanja, iskustva, struke i ugleda te mu se i dalje uskraćuje pravo da liječi i operiše pacijente koji to izričito zahtjevaju usljed ranije stečenog odnosa povjerenja tokom procesa liječenja. Predložio je donošenje mjere osiguranja koju je sud odbio rješenjem od 14.08.2020. godine.

Nakon provedenog postupka dana 05.03.2021. godine donesena je prvostepena presuda kojom je u stavu I alineja 1. utvrđeno da je tužitelj tokom 2018. i 2019. godine sistematski uznemiravan na radnom mjestu kod prvotuženog JZU UKC Tuzla te da je ponašanjem i postupcima neposredno nadređenog rukovodioca odnosno drugotuženog-načelnika Klinike za hirurgiju JZU UKC Tuzla, izlagan nejednakom tretmanu u odnosu na ostale uposlenike UKC Tuzla, zbog čega trpi duševne bolove i patnju, te ponižavanje od strane nadređenog sa svrhom ugrožavanja njegovog ugleda,

časti, dostojanstva, integriteta, i naročito sa svrhom degradacije radnih uvjeta ili profesionalnog statusa i to na način:- upućivanjem pogrdnih riječi i omalovažavanjem na radnom mjestu pred drugim uposlenicima i pacijentima upućujući tužitelju riječi da je "nula" i da "mu on može ne dati nikako da operiše",

- dovođenjem u pitanje stručnosti i kompetencija tužitelja,- ostavljanjem tužiteljevih pacijenata zadnjih na programu za operaciju, i pomjeranjem operativnog zahvata tih pacijenata za kasne popodneve sate, te nerijetko nakon pripreme za operativni zahvat "skidanjem sa programa" i ostavljanje za naredni dan, a o kojim radnjama drugotuženog je upoznat direktor i zakonski zastupnik prvotuženog, koji prvotuženi nije preduzeo ništa da se takvo ponašanje zaustavi ili sankcioniše, nego je nečinjenjem, te upornim oglašivanjem na prijave mobinga i diskriminacije od strane tužitelja doprinio daljem kršenju prava tužitelja. Dalje je u alineji 2. naloženo tuženim da prestanu sa diskriminirajućim ponašanjem i uznemiravanjem tužitelja u vezi sa radom na bilo koji od u prethodnom stavu opisanih načina a u alineji 3. naloženo tuženima da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete zbog diskriminacije, povrede prava ličnosti i narušavanja ugleda isplate iznos od 2.000,00 KM, u roku od 15 dana od dana donošenja presude. Stavom II alineja 1. je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži da sud utvrdi da je tužitelj počev od 2015. godine pa do danas sistematski uznemiravan na radnom mjestu kod prvotuženog JZU UKC Tuzla te da je ponašanjem i postupcima neposredno nadređenog rukovodioca odnosno drugotuženog-načelnika Klinike za hirurgiju JZU UKC Tuzla, izlagan nejednakom tretmanu u odnosu na ostale uposlenike UKC Tuzla, zbog čega trpi duševne bolove i patnju, te ponižavanje od strane nadređenog sa svrhom ugrožavanja njegovog ugleda, časti, dostojanstva, integriteta, i naročito sa svrhom degradacije radnih uvjeta ili profesionalnog statusa na sljedeće načine:-nazivanjem između ostalog tužitelja "najinsuficijentnijim hirurinom", iznošenjem optužbi na račun tužitelja sa potpuno izmišljenim i netačnim konstrukcijama, onemogućavanjem tužitelja u redovnim procesima rada na način da se uskraćuje mogućnost pacijentima čije je liječenje vodio da odaberu liječnika i hirurga u ličnosti tužitelja, dodjeljivanjem pacijenata koje tužitelj pripremi i prijavi za operaciju, drugim operatorima, kontinuiranim rasporedom rada na način da se na raporedu dežurstava tužitelj degradira stavljanjem u tzv. drugu kolonu, gdje mu je pretpostavljeni liječnik u dežurstvu u ličnosti liječnika sa neuporedivo manje stručnog i radnog iskustva, odbijanjem da primi pacijente sa nalazima tužitelja iz privatne prakse tužitelja, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika a koje radnje se kao takve provode isključivo prema tužitelju, a o kojim radnjama drugotuženog je upoznat direktor i zakonski zastupnik prvotužene.

Stavom II alineja 2. odbijen je zahtjev tužitelja u dijelu u kojem je traženo da se naloži tuženima da prestanu sa diskriminirajućim ponašanjem i uznemiravanjem tužitelja u vezi sa radom na načine kako je opisano u prethodnom stavu.

Stavom II alineja 3. odbijen je zahtjev tužitelja u dijelu u kome je traženo da sud naloži tuženima da tužitelju omoguće radne uslove u skladu sa:-Ugovorom o radu broj 02-07/2-2-2063717 od 23.10.2017. godine, odredbama članova Zakona o liječništvu FBiH i to člana 2., a kojim se zabranjuje diskriminacija liječnika, člana 4. kojim se nalaže obavljanje liječničke djelatnosti poštujući načelo unaprijeđenja dostojanstvenog i odgovornog profesionalnog ponašanja poštovanjem u radu propisa iz oblasti zdravstva, pravila struke, te kodeksa medicinske etike i deontologije, člana 7., kojim se nalaže samostalnost liječnika u procesu donošenja odluke i izbora dijagnostike te kojim se nalaže sudržavanje od svake aktivnosti koja nije spojiva sa ugledom, dostojanstvom i neovisnošću ljekarskog zvanja, člana 32. , a kojim se utvrđuje pravo na rad liječnika u skladu sa propisima u oblasti zdravstva i rada te pravo na stručno usavršavanje, člana 33. kojim se nalaže poslodavcu u oblasti zdravstva da omogući nesmetano ostvarivanje prava liječnika iz člana 32., te člana 34. kojim se nalaže da je dobrobit pacijenta temeljna i prva obaveza liječnika, odredbama Kodeksa medicinske etike i deontologije liječničke komore FBiH i to članova 3., a kojim se nalaže dužnost liječnika da u svom radu mora stalno čuvati ugled i dostojanstvo ljekarskog poziva te časno se odnositi prema kolegama, člana 11. kojim se propisuje

obaveza da se na traženje bolesnika isti uputi na brigu drugom liječniku i člana 22., kojim se određuje da liječnik može preuzeti brigu nad bolesnikom drugog ljekara samo na zahtjev tog bolesnika ili tog ljekara,

-Odredbama Etičkog kodeksa javne zdravstvene ustanove Univerzitetski klinički centar Tuzla, i to člana 1. kojim se nalaže obaveza poštivanja kodeksa za sva lica koja borave i rade u zdravstvenoj ustanovi UKC Tuzla (1. Tužena), člana 6. kojim se osigurava poštivanje obaveze uživanja svih ljudskih prava svim licima koja borave i rade u ustanovi UKC Tuzla, člana 7., kojim se nalaže poštovanje integriteta i dostojanstva svih lica koja borave i rade u Ustanovi UKC Tuzla, člana 8. kojim se nalaže ponašanje radnika u skladu sa načelom jednakosti i pravednosti prema drugim licima koja borave i rade u Ustanovi UKC Tuzla na način koji isključuje svaku diskriminaciju i uznemiravanje, te naročito kojom se nalaže zabrana zloupotrebljavanja autoriteta ili dopuštanje da lični interesi i odnosi sa drugima rezultiraju situacijama koje mogu uticati na mogućnost objektivnog presuđivanja, odnosno etičkog ili profesionalnog izvršenja obaveza, člana 11., kojim je naloženo da se svim radnicima, (pa tako i tužitelju), mora omogućiti nesmetan lični i profesionalni razvoj, člana 12., kojim se od svih radnika očekuje profesionalnost i etičko izvršavanje svojih obaveza, te članova 20., 21. i 24. kojim se zabranjuje diskriminacija i uznemiravanje, -te na kraju članovima Zakona o radu FBiH i to člana 7. stav 2., kojim se nalaže poštovanje prava radnika na uvjete rada koji obezbjeđuju sigurnost i zaštitu života i zdravlja na radu, te druga prava u skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu, člana 8. stav 1. u vezi sa članom 4. kojim se nalaže zabrana diskriminacije radnika praksom kojom ga stavlja u nepovoljniji položaj u odnosu na drugog radnika, (na bilo koji od načina navedenih u prethodnoj tački dispozitiva presude), te da se u smislu odredbe člana 9. Zakona o radu FBiH uzdrže od bilo kakvog uznemiravanja na radu i u vezi sa radom tužitelja kao i da se u smislu odredbe člana 10. stav 1. B) uzdrže od diskriminacije u odnosu na uvjete rada i sva prava iz radnog odnosa tužitelja.

Stavom II alineja 4. odbijen je zahtjev tužitelja kojim je tražio da mu tuženi solidarno na ime naknade nematerijalne štete zbog diskriminacije, povrede prava ličnosti i narušavanja ugleda isplate iznos preko dosuđenog iznosa. Stavom III odlučeno je o troškovima postupka a stavom IV određeno da se prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnesen od strane prvotuženog dana 23.12.2020. godine smatra povučenim.

Na presudu su stranke izjavile žalbu te je dana 15.03.2023. godine donesena drugostepena presuda kojom se žalba tužitelja i drugotuženog djelomično usvajaju, pa se prvostepena presuda ukida: -u dijelu I. stava izreke (treća alineja: usvajajuća odluka za naknadu nematerijalne štete);- u dijelu II. stava izreke (prva alineja i druga alineja: odbijajuća odluka za utvrđenje za diskriminaciju i mobing u vidu odbijanja da primi pacijente sa nalazima tužioca iz privatne prakse tužitelja, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika, i kondemnatorni zahtjev za nalog tuženim da prestanu sa tom radnjom, te četvrta alineja: odbijajuća odluka za naknadu nematerijalne štete); u stavu III. izreke, te je, u ukinutom dijelu, predmet vraćen na ponovno suđenje postupak pred prvostepeni sud. U preostalom dijelu, žalbe su odbijene i prvostepena presuda potvrđena.

Postupajući po uputama Kantonalnog suda ovaj sud je zakazao ročište za glavnu raspravu za dan 01.11.2023. godine.

Neposredno prije održavanja ročišta tužitelj je dostavio podnesak kojim navodi da povlači dio tužbenog zahtjeva kojim se traži da sud naloži tuženima da prestanu sa diskriminatornim ponašanjem i uznemiravanjem, u onom dijelu tužbenog zahtjeva u kojem je ukinuta presuda Općinskog suda od 05.03.2021. godine te povlači dio tužbenog zahtjeva kojim je traženo da sud tužiteljima naloži da tuženom omogući uslove rada onako kako je to precizirano u onom dijelu tužbenog zahtjeva u kojem je ukinuta presuda od 05.03.2021. godine, sve imajući u vidu činjenicu da je zbog promjenjenih okolnosti odnosno prestanka šikanoznog postupanja i uznemiravanja nakon 06.05.2021. godine ovaj dio tužbenog zahtjeva postao bespredmetan. Dalje navodi da uređuje tužbeni zahtjev tako što precizira i iznos nematerijalne štete na način da

se obavezuju tuženi da solidarno a po osnovu nematerijalne štete zbog učinjene diskriminacije posljedica koje su povrede prava ličnosti, narušavanja ugleda te trpljenja duševnih bolova i zbog umanjnja opšte životne sposobnosti i trpljenja straha, isplate tužitelju ukupan iznos od 40.000,00 KM, sa kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da mu solidarno nadoknade troškove postupka, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude. U ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje nepromijenjen.

Na ročištu 01.11.2023. godine punomoćniku tužitelja je nakon čitanja podneska skrenuta pažnja da prvostepena presuda nije ukinuta u dijelu kojim je traženo da sud naloži tužiteljima da tuženom omoguću uslove rada kako je precizirano (u tom dijelu je presuda potvrđena), nego je presuda ukinuta u dijelu stava II izreke prva i druga alineja, odbijajuća odluka za utvrđenje za diskriminaciju i mobing u vidu odbijanja da primi pacijente sa nalazima tužioca iz privatne prakse tužitelja....- prva alineja stava II, te kondemnatorni zahtjev za nalog tuženim da prestanu sa tom radnjom – što je druga alineja stava II, te je presuda ukinuta u alineji četiri stava II koja se odnosi na naknadu nematerijalne štete, dok tužitelj navodi da povlači dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na omogućavanje uslova rada ...(što je alineja tri stava II), a tužitelj ne može vršiti povlačenje tužbenog zahtjeva u dijelu gdje je presuda pravosnažna.

Punomoćnik tužitelja se izjasnio da zbog problema u razumjevanju izreke drugostepenog suda koja je vrlo kompleksno napisana u podnesku je izričito naglasila da se tužbeni zahtjev onako kako je podneskom precizirano povlači u onom dijelu u kojem je prvostepena presuda ukinuta, a sudu ostavlja na ocjenu da zaključi u kojem je dijelu presuda ukinuta. Dalje se izjasnila da od 06.05.2021. godine tužitelj ima normalne uslove rada ali tužitelj ostaje kod toga da sud odluči da li je bilo mobinga i diskriminacije u periodu za koji je tužena na način da se utvrdi da li je odbijanje da primi pacijente sa nalazima tužitelja iz privatne prakse tužitelja, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika a koje radnje su se provodile isključivo prema tužitelj, tužitelj bio sistematski uznemiravan, odnosno u onom dijelu kojem je drugostepeni sud ukinuo presudu prvostepenog suda. Nadalje je precizirala vezano za stav II, da je tužitelj ranije tražio da se utvrdi da je tužitelj počev od „2015. godine pa do danas“ sistemski uznemirivan... a sada precizira period na od“2015 do 06.05.2021. godine“. Vezano za zahtjev za naknadu nematerijalne štete u podnesku je isti umanjila zahtjev na iznos od 40.000,00 KM. U pogledu ostalih navoda tužitelj je ostao kod svih navoda iznesenih u tužbi i tokom ranijeg postupka.

Punomoćnik I-tuženog se nije protivio povlačenju dijela tužbe kako je to navedeno na ročištu a ostao je u cijelosti kod navoda iz odgovora na tužbu i prethodno provedenog prvostepenog postupka s tim što ističe da drugotuženi od 08.05.2021 godine nije raspoređen na radnom mjestu Načelnika klinike za hirurgiju nego te poslove od 08.05. pa do danas obavlja doc. dr. Z.M..

Punomoćnik II-tuženog je ostao kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda i prijedloga i nije se protivio prijedlogu punomoćnika tužitelja za povlačenje tužbe u dijelu kako je to navedeno u tužiteljevom podnesku od 31.10.2023 godine.

Punomoćnici stranaka saglasno su predložili da se ponovo ne saslušavaju stranke, svjedoci ni vještaci obzirom na razloge ukidanja presude nego da se pročitaju zapisnici sa ročišta na kojima su isti saslušani sa napomenom da su tužitelj i drugotuženi saslušani u postupku povodom mjere osiguranja pa da se pročita i taj zapisnik, te da se izvede uvid i čitanje materijalne dokumentacije koja je ranije izvedena, kao i dokumentacije koju su predložili na ročištu od 01.11.2023. godine.

Imajući u vidu navode stranaka sud je odredio da se umjesto saslušanja tužitelja i drugotuženog, predloženih svjedoka i vještaka provede uvid i čitanje zapisnika i to: uvid I čitanje zapisnika od 12.02.2020. godine iz predmeta broj 32 0 Rs 361524 19 Mo od 12.02.2020. godine u dijelu gdje je provedeno saslušanje tužitelja I drugotuženog, uvid I čitanje zapisnika od 22.10.2020. godine iz predmeta broj 32 0 Rs 361524 19 Rs od 22.10.2020. godine u dijelu gdje su saslušani vještak Senada Jahić i svjedok B.M., uvid i čitanje zapisnika od 14.12.2020. godine u dijelu gdje su saslušani vještak Ahmić Muhamedte svjedoci A.N., M.N. i S.A., umjesto saslušanja svjedoka

Z.Dž., Š.N., D.S., P.F., M.A., K.F., M.H., Z.Đ., da se provede čitanje zapisnika sa ročišta na kojima su saslušani navedeni svjedoci u dijelu koji se odnosi na njihovo saslušanje i to: zapisnici od 03.03.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka Z.Dž., Š.N., D.S. i P.F., zatim zapisnika od 27.05.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka P.F., zapisnika od 09.06.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka K.F. i A.M., zapisnika sa ročišta 09.07.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka Z.Đ. i H.M..

Tokom ponovno provedenog dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 02-07/2-2-2063717 od 23.10.2017.godine, nalaz i mišljenje - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 74-1033/16 od 01.11.2016. godine, nalaz i mišljenje - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 81-1040/16 od 14.11.2016. godine, nalaz i mišljenje - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 83-1044/16 od 28.11.2016.godine, nalaz i mišljenje - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 89-1048/16 od 14.12.2016.godine, nalaz i mišljenje Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 02-1095/17 od 01.02.2017.godine, Nalaz – Klinika za psihijatriju UKCT- broj protokola 00005761 od 17.06.2019., dopis tužitelja upućen dana 26.10.2015. godine n/r Direktora - zahtjev za vođenje zapisnika sa sastanka Stručnog kolegija Klinike za hirurgiju, dopis tužitelja upućen dana 26.04. 2018. godine n/r Direktora - Prijava neprofesionalnog i nekorektnog odnosa od strane načelnika Klinike za hirurgiju prof.dr.sci. Z.R., dopis tužitelja upućen dana 04.06.2018. godine n/r Direktora- Urgencija po prijavi zbog neprofesionalnog i nekorektnog odnosa od strane načelnika Klinike za hirurgiju prof.dr.sc. Z.R., dopis tužitelja upućen dana 27.03.2019. godine n/r Direktora-prijava incidentne situacije na Klinici za hirurgiju, dopis tužitelja upućen dana 30.05.2019. godine n/r predsjednice Upravnog odbora prijava protiv načelnika Klinike za hirurgiju, dr. med. sci. Z.R., vanr. prof., dopis tužitelja upućen dana 30.05.2019. godine Sindikatu doktora medicine i stomatologije n/r predsjednika podružnice UKC Tuzla prof. dr. sci G.K., dopis tužitelja upućen dana 03.06. 2019 n/r Direktora - prijava za zloupotrebu položaja i ovlasti načelnika Klinike za hirurgiju, dr.med.sci Z.R., dopis tužitelja upućen dana 09.07.2019. godine n/r Direktora-prijava za mobing i zloupotrebu položaja i ovlasti načelnika Klinike za hirurgiju, dr.med.sci Z.R., Odluka broj 02-07/2-1-638/19 od 18.06.2019. o imenovanju Tima za ispitivanje odsustva sa rada zbog privremen sprječivosti za rad po osnovu bolovanja, Klinika za hirurgiju raspored dežurstava za mjesec juli 2019.godine, Operativni program za dan ponedjeljak 24.06.2019. godine, Operativni program za dan srijeda 26.06.2019. godine ,operativni program za dan 01.07.2019.godine, gore navedeni, operativni programi za period od septembra do novembra 2019.godine (od 02.septembra do 28.novembra), statut JZU UKC Tuzla, Kodeks medicinske etike i deontologije, etički kodeks JZU UKC Tuzla, Nalaz i mišljenje-Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju UKC Tuzla broj 71-1358/19 od 04.10.2019-nalaz i mišljenje, nalaz i mišljenje-Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju UKC Tuzla broj 62-1349/19- od 21.08.2019-nalaz i mišljenje, Dopis primljen na protokol JZU UKC Tuzla dana 10.09.2018.godine upućen generalnom direktoru prof.dr. N.H.-bez naznake ko sačinjava – nepotpisano, Pravilnik o radu JZU UKC Tuzla broj 01-4-2-1/ 17 od 30.03.2017.godine, ugovor o radu broj:02-07/2-1007/17 od 08.05.2017.godine, Izvod iz Statuta JZU UKC Tuzla, Izvod iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa izmjenama i dopunama,-za kliniku za hirurgiju sa izmjenama i dopunama od 26.12.2012. , 15.09.2017., 19.04.2018.,Mišljenje Načelnika Klinike za hirurgiju od 12.06.2019.godine,,Ugovor o dopunskom radu broj:1-200/19 od 15.08.2019.godine. Zaključen između Direktora JZU UKC Tuzla i Prim.dr. A.O., Rješenje Ministarstva zdravstva TK broj:13/1-37-015394/17 od 08.05.2017.godine, Rješenje Direktora Ustanove broj:02-405-132-1/15 od 12.05.2017.godine, saglasnost za odobrenje plaćenog odsustva od 17.04.2015. godine, odluka Direktora Ustanove broj: 02-07/2-6-243/15 od 17.04.2015. godine, Zahtjev Načelnika Klinike za odobrenje odlaska na kongres i plaćeno odsustvo od 25.02.2016. godine, Odluka Direktora Ustanove o odobrenju obavljanja edukacije broj: 02-07/2-6-64-1/16 od 26.02.2016. godine, odobrenje odlaska u Minhen

na 44. Kongres koloproktologa Njemačke, od 23.02.2018., Odluka Direktora Ustanove o odobrenju obavljanja edukacije broj: 02-07/2-6-88-1/18 od 28.02.2018. godine, Operativni program za dan 27.08.2019.godine, Operativni program za dan 28.08.2019.godine, Operativni program za dan 30.08.2019.godine, Operativni program za dan 02.10.2019.godine, Operativni program za dan 08.10.2019.godine, operativni program za dan 09.10.2019.godine, Operativni program za dan 11.10.2019.godine, Operativni program za dan 18.06.2015.godine, Operativni program za dan 23.06.2015.godine, Operativni program za dan 24.06.2015.godine, Operativni program za dan 11.07.2016.godine, Operativni program za dan 12.07.2016.godine, Operativni program za dan 13.07.2016.godine, Operativni program za dan 14.07.2016.godine, Operativni program za dan 01.02.2017.godine, Operativni program za dan 03.02.2017.godine, Operativni program za dan 06.02.2017.godine, Operativni program za dan 05.09.2018.godine, Operativni program za dan 06.09.2018.godine, Operativni program za dan 07.09.2018.godine, Operativni program za dan 10.09.2018.godine, Operativni program za dan 11.09.2018.godine, Operativni program za dan 18.01.2019.godine, Operativni program za dan 18.03.2019.godine, Operativni program za dan 08.04.2019.godine, Operativni program za dan 26.06.2019.godine, Operativni program za dan 30.08.2019.godine, Raspored dežurstava za januar 2015. godine, Raspored dežurstava za mart 2015. godine, Raspored dežurstava za april 2015. godine, Raspored dežurstava za juli 2015. godine, Raspored dežurstava za septembar 2015. godine, Raspored dežurstava za oktobar 2015. godine, Raspored dežurstava za decembar 2015. godine, Raspored dežurstava za februar 2016. godine, Raspored dežurstava za mart 2016. godine, Raspored dežurstava za juni 2016. godine, Raspored dežurstava za septembar 2016. godine, Raspored dežurstava za decembar 2016. godine, Raspored dežurstava za januar 2017. godine, Raspored dežurstava za mart 2017. godine, Raspored dežurstava za maj 2017. godine, Raspored dežurstava za juli 2017. godine, Raspored dežurstava za novembar 2017. godine, Raspored dežurstava za april 2018. godine, raspored dežurstava za avgust 2018. godine, Raspored dežurstava za septembar 2018. godine, Raspored dežurstava za novembar 2018. godine, Raspored dežurstava za decembar 2018. godine, Raspored dežurstava za januar 2019. godine, Raspored dežurstava za juni 2019. godine, Raspored dežurstava za juli 2019. godine, Raspored dežurstava za avgust 2019. godine, Raspored dežurstava za septembar 2019. godine, Raspored dežurstava za oktobar 2019. godine, uvjerenja o položenom pravosudnom ispitu za punomoćnike E.M. i A.C. , JZU UKC Tuzla, odluka o imenovanju načelnika za hirurgiju UKC Tuzla broj 02-530/17 od 08-05-2017. dopis Ministarstva zdrastva TK broj 13/1-37-14571/19 od 15.07.2019. upućen II tuženiku, pravno tumačenje UKC Tuzla br. 07/2-814-1/19 od 09.07.2019., dopis direktora UKC Tuzla , N.H. bro. 02-644/19 od 10.06.2019. godine, upućen II tuženiku, odgovor II tuženika od 12.06.2019. godine upućen direktoru N.H., dopise II tuženika upućene direktoru N.H. do 06.03.2014. , 17.02.2015., 17.04.2015., 15.12.2015., 23.02.2018., 25.02.2016., 24.08.2016., 02.09.2019., dopis II tuženika upućen Š.R. 11.07.2019. godine kao odgovor na njen zahtjev od 10.07.2019. godine, odgovor II tuženika T.Lj. od 04.07.2019. godine, kao odgovor na njen zahtjev od 03.07.2019., odgovor II tuženik A.H. od 02.07.2019. god, kao odgovor na njegov zahtjev od 27.06.2019., odgovor II tuženika H.M. od 02.07.2019. kao odgovor na njegov zahtjev od 27.06.2019., operativni program za dan 30.08.2019., 26.06.2019., 08.04.2019., 18.03.2019., 18.01.2019., 17.12.2018., 06.11.2018., 05.11.2018., 06.09.2018., 26.06.2018. godine, ugovor o radu zaključen između Z.M. I JZU UKC Tuzla od 07.05.2021. godine, odluka Upravnog odbora broj 01-8-20-3/21 od 30.04.2021. godine, ugovor o radu između JZU UKC I drugotuženog od 18.05.2021. godine na okolsnosti da drugotuženi više ne obnaša funkciju načelnika Klinike za hirurgiju od 08.05.2021. godine, uvid I čitanje zapisnika od 12.02.2020. godine iz predmeta broj 32 0 Rs 361524 19 Mo od 12.02.2020. godine u dijelu gdje je provedeno saslušanje tužitelja I drugotuženog, uvid I čitanje zapisnika od 22.10.2020. godine iz predmeta broj 32 0 Rs 361524 19 Rs od 22.10.2020. godine u dijelu gdje su saslušani vještak Senada Jahić I svjedok B.M., uvid i čitanje zapisnika od 14.12.2020. godine u dijelu gdje su saslušani vještak Ahmić Muhamedte svjedoci A.N., M.N. i S.A., umjesto saslušanja svjedoka Z.Dž., Š.N., D.S., P.F., M.A., K.F.,

M.H., Z.Đ., da se provede čitanje zapisnika sa ročišta na kojima su saslušani navedeni svjedoci u dijelu koji se odnosi na njihovo saslušanje i to: zapisnici od 03.03.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka Z.Dž., Š.N., D.S. i P.F., zatim zapisnika od 27.05.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka P.F., zapisnika od 09.06.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka K.F. i M.A., zapisnika sa ročišta 09.07.2020. u dijelu u kojem je provedeno saslušanje svjedoka Z.Đ. i M.H..

Tužitelj je ponovo predlagao izvođenje dokaza za koje je sud već u ranijem postupku donio rješenje da se neće izvoditi, a koji stav suda je potvrdio kao ispravan i Kantonalni sud, pa je ovaj sud odbio prijedlog da se ponovo izvode dokazi za koje je već ranije donio odluku da se neće izvoditi i za to dao valjane razloge u ranijoj presudi a koje je i potvrdio Kantonalni sud u Tuzli.

Drugotuženi je u ranijem postupku iznio prigovor preuranjenosti i nedopuštenosti tužbe, a kod svih prigovora je ostao u ponovnom postupku, te je naveo da se tužitelj prije podnošenja tužbe nije obraćao poslodavcu sa zahtjevom za zaštitu prava iz radnog odnosa koji je sud i ranije cijenio kao neosnovan obzirom da tužitelj nije imao takvu obavezu a obzirom na donesenu presudu Ustavnog suda F BiH objavljenu u Sl. novinama F BiH br. 31 od 22.05.2020. godine, kojom je utvrđeno da odredba člana 9 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu nije u skladu sa Ustavom F BiH te da se član 9 stav 2 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu ne primjenjuje u započetim a nezavršenim predmetima pred redovnim sudovima u F BiH te se isti imaju okončati u skladu sa članom 114 Zakona o radu (Sl. novine F BiH 26/16). Sem toga, iako tužitelj takvu obavezu shodno navedenom nije imao, nesporno je da se tužitelj dopisima i obraćao poslodavcu radi zaštite svojih prava na koje isti nije reagovao.

Sud je u ponovnom postupku odlučivao u odnosu na ukinuti dio ranije prvostepene presude i to u odnosu na zahtjev za naknadu nematerijalne štete, u odnosu na zahtjev za utvrđenje za diskriminaciju i mobing u vidu odbijanja da tuženi primi pacijente sa nalazima tužioca iz privatne prakse tužitelja, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika.

Sud nije odlučivao o kondemnatornom zahtjevu za nalog tuženim da prestane sa radnjom vezano za navodno odbijanja da tuženi primi pacijente sa nalazima tužioca iz privatne prakse tužitelja, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika. Ovo iz razloga što je tužitelj povukao ovaj dio tužbenog zahtjeva, pa je sud i konstatovano navedeno povlačenje a u skladu sa članom 59 ZPP-a, obzirom da se povlačenju u ovom dijelu nisu protivili ni tuženi.

Među parničnim strankama u ponovnom postupku je sporno da li je bilo radnji mobinga, diskriminacije i uznemiravanja tužitelja koje se odnose na odbijanje drugotuženog da primi nalaze pacijenata tužitelja iz privatne prakse tužitelja nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika, te da li je tužitelj pretrpio nematerijalnu štetu zbog navedenog kao i zbog svih obila mobinga i diskriminacije koji su ranije utvrđeni.

Među strankama nije sporno da je tužitelj zaposlenik prvotuženog, da je drugotuženi u utuženom periodu bio zaposlenik prvotuženog, da je drugotuženi tada bio neposredno nadređen tužitelju, odnosno da je bio načelnik Klinike za hirurgiju na UKC-u dok je tužitelj bio a i sada je uposlen kao hirurg navedene Klinike na odjelu za proktologiju. Drugotuženi je za načelnika Klinike imenovan Odlukom o imenovanju načelnika za hirurgiju UKC Tuzla broj 02-530/17 od 08-05-2017. a sa prvotuženim je zaključio ugovor o radu broj 02-07/2-1007/17 dana 08.05.2017. iz kojeg ugovora proizlazi da će drugotuženi obavljati poslove na radnom mjestu načelnika Klinike za hirurgiju u skladu sa pravima, obavezama i odgovornostima utvrđenim Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta. U ugovoru su između ostalog u opisu poslova navedeni rukovođenje i nadzor nad stručnim radom, unutar toga između ostalog izrada plana dežurstva i pripravnosti organizacija i učešće u izradi planova klinike, planiranje dijagnostičkih, operativnih i terapijskih postupaka, operativni zahvati u području svog specijalističkog rada u svojstvu glavnog operatora, prvog i drugog asistenta u oblasti stručnog

usavršavanja i naučno istraživačkog rada, te obavljanje i drugih poslova vezanih za to dato mjesto po nalogu neposrednog rukovodioca odnosno ovlaštenog zaposlenika u skladu sa Općim aktima ustanove.

Nije sporno ni da drugotuženi od 08.05.2021. nije više raspoređen na radno mjesto načelnika Klinike za hirurgiju i da te poslove od tada obavlja Z.M., a što je utvrđeno uvidom u Ugovor zaključen između navedenog lica i prvotuženog, od 07.05.2021. godine.

Iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa izmjenama i dopunama proizlazi da je u opisu poslova za načelnika Klinike navedeno između ostalog da vrši izradu plana dežura, nadzor nad primjenom usvojenih standarda (politike i procedure..) staranje o radnoj disciplini, davanje prijedloga i odlučivanje o radnopravnom statusu zaposlenih, nadzor nad stručnim radom zaposlenika zdravstvenog usmjerenja, i obavljanje dr. poslova vezano za to radno mjesto po nalogu neposredno nadređenog, odnosno ovlaštenog zaposlenika u skladu sa općim aktima.

Tužitelj je Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme broj 02-07/2-2-2063717 od 23.10.2017. godine raspoređen na radno mjesto doktor medicine -specijalista na Klinici za hirurgiju-odjeljenje za proktologiju te je predviđeno da će poslove obavljati u skladu sa opisom utvrđenim Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji a u okviru opisa poslova predviđeno je između ostalog koordinacija rada sa ostalim osobljem, davanje uputa i naloga sestriškom i nemedicinskom osoblju, planiranje dijagnostičkih, operativnih i terapijskih postupaka, operativni zahvati u području svog specijalističkog rada u svojstvu glavnog operatora, prvog i drugog asistenta itd., te obavljanje i drugih poslova vezanih za dato radno mjesto po nalogu neposrednog rukovodioca, odnosno ovlaštenog zaposlenika u skladu sa Općim aktima ustanove.

Iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa izmjenama i dopunama proizlazi da je u opisu poslova između ostalog navedeno i rad na odjeljenju, u urgentnom centru, prijemnoj/specijalističkoj ambulanti, kabinetu, savjetovalištu i dnevnoj bolnici.

Iz nalaza i mišljenja - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 74-1033/16 od 01.11.2016. godine, nalaza i mišljenja - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 81-1040/16 od 14.11.2016. godine, nalaza i mišljenja - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 83-1044/16 od 28.11.2016.godine, nalaza i mišljenja - Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 89-1048/16 od 14.12.2016.godine, nalaza i mišljenja Odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju broj 02-1095/17 od 01.02.2017.godine, Nalaz – Klinika za psihijatriju UKCT- broj protokola 00005761 od 17.06.2019, proizilazi da se tužitelj obraćao na odjeljenje za profesionalnu patologiju i toksikologiju i to prema medicinskoj dokumentaciji upućen od strane izabranog liječnika, prvi put se obratio 01.11.2016. godine a zatim se obraćao više puta a obratio se vezano za navode da je profesionalno diskreditiran na poslu uz smanjeni angažman u operacionoj sali te je u intervjuu naveo da je bio nepravredno kažnjen zajedno sa timom svojih kolega za nepotvrđenu grešku u poslu što se i danas koristi kao faktor rušenja njegovog ugleda i profesionalne reputacije te povremeno ima pogoršanja zdravstvenog statusa i krvnog pritiska, isključen i izoliran iz programa dežurstava i nekih drugih poslova a dobio je poziv za provođenje disciplinskog postupka. U zaključku u prvom nalazu se navodi da se bilježi distres, ekspozicija faktorima i okolnostima stresa na radu u odsustvo podrške i prisutnost elemenata sistematičnog neetičnog ponašanja (tipa mobinga) diskontinuirano u trajanju manje od 12 mjeseci te HYPERTENSIO ARTERIALIS. U kontrolnim nalazima se navodi da je situacija nepromjenjena a u nalazu od 17.06.2019. se navodi da se žali na nesanicu karakterisanu ranim buđenjem sa glavoboljom te se osjeća iscrpljenim i smatra da je to vezano za probleme na poslu gdje, kako smatra, profesionalno diskreditiran te je kao dijagnoza navedeno „stres nesvrstan drugdje Z73.3 a i u kontrolnim nalazima od 21.08.2019. godine i 04.10.2019. se ponavljaju ranije dijagnoze.

Iz dopisa tužitelja upućen dana 26.10.2015. godine n/r Direktora - zahtjev za vođenje zapisnika sa sastanka Stručnog kolegija Klinike za hirurgiju proizilazi da se obraćao direktoru UKC kao i

pomoćniku direktora za medicinske poslove tražeći vođenje zapisnika na sastancima organizacione jedinice UKC Tuzla, Klinike za hirurgiju a zbog iznošenja na jednom od sastanaka, kako navodi, vrlo teških optužbi od strane načelnika, nakon kojih je tražio vođenje zapisnika ali je dobio nekorektan i negativan odgovor te ističe da postoji sveska koju vodu glavna sestra klinike ali samo u cilju vođenja evidencije ranijih izlazaka sa posla i promjenama u operativnom planu te naglašava da je obaveza vođenja zapisnika na sastancima od strane UKC prihvaćena prilikom dobivanja akreditacije AKAZ 2010.

Iz dopisa tužitelja upućen dana 26.04.2018. godine n/r Direktora pod nazivom „Prijava neprofesionalnog i nekorektnog odnosa od strane načelnika Klinike za hirurgiju prof.dr.sci. Z.R.“ i dopisa od 04.06.2018. godine pod nazivom „Urgencija po prijavi zbog neprofesionalnog i nekorektnog odnosa od strane načelnika Klinike za hirurgiju prof.dr.sc. Z.R.“ proizilazi da se tužitelj obratio direktoru UKC N.H. dana 26.04.2018. navodeći da je duži vremenski period izložen nekorektnom i neprofesionalnom odnosu načelnika prema njemu i „njegovim“ pacijentima odnosno onim koji su tražili da bude njihov operator a koji se ogleda kroz pomjeranje termina prijema, skidanje pacijenata sa programa ili stavljanje na program kao posljednjih pacijenata, naglašava da načelnik tendenciozno i namjerno koristeći se svojim položajem degradira tužitelja i pacijente koje on liječi. Dopisom od 04.06.2018. godine obavijestio je direktora da se ništa nije promijenilo tražeći poduzimanje odgovarajućih mjera i zaštitu pacijenata.

Iz dopisa tužitelja upućenog dana 27.03.2019. godine n/r Direktora pod nazivom „Prijava incidentne situacije na Klinici za hirurgiju“ proizilazi da se tužitelj obraćao navedenim dopisom direktoru UKC navodeći da je imao konflikt sa načelnikom koji mu je, nakon što mu je tužitelj rekao da je kasnio za ulazak u salu poslije 14,00 sati sa pacijenticom kojoj treba operisati karcinom rektuma, načelnik odgovorio da to treba uraditi bez obzira na kasni ulazak u salu. Dalje je navedeno da, nakon što su izašli na hodnik gdje mu je tužitelj skrenuo pažnju da je redovna pojava da su pacijenti čiji je operator tužitelj zadnji na programu, načelnik uputio niz uvredljivih rečenica, između ostalog da je nula, da mu načelnik može i ne dat operisati, a tužitelj navodi da je nakon ulaska u salu iz iste izašao oko 18,00 sati navodeći da nije problem ostati poslije radnog vremena ali da je problem ako se pacijenti kojima je on operator kontinuirano stavlja na program kao posljednji te navode da je već upozoravao o ponašanju načelnika klinike.

Iz dopisa tužitelja upućenog dana 30.05.2019. godine n/r predsjednice Upravnog odbora pod nazivom „Prijava protiv načelnika Klinike za hirurgiju, dr. med. sci. Z.R., vanr. prof.“ proizilazi da se tužitelj obraćao predsjednici Upravnog odbora JZU UKC Tuzla jer je na sastanku od 29.05.2019. načelnik bez argumenata doveo u pitanje stručnost i kompetencije tužitelja kao i klevete od događajima s kojima tužitelj nema nikakve veze, da ga je nazvao „najinsuficijentnijim hirurinom“ da je iznio insinucije da se pacijenti iz proktološke ambulante prusmjeravaju u privatne ustanove. Navodi da je ranije ukazivao na uskraćivanje tužitelju prava na rad od strane načelnika Klinike za hirurgiju gdje pacijente koje tužitelj pripremi i prijavi za operaciju načelnik dodjeljuje drugim operatorima i tako zloupotrebljava svoj položaj i uskraćuje pravo na rad tužitelju a rasporedom dežurstava od 29.05.2019. ga degradirao stavljanjem u drugu kolonu gdje mu pretpostavljeni biti neko ko ima mnogo manje stručnog i radnog iskustva pa traži poduzimanje mjera.

Tužitelj se dopisom od 30.05.2019. godine obraćao Sindikatu doktora medicine i stomatologije n/r predsjednika podružnice UKC Tuzla prof. dr. sci G.K. ukazujući da se ranije obraćao direktoru UKC zbog odnosa načelnika prema njemu ponavljajući navode o dešavanjima od 29.05.2019. godine koje je iznio i u dopisu upućenom predsjednici Upravnog odbora UKC te navodi da sve izneseno ukazuje na neprofesionalnost neetičnost i lični animozitet načelnika prema njemu te traži poduzimanje odgovarajućih radnji i zaštitu na normalan i neometan rad.

Iz dopisa tužitelja upućenog dana 03.06. 2019 n/r Direktora pod nazivom „Prijava za zloupotrebu položaja i ovlasti načelnika Klinike za hirurgiju, dr.med.sci Z.R.“ proizilazi da se tužitelj ponovo

obraćao direktoru Klinike a sada između ostalog i vezano za činjenicu što se nalazi koje uradi u privatnoj ordinaciji ne priznaju, te se nalaže pacijentima da iste ponavljaju navodeći da je postupak načelnika tendenciozan i usmjeren protiv tužitelja je nijedan načelnik nema ovlaštenje ni pravo ne priznaje nalaze licenciranih doktora te traži omogućavanje prava na nesmetan rad.

Iz dopisa tužitelja upućenog dana 09.07.2019. godine n/r Direktora pod nazivom „Prijava za mobing i zloupotrebu položaja i ovlasti načelnika Klinike za hirurgiju, dr.med.sci Z.R.“ proizilazi da se navedenog dana tužitelja obraćao direktoru Klinike iznoseći probleme da mu je ugroženo pravo na rad, da je kontinuirano zadnji na programu, da ga kontinuirano stavljaju da asistira a ne da bude prvi operator, da glavna sestra po nalogu načelnika poziva pacijente da im kaže da njihove nalaze napravljene u njegovoj privatnoj ordinaciji ne priznaje te ih prisiljava da ponovo rade iste pretrage dok se nalazi iz drugih privatnih ustanova priznaju. Takođe navodi da je i na sastanku od 09.07.2019. načelnik klinike pred svim kolegama izjavio da ne priznaje nalaze tužitelja i da će lično odrediti koji nalazi se priznaju i od koje zdravstvene ustanove a nalaze kolonoskopije i gastroskopije mogu raditi isključivo internisti te tužitelja smatra da je to u suprotnosti sa svjetskim i evropskim procedurama gdje to rade i hirurzi. Stoga traži da se od strane direktora UKC u skladu sa ovlaštenjima zatraži da se načelnik klinike u pismenoj formi očituje i napiše da ne priznaje nalaze kolonoskopije koji su urađeni u tužiteljevoj ordinaciji za koju ima svu dokumentaciju te traži da se stane u kraj takvom ponašanju i mobingu.

Iz Rješenja Ministarstva zdravstva TK broj:13/1-37-015394/17 od 08.05.2017.godine proizilazi da je istim utvrđeno da ordinacija tužitelja ispunjava uslove za rad u pogledu prostora, opreme i kadra za obavljanje dopunskog rada u vlasitoj privatnoj praksi iz djelatnosti hirurgije.

Iz Rješenja direktora Ustanove broj:02-405-132-1/15 od 12.05.2017.godine proizilazi da je tužitelju odobreno obavljanje dopunskog rada iz oblasti opšte i abdominalne hirurgije u vlastitoj specijalističkoj ordinaciji, ali ne duže od 1/3 punog radnog vremena.

Iz mišljenja Načelnika Klinike za hirurgiju od 12.06.2019.godine, proizilazi da je isti upućen od strane drugotuženog direktoru ustanove N.H., te se u istom navodi da je imenovani mišljenja da će eventualno odobravanje dopunskog rada doktoru A.O. negativno uticati na organizaciju rada na Klinici za hirurgiju zbog čega je naveo da nije suglasan za produženje ugovora o dopunskom radu.

Iz Ugovora o dopunskom radu broj:1-200/19 od 15.08.2019.godine zaključen između Direktora JZU UKC Tuzla i Prim.dr. A.O., proizilazi da su njime regulisana međusobna prava, obaveze i odgovornosti ugovornih strana u vezi sa obavljanjem dopunskog rada radnika u vlastitoj specijalističkoj ordinaciji djelatnosti hirurgije te je članom 3 predviđeno da će u vlastitoj ordinaciji obavljati poslove doktora medicine – specijaliste opšte hirurgije, subspecijaliste abdominalne hirurgije i korisnicima pružati zdravstvene usluge koje nisu obuhvaćene obaveznim zdravstvenim osiguranjem u pogledu sadržaja, obima i standarda, odnosno za zdravstvene ustanove koje se ne ostvaruju u skladu sa načinom i postupkom ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja te koje pruža za potrebe osoba koje nemaju svojstvo osigurane osobe.

Iz dopisa II tuženog upućene direktoru N.H. do 06.03.2014., 17.02.2015.,17.04.2015.,15.12.2015.,23.02.2018.,25.02.2016., 24.08.2016., 02.09.2019., proizilazi da se načelnik klinike – drugotuženi obraćao direktoru UKC od kojeg je tražio odobrenje za učešće na sastancima i za odlaske na Kongres, odnosno simpozije a iz Akta „predmet: suglasnost za odobrenje plaćenog odsustva“ Načelnika Klinike za hirurgiju od 17.04.2015. godine i Odluke direktora Ustanove broj: 02-07/2-6-243/15 od 17.04.2015. godine proizilazi da je tužitelju odobreno plaćeno odsustvo u cilju odlaska na međunarodni simpozijum 24.04.2015. godine od strane načelnika klinike, o čemu je i direktor UKC donio odluku.

Iz Zahtjeva načelnika za odobrenje odlaska na kongres i plaćeno odsustvo od 25.02.2016. godine i Odluke Direktora Ustanove o odobrenju obavljanja edukacije broj: 02-07/2-6-64-1/16 od 26.02.2016. godine proizilazi da je po zahtjevu načelnika klinike za tužitelja odobreno odsustvo radi obavljanje edukacije u Njemačkoj u periodu od 08. do 13.03. 2016. godine

Iz zahtjeva Načelnika Klinike za odobrenje odlaska u Minhen na 44. Kongres koloproktologa

Njemačke i Odluke Direktora Ustanove o odobrenju obavljanja edukacije broj: 02-07/2-6-88-1/18 od 28.02.2018. godine proizilazi da je po zahtjevu načelnika za tužitelja odobreno odsustvo radi obavljanje edukacije u Njemačkoj u periodu od 13.03. do 18.03.2016. godine

Iz akata: Operativni program za dane 27.08.2019.godine, Operativni program za dan 28.08.2019.godine, Operativni program za dan 30.08.2019.godine, Operativni program za dan 02.10.2019.godine, Operativni program za dan 08.10.2019.godine, Operativni program za dan 09.10.2019.godine, Operativni program za dan 11.10.2019.godine, Operativni program za dan 18.06.2015.godine, Operativni program za dan 23.06.2015.godine, Operativni program za dan 24.06.2015.godine, Operativni program za dan 11.07.2016.godine, Operativni program za dan 12.07.2016.godine, Operativni program za dan 13.07.2016.godine, Operativni program za dan 14.07.2016.godine, Operativni program za dan 01.02.2017.godine, Operativni program za dan 03.02.2017.godine, Operativni program za dan 06.02.2017.godine, Operativni program za dan 26.06.2018., 05.09.2018.godine, Operativni program za dan 06.09.2018.godine, Operativni program za dan 07.09.2018.godine, Operativni program za dan 10.09.2018.godine, Operativni program za dan 11.09.2018.godine, Operativni program za dan 05.11.2018., za 06.11.2018., zatim 17.12.2018., 18.01.2019.godine, Operativni program za dan 18.03.2019.godine, Operativni program za dan 08.04.2019.godine, Operativni program za dan 26.06.2019.godine, te operativni program

za dane:02.09.,03.09.,04.09.,05.09.,6.09.,09.09.,10.09.,11.09.,12.09.,13.09.,16.09.,17.09.,18.09.,19.09.,20.09.,23.09.,24.09.,25.09.,26.09.,27.09.30.09.,01.10.,02.10.,03.10.,04.10.,07.10.,08.10.,09.10.,10.10.,11.10.,14.10.,15.10.,16.10.,17.10.,18.10.,21.10.,22.10.,23.10.,24.10.,25.10.,28.10.,29.10.,31.10.,01.11.,04.11.,05.11.,06.11.,07.11.,08.11.,11.11.,12.11.,13.11.,14.11.,15.11.,18.11.,19.11.,20.11.,21.11.,22.11.,26.11.,27.11.,28.11.2019. godine proizilazi da je tužitelj dana 18.06.2015. godine određen kao operator u Sali broj 1, treća operacija na rasporedu, dana 23.06.2015. bio određen kao operator u hitnoj Sali, druga operacija na rasporedu, dana 24.06.2015. bio raspoređen kao operator u Sali broj 1. druga operacija na rasporedu, dana 11.07.2016. određen kao operator u Sali broj 7., četvrta operacija na rasporedu, dana 12.07.2016. bio raspoređen kao operator u hitnoj operacionoj Sali, prva operacija na rasporedu, dana 13.07.2016. bio raspoređen kao operator u Sali broj 1., prva operacija na rasporedu, te kao operator u hitnoj operacionoj Sali druga operacija na rasporedu, dana 14.07.2016. raspoređen kao operator u hitnoj operacionoj Sali u hitnoj ekipi, dana 01.02.2017. raspoređen u hitnoj operacionoj Sali kao operator, druga operacija na rasporedu, dana 03.02.2017. raspoređen kao operator u hitnoj operacionoj Sali treća operacija na rasporedu, dana 06.02.2017. raspoređen kao operator u operacionoj Sali broj 3, peta operacija na rasporedu, dana 26.06.2018. raspoređen kao operator u hitnoj Sali na operaciji koja je prva na rasporedu, dana 05.09.2018. raspoređen kao operator u Sali broj 1, prva operacija na rasporedu, kao asistent u Sali broj 1, druga operacija na rasporedu, dana 06.09.2018. raspoređen kao operator u operacionoj Sali broj 1, druga operacija na rasporedu, te kao asistent u istoj Sali, četvrta operacija na rasporedu, dana 06.09.2018., raspoređen kao operator u Sali broj 1 na drugoj operaciji po redu te asistent na četvrtoj operaciji po redu, dana 07.09.2018. nije raspoređen za operaciju, dana 10.09.2018. raspoređen kao operator u hitnoj operacionoj Sali, druga operacija na rasporedu, 11.09.2018. raspoređen kao operator u operacionoj Sali broj 1., četvrta operacija na rasporedu, dana 05.11.2018. raspoređen kao operator u Sali broj 1, na prvoj operaciji na rasporedu, dana 06.11.2018. raspoređen kao operator u Sali broj 1 na petoj operaciji po rasporedu, te u hitnoj Sali kao operator na drugoj operaciji po rasporedu, dana 17.12.2018. raspoređen kao operator u hitnoj Sali na prvoj operaciji na rasporedu, dana 18.01.2019. raspoređen kao operator u Sali broj 1 prva operacija na rasporedu, dana 18.03.2019. raspoređen kao operator u hitnoj Sali na prvoj i drugoj operaciji, dana 08.04.2019. raspoređen kao operator u hitnoj Sali, prva operacija na rasporedu, dana 26.06.2019. raspoređen kao operator u hitnoj operacionoj Sali, druga operacija na rasporedu, te kao asistent u hitnoj Sali na trećoj i četvrtoj operaciji te dana 30.08.2019. raspoređen kao operator u hitnoj operacionoj Sali, prva operacija na rasporedu, dana 27.08.2019. bio raspoređen kao operator u operacionoj Sali broj 1, druga operacija na rasporedu, dana

28.08.2019. bio raspoređen kao operator u hitnoj sali, 3. operacija na rasporedu, dana 30.08.2019. bio raspoređen kao operator u hitnoj sali, 1. operacija na rasporedu, 02.09., 03.09., 04.09., 05.09., 06.09., 09.09., 10.09., 11.09., 12.09., 13.09., 16.09., 17.09., 18.09., nije bio raspoređen kao operator niti kao asistent s tim da je za dan 10.09. naznačeno da je u odjelu „vizita i prevoj na OIT“, dana 13.09. u koloenkološkoj ambulanti vizita i prevoj na OIT, dana 17.09. naveden da je u dežurnoj ekipi. Dana 19.09., 20.09., takođe bez operacija a raspoređen u hitnoj ekipi, dana 24.09.2019. raspoređen kao operator u hitnoj Sali, prva operacija te naveden kao dio hitne ekipe, dana 26.09.2019., 30.09.2019. bez rasporeda operacija, a za 30.09. naveden u proktološkoj ambulanti, dana 01.10.2019. naveden kao asistent u opracionoj Sali broj 1, druga operacija po redu, dana 02.10.2019. naveden kao asistent na trećoj operaciji u Sali broj 1., dana 03.10.2019. naveden kao asistent u Sali broj 1 na trećoj operaciji po radu, dana 04.10.2019. , 07.10.2019. nije naveden kao operator, a za 04.10.2019. naveden u onkološkoj ambulanti a 07.10.2019. u proktološkoj ambulanti, dana 08.10.2019. navedeni kao operator u Sali broj 1, na petoj operaciji po redu, dana 09.10.2019. naveden kao operator na u Sali 1. na drugoj operaciji na rasporedu, dana 10.10.2019. bez rasporeda operacija, dana 11.10.2019. određen kao asistent na operacijama po rasporedu prva i druga u Sali broj 1 te kao operator na četvrtoj operaciji po rasporedu u istoj Sali, dana 14.10.2019. bez rasporeda operacija raspoređen u specijalističkoj ambulanti Doma zdravlja Kalesija, a bez operacija, dana 15.10.2019. , 16.10.2019. 17.10.2019., 18.10.2019., 21.10.2019., bez rasporeda operacija, a 16.10.2019. naveden kao dio dežurne ekipe, 18.10.2019. naveden u odjelu „vizita i prevoj na OIT“, a 21.10.2019. u specijalističkoj ambulanti, 22.10.2019. naveden kao asistent u hitnoj Sali na trećoj operaciji po rasporedu te kao operator na četvrtoj operaciji na rasporedu u hitnoj Sali, dana 23.10.2019. naveden kao operator u hitnoj Sali na prvoj operaciji na rasporedu, dana 24.10.2019. i 25.10.2019. bez rasporeda operacija, a 25.10.2019. naveden u odjelu „vizita i prevoj na OIT“, dana 28.10.2019. naveden kao operator u operacionoj Sali broj 1, druga operacija po rasporedu, dana 29.10.2019. i 31.10.2019. bez rasporeda operacija, a naveden kao dio dežurne ekipe 29.10.2019. i u specijalističkoj ambulanti Doma zdravlja Čelić 31.10.2019., dana 01.11.2019. naveden kao asistent na operacijama u Sali broj 7 kao asistent na trećoj i četvrtoj operaciji na rasporedu, dana 04.11.2019. raspoređen kao asistent u Sali broj 7 na prvoj i drugoj operaciji na rasporedu dana 05.11.2019. raspoređen kao asistent u hitnoj stali na drugoj operaciji po rasporedu i kao operator na trećoj operaciji na rasporedu. Dana 06.11.2019. određen kao operator na prvoj operaciji na rasporedu u hitnoj Sali, dana 07.11.2019. i 08.11.2019., 11.11.2019., 12.11.2019., 13.11.2019., 14.11.2019., 15.11.2019., 18.11.2019. tužitelja bez operacija, s tim što je dane 08.11.2019. i 14.11.2019. raspoređen u „vizita i prevoj na OIT“ dana 11.11.2019. dio dežurne ekipe, dana 15.11.2019. u specijalističkoj ambulanti, dana 18.11.2019. u specijalističkoj ambulanti Doma zdravlja Kalesija,, 19.11.2019. raspoređen u Sali broj 1, kao asistent na trećoj operaciji na rasporedu, dana 20.11.2019. raspoređen kao operator u Sali broj 1, druga operacija na rasporedu, dana 21.11.2019. i 22.11.2019. bez rasporeda operacija, a dana 22.11.2019. raspoređen u specijalističkoj ambulanti, dana 26.11.2019. raspoređen kao asistent u hitnoj Sali na drugoj i trećoj operaciji po rasporedu te kao operator na 4. i 5. operaciju po redu, dana 27.11.2019. raspoređen kao operator u hitnoj Sali na prvoj operaciji na rasporedu, a dana 28.11.2019. bez rasporeda operacija, naveden u „vizita i prevoj na OIT“. Iz operativnog programa za dan ponedjeljak 24.06.2019. godine proizilazi da je tužitelj određen kao operator za pacijenta Š.F., a takođe određen za asistenta u operaciji kod pacijenata H.O. i T.A. na navedeni dan, dok je načelnik klinike na navedeni dan određen 2x kao operator i jednom kao asistent, dok su doktori Ramić i Konjić određeni za operatore na po jednoj operaciji, s tim da jetužitelj određen kao operator u hitnoj Sali. Iz operativnog programa za dan 01.07.2019.godine proizilazi da je tužitelj na navedeni dan određen kao operator na jednoj operaciji te kao asistent na 2 operacije i to ponovo u hitnoj sali. Iz operativnih programa je vidljivo i da su drugi doktori takođe određivani u hitnoj Sali za operacije na operativnim programima između ostalog i saslušani doktor M.A., K.F. i P.F. kao i ostali doktori ali ne u mjeri u kojoj je to tužitelj a što se tiče drugotuženog isti je vrlo rijetko na rasporedu u hitnoj Sali.

Iz akata: raspored dežurstava za januar 2015. godine, Raspored dežurstava za mart 2015. godine, Raspored dežurstava za april 2015. godine, Raspored dežurstava za juli 2015. godine, Raspored dežurstava za septembar 2015. godine, Raspored dežurstava za oktobar 2015. godine, Raspored dežurstava za decembar 2015. godine, Raspored dežurstava za februar 2016. godine, Raspored dežurstava za mart 2016. godine, Raspored dežurstava za juni 2016. godine, Raspored dežurstava za septembar 2016. godine, Raspored dežurstava za decembar 2016. godine, Raspored dežurstava za januar 2017. godine, Raspored dežurstava za mart 2017. godine, Raspored dežurstava za maj 2017. godine, Raspored dežurstava za juli 2017. godine, Raspored dežurstava za novembar 2017. godine, Raspored dežurstava za april 2018. godine, Raspored dežurstava za avgust 2018. godine, Raspored dežurstava za septembar 2018. godine, Raspored dežurstava za novembar 2018. godine, Raspored dežurstava za decembar 2018. godine, Raspored dežurstava za januar 2019. godine, Raspored dežurstava za juni 2019. godine, Raspored dežurstava za juli 2019. godine, Raspored dežurstava za avgust 2019. godine, Raspored dežurstava za septembar 2019. godine, Raspored dežurstava za oktobar 2019. godine, proizilazi da je tužitelj u januaru 2015. godine 3x bio određen kao dežurni i sva tri puta kao prvi u koloni, u martu 2015. kao dežurni bio određen 3x i to sva tri puta kao prvi u koloni, u aprilu 2015. bio određen kao dežurni 4x , sva četiri puta kao prvi u koloni, u julu 2015. bio raspoređen kao dežurni 4x i to svaki puta kao prvi u koloni, u septembru 2015. bio određen kao dežurni 3x, sva tri puta prvi u koloni, u oktobru 2015. bio raspoređen kao dežurni 3x, sva tri puta prvi u koloni, u decembru 2015. bio raspoređen kao dežurni 3x, sva tri puta prvi u koloni, u februaru 2016. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta prvi u koloni, u martu 2016. bio određen kao dežurni 3x, sva tri puta prvi u koloni, u junu 2016. bio raspoređen kao dežurni 4x, sva četiri puta prvi u koloni, u septembru 2016. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta prvi u koloni, u decembru 2016. bio raspoređen kao dežurni 4x ,sva četiri puta prvi u koloni, u januaru 2017. bio raspoređen kao dežurni 3x, sva tri puta prvi u koloni, u martu 2017. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta prvi u koloni, u maju 2017. bio raspoređen kao dežurni 3x, sva tri puta kao prvi u koloni, u julu 2017. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao u prvi u koloni, u novembru 2017. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao prvi u koloni, u aprilu 2018. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao prvi u koloni, u avgustu 2018. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao prvi u koloni, u septembru 2018. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao prvi u koloni, u novembru 2018. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao prvi u koloni, u decembru 2018. bio raspoređen kao dežurni 1x, i to kao prvi u koloni, u januaru 2019. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao prvi u koloni, u junu 2019. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta u drugoj koloni, u julu 2019. bio raspoređen kao dežurni 3x, sva tri puta kao drugi u koloni, pri tome su i neki drugi doktori bili stavljeni kako u prvu i tako i u drugu kolonu, (tako npr. dr. M., 1x u prvoj koloni, 3x u drugoj koloni, doktor A. 2x u prvoj koloni 3x u drugoj koloni), u avgustu 2019. bio raspoređen kao dežurni 3x, sva tri puta kao drugi u koloni, u septembru 2019. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kao prvi u koloni, u oktobru 2019. bio raspoređen kao dežurni 2x, oba puta kako prvi u koloni.

Iz dopisa Ministarstva zdravstva TK broj 13/1-37-14571/19 od 15.07.2019. upućen II tuženiku proizilazi da je navedeno Ministarstvo navelo da ne vodi evidenciju o vrsti poslova zdravstvenih radnika kao budućih nositelja odobrenja za dopunski rad, a koje poslove će zdravstveni radnik obavljati kao nositelj odobrenja su sadržani u izjavi o preciziranju poslova shodno članu 5 alineja 9 Pravilnika o načinu, postupku i uvjetima kao i drugim pitanjima od značaja za organiziranje i obavljanje dopunskog rada zdravstvenih radnika u zdravstvenoj ustanovi ili privatnoj praksi a koja se dostavlja uz zahtjev i ostalu dokumentaciju za odobrenje dopunskog rada direktoru ustanove kod je radnik uposlen. Što se tiče obavljanja pretraga u opštoj anesteziji navodi da se da je odredbom člana 20 stav 3 Pravilnika o uvjetima za obavljanje privatne prakse, grupne privatne prakse kao i uvjetima za obavljanje privatne prakse na osnovu posebnog ugovora sa zdravstvenom ustanovom, (Sl. novine FBiH broj 104/13, 16/14, 66/15) je regulisano da se „hiruški zahvati iz stava 2 ovog člana se obavljaju isključivo u lokalnoj anesteziji.“

Iz akta „pravno tumačenje UKC Tuzla“ br. 07/2-814-1/19 od 09.07.2019. godine proizilazi da je prvotuzeni načelniku Klinike za hirurgiju dostavio mišljenje da je pravo na slobodan izbor doktora medicine ograničeno na izbor u primarnoj zdravstvenoj zaštiti a ne u oblasti sekundarne i tercijalne zdravstvene zaštite.

Iz dopisa II tuženog upućen Š.R. 11.07.2019. godine kao odgovor na njen zahtjev od 10.07.2019. godine, odgovor II tuženog T.Lj. od 04.07.2019. godine, kao odgovor na njen zahtjev od 03.07.2019., odgovor II tuženi A.H. od 02.07.2019. god, kao odgovor na njegov zahtjev od 27.06.2019., odgovor II tuženog H.M. od 02.07.2019. kao odgovor na njegov zahtjev od 27.06.2019. proizilazi da je navedenim licima u vezi sa njihovim zahtjevom za izbor operatora dostavljeno pravno tumačenje načelnika sektora za pravne poslove UKC-a Tuzla.

U ovom postupku je umjesto saslušanja tužitelja i drugotuzenog, na prijedlog punomoćnika stranaka umjesto njihovog saslušanja pročitana zapisnik iz predmeta 32 0 Rs 361524 19 Mo od 12.02.2020. godine.

Iz iskaza tužitelja A.O. proizilazi da je zaposlen na Klinici za hirurgiju UKC Tuzla od 1985. godine, a na odjeljenju protologije od prije tri četiri godine, primarijus je, magistar nauka, specijalista opšte hirurgije i subspecijalista abdominalne hirurgije. Vezano za obavljanje poslova na radnom mjestu se u više navrata obraćao poslodavcu ukazujući na probleme na koje nailazi u svom radu ali ništa nije poduzeto, te je pismeno tražio od tadašnjeg direktora N.H. da pokuša da utiče na pretpostavljene da mu omoguće nesmetano obavljanje posla što podrazumjeva da želi da operiše kao i ostali a tražio je i da se vodi zapisnik na sastanku. Tvrdi da počev od 2012. kada je bio predsjednik Upravnog odbora na UKC nailazi na probleme da mu se ne dozvoljava da operiše što je kolumniralo da zadnju godinu-dvije praktično napravi jednu operaciju ili čak nijednu sedmično, te je tada najviše raspoređivan u specijalističke ambulante ili u vizite, a u specijalističkim klinikama se obavljaju pregledi i kontrole te postoje opšta abdominalna, koloenkološka, ambulanta za hepatobilijarnu hirurgiju i protokološka ambulanta. Pacijenti koji dolaze u specijalističke ambulante budu pregledani i upućeni na dodatne pretrage ili ako su pripremljeni u pogledu nalaza bivaju po potrebi zakazani za operaciju a tužitelj se izjasnio da nastoji da sudjeluje u daljem liječenju a posebno ako pacijenti izraze želju da ih on operiše. Dalje navodi da se dešavalo da pacijenti izraze želju da ih on operiše a radi se i o pacijentima koje pregleda u ambulanti na UKC-u i u ambulanti u kojoj obavlja svoju dopunsku djelatnost, te su zadnjih godinu dana i nešto duže svi pacijenti koji su takvu želju izrazili usmeno, pismeno ili da je on na ljekarskom sastanku tražio da operiše, svi redom odbijani kako na kolegijumu tako i lično kod načelnika, a načelnik je navodio da on određuje ko će operisati i da on bira najbolji tim. Tužitelj navodi da ne zna da li se to dešavalo i ostalim hirurzima. Tvrdi da je jedan od hirurga koji najmanje operiše a sa svojim 30-godišnjim iskustvom u hirurgiji je jedan od najiskusnijih hiruruga a posebno u hirurgiji debelog crijeva te u zadnjih godinu dana mu se daju operacije koje kratko traju. Dalje navodi da posebno pacijenti koje je pregledao u ordinaciji u kojoj obavlja dopunsku djelatnost imaju „poseban tretman“ načelnika za hirurgiju, te da su endoskopski nalazi koje obavlja u toj ordinaciji stalna tema na prijemima ovih bolesnika koji su adekvatno pripremljeni, zakazani već za operaciju i kada su došli u prijem kaže im se da njegovi nalazi iz privatne ordinacije nisu valjani a radi se o nalazima endoskopije – kolonoskopije te tvrdi da su brojni pacijenti koji su u protekloj godini tako vraćani bili prisiljavani da ponavljaju te pretrage. Pri tome nalazi koje je obavljao u svojoj ordinaciji se nisu ni u čemu po postavljenoj dijagnozi razlikovali od nalaza koji su odrađeni na Kliničkom centru a njegovi pacijenti i kad dođu do operativnog programa budu obično zadnji na programu te vrlo često „otpadaju“ sa programa i stavljaju se sutradan a većina ne dođe na program a da ih tužitelj operiše. Zvanično je na ljekarskom sastanku upitao zašto se ti nalazi ne priznaju te mu je načelnik rekao da endoskopske pretrage ne rade hirurzi nego internisti gastroenterolozi i da to po njegovom rade certificirane ustanove, a načelnik je na sastanku rekao da je on rekao glavnoj sestri da kaže pacijentima da to nisu valjani nalazi a obraćao se poslodavcu i ukazivao na probleme ali isti nije poduzeo ništa. Ističe da ima sve potrebne dozvole za dopunsku djelatnost je je prije započinjanja rada predao svu

neophodnu dokumentaciju kako bi dobio odobrenje a koja dokumentacija je navodno podrazumjevala obavljanje između ostalog endoskopskih pretraga, ezofagogastroduodenoskopija i kolonoskopija. Tužitelj smatra da nema neophodnosti da se na nalazu koji uradi navede koji aparat se koristi, a što je prigovarao načelnik Klinike, a u pogledu zvanja proktolog, navodi da, bez obzira na nomenkulturu, u njegovom memorandumu iz privatne firme stoji da je specijalista opšte hirurgije, subspecijalista abdominalne hirurgije kao i proktolog te da na zvaničnom pečatu nema riječi proktolog, ali da on radi na odjeljenju koje se zove proktologija, u protkološkoj ambulanti, te tvrdi da je proktolog.

Nadalje se izjasnio da zahvate ne radi u općoj anesteziji nego u analgosedaciji, radi se o tome da se u venu daje jedan lijek kao što se daje infuzija te je analgezija protiv bola a sedacija za smirenje i riječ je o blagoj analgosedaciji a što se tiče akta „Politike i procedure“ koje donosi ili odobrava direktor ustanove izjasnio se da je upoznat s istim onoliko koliko mora te da mu je poznato da odluku o operativnom programu i sastavu operativnih timova donosi načelnik klinike. Tužitelj navodi da je u vezi sa obavljanjem poslova na radnom mjestu imao situacije neprofesionalnog odnosa prema njemu, i to na ljekarskim sastancima ali i na hodnicima klinike, jednom prilikom mu je načelnik rekao da je najinsuficijentniji hirurug na klinici, a na njegovo traženje zarađenih dana u više navrata nije mu dozvolio da iste koristi te su navodno propali, jednom mu je kako tvrdi, rekao na hodniku da je nula, i da se, s obzirom da on vodi kliniku, može desiti da tužitelj nikada ne operiše. Toj situaciji je prethodio razgovor gdje je tužitelj rekao da nije u redu da njegovi pacijenti po ko zna koji put budu zadnji pogotovo kada boluju od veoma teške bolesti i zamolio načelnika da prekine sa tom praksom. Vezano za ulaske u Sali kao zadnji na programu, tužitelj se izjasnio da je to naporno za pacijenta a ekipa koja ulazi u operacionu salu su umorni i dekoncentrisani u vezi posla. Što se tiče rasporeda dežurstava, tužitelj se izjasnio da dežurna ekipa Klinike za hirurgiju je četveročlana gdje prvi na listi jeste šef ekipe koji bi trebao imati najveće znanje i iskustvo, drugi je takođe specijalista a preostali članovi su vrlo često ili najčešće mladi specijalisti i specijalizanti a nakon jednog od konflikata na ljekarskom sastanku, kraj maja prošle godine, je kao drugi član ekipe stavljen i tužitelj i to se desilo prema njegovom sjećanju dva puta. Na upit suda u čemu se ogledaju „prednosti ili nedostaci, u tome ko je prvi a ko je drugi član ekipe kod dežurstva, tužitelj se izjasnio da je šef ekipe po liniji odgovornosti najdogovornija osoba u ta 24 sata, a ako se radi vikendom odnosno radnim danom od 16 do 8, te to ustvari i nije nikakav benefit za hiruruga nego je veća odgovornost, te je naveo da je benefit biti na poziciji drugog člana ekipe više nego biti prvi, ali je tužitelj kao poniženje i degradaciju doživio to što je stavljen kao drugi. Navodi da su sva dešavanja koja je naveo uticala negativno na njega i na njegovo zdravstveno stanje i porodični život te na njegov rad na klinici tako i u privatnoj ordinaciji te sve to utiče i na njegov ugled i ugled njegove djece pa traži da mu se omogući da radi i da operiše pacijente a da načelnik klinike za hirurgiju prestane sa pritiscima na njega. Po njegovom sjećanju protiv njega u posljednje vrijeme nije bilo nekih disciplinskih postupaka u ovom periodu kako je predao tužbu, a prošle godine je formirana komisija za provjeru zloupotrebe bolovanja s njegove strane, te nikad nije dobio nikakvu obavjest u pismenoj formi o postupku. Radilo se o tome da je bio na bolovanju 10 dana i na bolovanju je bio pod dijagnozom reakcija na stres, a u tome svemu su prethodili „burni ljekarski sastanci“ koje je pominjao te je dobio i terapiju za pritisak i sedative. Tužitelj tvrdi da je u protekla tri mjeseca u odnosu na datum davanja iskaza za 3 mjeseca obavio 13 operativnih zahvata od čega 1 ili 2 složene operacije a sedmično operiše u prosjeku jednom. Poznato mu je da i njegove kolege imaju dopunske djelatnosti i to do hirurga njih desetak a nije mu poznato da li se dešavalo da se i njihovi nalazi ne priznaju a vezano za izjave tipa „najinsuficijentniji hirurg“ i drugi navodi koje je tužitelj iznio, navodi da su se te izjave desile po jednom, a date na raznim sastancima. Izjašnjavajući se na upite suda vezano za to da li se dešava da se i „tuđi“ pacijenti stavljaju na program operacija pri kraju radnog vremena, pri čemu se pod tuđi misli na pacijente za koje je određeno da ih operiše drugi hirurg, izjasnio se da se u 5 radnih dana mora desiti da neko bude zadnji, pa i pacijenti koje operišu drugi doktori budu na programu operacija pred kraj radnog

vremena, ali da su njegovi pacijenti uvijek zadnji. Vezano za izraz „moji“ pacijenti, navodi da se radi o pacijentima koji dolaze kako u privatnu ordinaciju, tako i na UKC kod njega na pregled. Tužitelj se izjasnio i da rad u specijalističkim ambulantom predstavlja dio njegovog posla, važan kao i operacije ali smatra da nije u redu ako on u ambulanti za godinu dana napravi 750 pregleda a neko ko ne izlazi iz sale radi 7 ili 8 puta manje od njega, ili neko ko vodi kliniku za hirurgiju ne uradi ni jedan pregled u specijalističkoj ambulanti iako pregledi u ambulantom jesu dio posla. Ne osporava da je pravo načelnika da pravi rasporede, a navodi i da se ne slaže sa mišljenjem pravne službe UKC-a u pogledu prava pacijenta da bira doktora. Što se tiče nepriznavanja njegovih endoskopskih nalaza, navodi da te nalaze na UKC-u rade gastroenterolozi ali da ne znači da je to pravilo jer to u Doboju, Ljubljani, Zagrebu npr. rade internisti i hirurzi. Tužitelj je u svom iskazu naveo da pacijenti koji su na rasporedu prije njegovih pacijenata nisu bili ni hitniji ni složeniji nego je riječ o tome da imaju prednost određena imena kao operatori. Vezano za njegove pacijente koji su otpadali sa programa, tužitelj se izjasnio da najveći broj njegovih pacijenata otpada sa programa jer su bili zadnji na programu pa se zbog vremena ne stigne odraditi a naveo je da ne zna da li otpadaju pacijenti drugih doktora ali vjerovatno uvijek mora neko otpasti, ali su njegovi pacijenti uvijek posljednji na programu. Vezano za dopunsku djelatnost koju obavlja, navodi da istu obavlja od 2017. godine a za istu po proceduri generalni direktor traži mišljenje od načelnika klinike koje nije obavezujuće te navodi da je mišljenje načelnika za izdavanje dozvole bilo negativno a obrazloženje neobično tj. da bi se davanje odobrenja za rad negativno odrazilo na rad klinike. Izjašnjavajući se na upit suda, po kojem osnovu tužitelj smatra da je diskrimisan, izjasnio se da je vjerovatno razlog njegova privatna praksa, ali da nema iste vjerovatno bi se provlačilo nešto drugo jer je takva problematika i relacije postojala i prije otvaranje privatne prakse.

Iz iskaza drugotuženog Z.R. proizlazi da je isti specijalista opšte hirurgije, subspecijalista abdominalne hirurgije, doktor medicinske znanosti i vanredni profesor na medicinskom fakultetu u Tuzli te načelnik klinike za hiruriju UKC. Što se tiče odnosa prema tužitelju, navodi da je isti profesionalan, služben, zasnovan na odredbama ugovora o radu i pravilnika o radu i smatra da ni na jedan način nije prekršio svoje ovlasti te da je svoj posao i odnos prema tužitelju kreirao u interesu Klinike za hiruriju u interesu pacijenata što mu je i obaveza koja se ogleda između ostalog i u nadzoru nad stručnim radom nad ostalim uposlenicima iz ugovora o radu a taj nadzor se odnosi na i rad ambulanti na Klinici za hiruriju kao i operacioni blok. Vezano za pitanje „tužiteljevih“ pacijenata, drugotuženi se izjasnio da je u više navrata na stručnim sastancima skretao pažnju tužitelju i ostalim uposlenicima da su to pacijenti UKC-a, a što se tiče operativnog programa, navodi da je isti pravio na osnovu provedenih listi za maligne i benigne bolesti koje se kreiraju u ambulantom kao i pridruženim i sektorskim ambulantom za onkološke bolesnike, te navodi da postoje konziliji na kojima se prezentiraju pacijenti za operativne programa. Navodi da je operativni program sastavljao u interesu pacijenta, u interesu patologije i sposobnosti i vještine hirurga kao i njegove efikasnosti u provođenju realizacije operativnih zahvata te da nije bilo diskriminacije prema tužitelju, a da su pacijenti koji su posljednji na operativnom programu, tako stavljeni zbog patologije koja je planirana za operisati tj. u grubom žargonu nije preporučljivo“ stavljeti nešto čisto nakon nečeg što je prljavo“, te je to razlog da su zadnji. Kao drugi razlog navodi da je način rada tužitelja takav da mu operativni zahvati traju neobjašnjivo dva ili tri puta duže od planiranog te da on ne može u standardno planiranom vremenu provesti odgovarajuću hiruršku proceduru i na taj način kompromituje kompletan operativni program, a to je on kao načelnik utvrdio posmatrajući trajanje operacija, o čemu je nadređene usmeno upoznao. Navodi da operacije nigdje nisu vremenski normirane, ali postoje standardi unutar kojih se očekuje da određeni operativni zahvat bude završen kvalitetno a da se ne ugrožavaju dužinom zahvata ni pacijenti niti rad operacione sale te kao primjer navodi laparoskopsku operaciju žučne kese, preponske kile, koje u načinu rada tužitelja traju nerijetko duplo duže čak i duže od planiranog, kao i operacije iz oblasti onkološke hirurgije prvenstveno hirurgije debelog crijeva koje prema

mišljenju drugotuženog u načinu rada tužitelja bez ikakvih vidljivih komplikacija traju neopravdano dugo. Obzirom na navedeno, da operacije tužitelja traju izvan standardno potrebnog vremena, drugotuženi u određenim slučajevima stavljaju pacijente tužitelja zadnje na program. Tvrdi da je na jednom od sastanaka, a nakon upozorenja tužitelju da potpisuje na nalaze zvanjem kojeg Federalno ministarstvo ne prepoznaje, tužitelj naveo da je načelnik „*transplatacioni hirurg koji ima rezultate grob do groba*“ čime je izrekao jednu veliku neistinu te mu je isti odgovorio da je njegovo znanje iz oblasti transplatacijske hirurgije ravno nuli i da on nema pravo iznositi neistine te da je tužitelj po pitanju transplatacijske hirurgije najinsuficijentniji hirurg koji o tome može da govori, a ne sjeća se ko je sve bio prisutan kad je to rekao, i to je bio njegov odgovor na uvrede od strane tužitelja. Vezano za ponašanje tužitelja na sastancima, navodi da je na istima tužitelj okrenut leđima i tipka po telefonu a uključuje se samo kada se radi o pacijentima koji su došli uglavnom iz njegove privatne prakse. Navodi da je 2012. podnio prijavu protiv tužitelja i doktora S. koji su omaložavali kompletnu kliniku i ometali kompletne procese rada na Klinici za hirurgiju. Što se tiče rasporeda dežurstava i formiranje kolona u dežurstvu, koje je njegova nadležnost, navodi da je tužitelj pomaknut u II kolonu u nekoliko slučajeva zbog propusta koji je napravio u radu u vođenju smjene i kada je pomaknut prvi put u II kolonu pomaknut je iz razloga što je pacijent na odjelu opšte hirurgije umro vezan za krevet nakon čega je obdukcijom utvrđeno da se radilo o teškoj intraabdominalnoj povredi sa masivnim krvarenjem, pacijent je umro vezan za krevet a da ga šef smjene A.O. nije ni pogledao, a drugi put kada je pomaknut u II kolonu takođe u dežurstvu kada je bio pozvan kao nadređeni hirurg da pomogne kolegi A.Z. kod pacijenta koji je operisan pod radnom dijagnozom puknuća crvuljka, tužitelj nije preuzeo operaciju što je bio obavezan nego je nastavi asistirati kolegi A.Z. gdje je operativni zahvat završen nakon nekoliko sati, i gdje je napisano da je izvađen crvuljak i pacijent probuđen i premješten na odje. Međutim, dan dva poslije te operacije se razvila opsežna upala mekih tkiva i intraabdominalna sepsa nakon čega je dijagnostikom utvrđeno postojanje crvuljka koji uopšte nije izvađen. To je bio razlog da je tužitelj drugi put promaknut u II kolonu. To je prijavio i nadležnima a sjeća se još jednog slučaja kada je bio u II koloni kada je dr. A.T., drugi po rangu u dežurstvu, radio dosta zahtjevnu operaciju a da doktor A.O. nije ni ušao u salu iako je morao tu biti bez obzira što ga A.T. nije zvao, a pri tome je tužitelj radio manje zahtjevnu intervenciju a izuzeo se od teže, te je drugotuženi preduzeo ove mjere da sačuva dignitet klinike. Dalje navodi da je isti odnos imao prema drugim kolegama koji su pravili slične propuste i svi ovi propusti su bili uredno klinički prijavljeni kao incidentna situacija i o njima se raspravljao na stručnim sastanku klinike za hirurgiju. Vezano za pomjeranje tužitelja u II kolonu, izjasnio se da je to učinio u konsultaciji sa pretpostavljenim kao preventivnu mjeru u smislu uvida u propust i da se to ubuduće ne ponovi te je to uradio u skladu sa ovlastima koje mu pruža raspored dežurstava. Tvrdi da što se tiče dopunske djelatnosti, tužitelj je imao na klinici za hirurgiju povlašten položaj te je navodno izlazio u susret tužitelju da operiše pacijente koje on prijavi, ali kada su pacijenti iz dopunske djelatnosti tužitelja stekli takav status da im je tužitelj nakon obrade u svojoj dopunskoj djelatnosti ostvarivao mogućnost kroz toleranciju drugotuženog da prioritarno dođu na operativni program, tvrdi da je kao medicinski profesionalac morao to zaustaviti da to ne postane praksa. Dalje navodi da je iz operativnih programa vidljivo da je tužitelj više nego ravnopravno participirao u operativnim programima, a većina tih pacijenata je prethodno obavila sve konsultacije u dopunskoj djelatnosti tužitelja. Što se tiče nalaza iz dopunske djelatnosti, navodi da su vraćani jer je nalaz potpisan krivim zvanjem, na kojem piše „proktolog“ uz ostala zvanja te navodi da se za svako zvanje po Zakonu o specijalizacijama i subspecijalizacijama BiH može potpisivati zvanjem koje je jasno definisano tim zakonom a zvanje proktolog ne postoji u navedenom zakonu o čemu tvrdi da je izvjestio i sužbeno prijavu podnio prijavu te tražio da mu se dostavi koje su to djelatnosti koje može ordinacija u dopunskoj djelatnosti tužitelja raditi, a tvrdi da na nalazima osim datuma ne postoji vrijeme kada je pretraga izvršena. Nadalje navodi da, vezano za navode tužitelja da endoskopske nalaze obavljaju i hirurzi, to jest tačno, ali navodi da to obavljaju hirurzi u čijim se matičnim ustanovama takve procedure rade u sklopu dnevne

aktivnosti dok Klinika za hirurgiju nema endoskopsku ambulantu i te pretrage na UKC obavljaju gastroenterolozi a on kao načelnik svaki nalaz, bez obzir odakle dolazi, ukoliko je sumnjiv ili se sumnja u njegovu vjerodostojnost, može tražiti da se takav nalaz ponovi te je vraćao i nalaze i drugi privatnih ordinacija ili drugih zdravstvenih ustanova ukoliko su imali kakvih nedostataka, a ističe da nikad nije izdao nalog da se nikako ne priznaju nalazi koji dolaze iz ordinacije tužitelja a nakon što se donese nalaz iz klinike O., ukoliko bi imao neki nedostatak po shvatanju drugotuženog, u tom slučaju za taj nalaz se daje naredba da se isti ponovi. Izjašnjavajući se čije nalaze-od drugih ordinacija, je konkretno vratio, navodi da je upravo na zahtjev tužitelja vratio nalaz od pacijenta koji je pregledan u Plavoj poliklinici i koji nije bio uredno ovjeren a sjeća se i nalaza Plave poliklinike koji se odnose na patohistološke nalaze i dijagnostiku CT i MRI.

Drugotuženi se izjasnio da mu je iz ordinacije tužitelja pacijent donio nalaz patohistološki urađen na nekoj poliklinici u Beogradu, a UKC nema ugovor sa tom klinikom pa navodi da takvog ne može pacijenta staviti sa dijagnozom karcinom a da takvu pretragu ne ponovi, a koje pitanje je razmatrano i sa šefom patologije i načelnicom klinike za onkologiju. Vezano za navode tužitelja da se pacijentima radila analgosedacija, navodi da pacijenti u analgosedaciji zahtjevaju prisustvo anesteziologa i da se bez anesteziologa pacijent ne može tretirati u analgosedaciji obzirom na komplikacije koje mogu nastati te je od nadležnog ministarstva dobio odgovor da se pretrage u dopunskoj djelatnosti tužitelja mogu isključivo raditi u lokalnoj anesteziji a na nalazima koji su mu dostavljeni ne piše vrsta anestezije.

Vezano za suštinske nedostatke nalaza tužitelja, tvrdi da je bilo djelimičnih nedostataka pretraga ali suštinski nisu odstupali od nalaza koji su ponovljeni, ali se to ne odnosi na patohistološke nalaze za koje bi morao provjeriti svoje navode ali misli da su i oni bili u skladu sa provobitno postavljenom radnom dijagnozom. Drugotuženi se u svom iskazu izjasnio i da je prema tužitelju postupao kao prema svim ostalim uposlenicima, da ga je prijavio nekoliko puta i nije dobio zvaničan odgovor te je podnio i zahtjev za provjeru i moguću zloupotrebu bolovanja te da je davao saglasnost za odlazak tužitelja na službena putovanja. Vezano za traženje pacijenata da ih operiše određeni doktor, drugotuženi se izjasnio da kada smatra da operativni proces može obaviti hirurrg koji se delegirao sa željom da tog pacijenta operiše, nastoji izaći u susret ali to nije njegova obaveza niti je dužan ispuniti želju vezano za izbor operatora. Drugotuženi se izjasnio da se operativni program odvija u 3 sale od čega su 2 redovne i jedna za hitne slučajeve koja je podložna izmjenama u redosljedu i broju operacija koje se obavljaju a navodi da sem tužitelja u hitnoj Sali podjednako operišu i ostali kao i drugotuženi sam, te se iz operativnih programa može vidjeti ko je gdje operisao i koliko u hitnoj Sali, uključujući dr. A.T. i K.F.. Za radno vrijeme tvrdi da se na hirurgiji ne može tako decidno jer je patološki supstrat taj koji diktira vrijeme koje će se provesti u operacioni Sali kao i činjenica mogućih komplikacija koja se javljaju za vrijeme samih operacija ali redovno radno vrijeme je od 08,00 do 16,00 sati s pauzom. U pogledu rezultata operacija tužitelja, drugotuženi se izjasnio da su isti u skladu sa razinom dopuštenih komplikacija, približno isto kao za druge doktore.

Kao dokaz u ovom postupku je provedeno i čitanje zapisnika i to od 03.03.2020., u dijelu u kome su saslušani svjedoci Z.Dž., Š.N., D.S., P.F., zatim zapisnik od 27.05.2020. u dijelu u kome je saslušan svjedok P.F., zapisnik od 09.06.2020. u dijelu u kome je provedeno saslušanje svjedoka M.A. i K.F., te zapisnika sa ročišta od 09.07.2020. u dijelu u kome je provedeno saslušanje svjedoka H.M. i Z.Đ. te iz iskaza svjedoka datih u predmetu Mo proizlazi sljedeće:

Iz iskaza svjedoka Z.Dž. koja boluje od karcinoma proizlazi da je bila pripremana u srijedu da ide na zahvat u četvrtak, čekala je cijelo jutro da bi u pola tri dobila otpusnicu da ide kući kako je navedeno iz tehničkih razloga, i nisu joj konkretno rekli zašto pa je pitala sestre zašto čeka toliko dugo, da bi joj sestre i pacijenti koji su bili tu rekli „Čekaćeš, što si odabrala da budeš pacijent doktora A.O.“, te da je javna tajna da pacijenti dr. A.O. moraju čekati i ispaštati jer su njegovi pacijenti. Po otkazivanju je došao i A.O. koji je rekao da ne može pomoći ništa i da će je u ponedjeljak operisati, te je u nedjelju ponovo došla i prošla svu pripremu za operaciju, a u

ponedjeljak operisana, došli su po nju oko pola 10, i rekli da su je čekali u četvrtak, ali obzirom da je pacijent dr. A.O., osoblje je reklo da je dobro da i taj dan nije čekala do pola 3. Dalje se izjasnila da je i nakon njene prve operacije u 2018. bila pacijentica koja je isto kao ona dva puta pripremana i čekala je tako i tako sledeći put, te joj stoma još nije zatvorena a morala je pismeno tražiti zahtjev da je baš A.O. operiše jer je to htjela, te navodi da joj je udovoljeno ali još uvijek nije operisana vraćena je kući, vjerovatno da čeka termin. Svjedok navodi da je na dan operacije bilo i drugih pacijenata, ne zna kod kojih doktora, a koji su čekali na operacije i prozivali su ih i odlazili su. Svjedok se na upit suda da li je potrebne pretrage za operaciju obavljala na gradini ili u privatnoj ordinaciji dr. A.O. izjasnila da je gotovo sve obavila na Gradini što je bilo potrebno za operaciju, a jednu kolonoskopiju u doktorovoj privatnoj ordinaciji jer je čekanje na Gradini bilo puno mjeseci. U pogledu operacije od 14.03.2019. kada je „skinuta sa programa“, te da li je još neko sem nje skinut, svjedok se izjasnila da ne zna koja je bila na programu a da je bilo pred kraj vremena.

Iz iskaza svjedoka Š.N. proizlazi da je njegova majka bila i još je pacijent UKC-a, da ju je u novembru 2018. god. zaboljelo te je svjedokova prijateljica istog uputila dr. A.O. u privatnu ordinaciju a doktor je ustanovio da majka ima karcinom na debelom crijevu i dao preporuku da majku smjesti u bolnicu na gastroenterologiju, gdje je u decembru u bolnicu i primljena i tokom decembra su pripremali nalaze za operaciju. Obzirom da je padala nova godina, doktorica je rekla da je izvedu iz bolnice jer se tih par dana neće raditi nalazi a majku je 17.01. zaboljelo te je odveo na hitnu pa na gastroenterologiju a zatim na hirurgiju jer je dobila zapetljam crjeva i tu je noć i operisana od strane dr. A.O. jer je sticajem okolnosti bio dežurni te je 24. januara otpuštena kući. Rečeno im je koji su dalji koraci u liječenju te su se javili na onkologiju po preporuci, provedeni su kemoterapija i zračenje a u julu 2019. se javili na konzilij i tada je izražena spremnost na operaciju, majka je izražavala želju i tražila da je operiše dr. A.O. iz razloga da je čula da je on dobar ljekar, pa je glavna sestra sa hirurgije savetovala svjedoka da napiše pismeni zahtjev da se obrati u ime majke da je operiše doktor A.O., te je zahtjev i poslat a dobio je odgovor prije konzilijuma, da nisu u situaciji da biraju kao pacijenti koji će ljekar da operiše pozivali su se na neke članove, navodeći da pacijenti mogu birati u primarnoj zdravstvenoj zaštiti. Svjedok dalje navodi da, pošto je majka primljena u petak znao je da je neće operisati do ponedjeljka, i dobio je usmenu poruku da se javi u ponedjeljak načelniku hirurgije a u razgovoru kod načelnika hirurgije, Z.R. mu je pokušao objasniti zašto ne može da izađe u susret, da po zakonu nisu u situaciji da biraju hirurga, i da zato majku ne može operisati dr. A.O.. Svjedok je svo vrijeme insistirao da se odbori da majku operiše dr. A.O. ali je tad dr. Z.R. rekao da je dr. A.O. operisao sa svojim timom pacijenticu njihovog radnog kolege O. koja je istih godina kao moja majka a koja je podlegla pa je pa je poslije toga rekao da je oformio jak tim koji će operisati svjedokovu majku. Na izričit upit da li je načelnik nešto tada govorio protiv A.O., svjedok se izjasnio da se priča vodila oko toga zašto ne može biti ispunjena želja da operiše A.O.. Majka je 13. avgusta bila ponovo operisana ali opet ne od strane tužitelja nego je u timu bio D. i ne zna ko još, ali nije sumnjao u njihov kvalitet kao hirurga. Svjedok se na upit suda o razlogu insistiranja da majku operiše A.O. izjasnio da majka je tokom ležanja čula da je A.O. dobar, a i prvi pregled kada ju je zaboljelo je bio kod A.O. pa je zato zahtjevala da je on operiše a i svjedok je za nju to tražio a ne iz razloga što se sumnjalo u kvalitet doktora koji su određeni da je operiše.

Iz iskaza svjedoka D.S. koji je uposlenik I tuženog, proizlazi da je na UKC-u zaposlen od 1991. i to prvo na Klinici za plućne bolesti a 1993. prešao na Kliniku za hirurgiju gdje još uvijek radi, te je redovni profesor na Medicinskom fakultetu u Tuzli, specijalista opšte hirurgije i subspecijalista abdominalne hirurgije, a trenutno je šef odjeljenja za proktologiju koje je formirano 2017. na Klinici za hirurgiju od strane načelnika Z.R., te je ispunjavao sve zakonske uslove a Z.R. je imao zakonsko pravo da ga tu rasporedi. Do trenutka formiranja tog odjeljenja svjedok je bio šef odjela kolorektarne hirurgije a nakon formiranja odjeljenja Z.R. ga je postavio za šefa a u tom momentu njegova uža specijalnost nije bila proktologija nego se time jedino

sistematično bavio A.O.. Svjedok se bavio laparaskopskom hirurgijom te navodi da A.O. ima više staža od njega, a o A.O. navodi da može reći sve najljepše i da je riječ o jednom korektnom odnosu prema uposlenicima i prema pacijentima. Navodi da je vrlo rijetko asistirao A.O. ali da su rezultati njegovog hirurškog tretmana vrlo korektni i da što se tiče dužine operativnog zahvata koju pominje u svom iskazu Z.R., da je dužina određena patologijom, stanjem pacijenta i drugim faktorima tako da se ne može govoriti da tužitelj operiše duže nego drugi. Vezano za rad operativnih sala, svjedok se izjasnio da operativni program pravi isključivo načelnik Klinike za hirurgiju, za razliku od drugih bolnica gdje se prave po odjeljenju što svjedok smatra neispravnim, a vezano za pitanje koliko često A.O. operiše, svjedok se izjasnio da u zadnje vrijeme od kada je problem eskalirao nakon sastanka na kojem su se A.O. i Z.R. posvađali, da od tada nije primjetio da A.O. nije bio zastupljen u Sali, ali i prije i poslije eskalacije je bio mogao bih reći oko 80% slučajeva zadnji na rasporedu ali mu nije poznato koliko često tužitelj operiše, dok mu je činjenica da je tužitelj zadnji na programu poznata jer je operativni program dostupan i svi ga znaju. Navodi i da mu se tužitelj nije obraćao vezano za probleme na radnom mjestu, a poznato mu je da se obraćao Upravi menadžmenta i kolegi Z.R., što je čuo na sastanicima a takođe mu je tužitelj rekao da se obraćao i menadžmentu. Svjedok se izjasnio da je načelnik Z.R. u potpunosti uzurpirao onkološku hirurgiju a da je A.O. imao pristup tumorima debelog crijeva preko svoje ambulante, te da Z.R. želi da zaustavi dolazak pacijenata iz A.O. ordinacije, te je na jednom od sastanaka došlo do izgovaranja riječi **sa obje strane** a koje riječi nisu bile u redu, te je bio prisutan i sastanku kada je Z.R. rekao A.O. da je najinsuficijentniji hirurg, a pojašnjavajući na upit suda kako je došlo do tih riječi, svjedok se izjasnio da misli da je to rečeno u svađi i afektu, te da prema svjedokovom mišljenju Z.R. zaista ne misli tako nego je to imalo funkciju uvrede. Tom prilikom je bilo riječi o privatnim ambulantomama a A.O. je Z.R. rekao da je Z.R. ambulanta tu, misleći na njegovu kancelariju na klinici, odnosno da mu kancelarija služi kao njegova privatna ambulanta. Vezano za pitanje nalaganja ponavljanja nalaza koje je sačinio dr. A.O. svjedok je naveo da smatra da je to neprofesionalno te da je zadnji primjer njegova pacijentica gdje nije priznat nalaz kolonoskopije od A.O. pa se nalaz ponovio u internoj klinici. Vezano za ponavljanje nalaza, svjedok se na upit suda izjasnio da se ponavljaju i nalazi iz drugih klinika, ali rijetko. Sem toga se izjasnio da mu je direktno Rifatbegović rekao da se ne priznaju nalazi A.O. jer pored titule piše „proktolog“ a da on nije proktolog te mu je rekao da to prenese A.O., što je svjedok i učinio. Dajući jasno pojašnjenje na upit suda, da li je Z.R. rekao da se ne prihvata nijedan nalaz koji dolazi iz privatne ordinacije dr. A.O., svjedok se izjasnio da mu je rečeno da se ne prihvataju samo nalazi kolonoskopije a ne i drugi nalazi, dakle da se prihvataju drugi nalazi dr. A.O. koji dođu iz njegove privatne ordinacije. Vezano za zahtjeve pacijenata da ih operiše A.O. svjedok se izjasnio da je u zadnje vrijeme a možda zadnjih 6 mjeseci i godinu, kolega Z.R. uskraćivao takve želje pacijenta a da se to nije dešavalo drugim ljekarima te da se većinom udovoljava željama pacijenta da ih operiše određeni ljekar.

U pogledu odnosa tužitelja i Z.R., svjedok se izjasnio da je isti od eskalacije sukoba kada je A.O. nazvan najinsuficijantnijim hirurgom, bio prilično ignorantski. Vezano za činjenicu ko na UKC-u radi endoskopske nalaze a vezano za okolnosti da se ne priznaju nalazi koloskopije iz privatne ordinacije dr. A.O., svjedok se izjasnio da na UKC te pretrage vrše doktori sa odjeljenja gastroenterologije, Klinika za interne bolesti, a da se svjedok trudio da se uvede da i hiruzi rade endoskopske pretrage, a što je navodno uobičajna praksa u svijetu.

Vezano za razloge zbog kojih se pacijenti skidaju sa operativnog programa, svjedok se izjasnio da kada se pacijent stavi na zadnje mjesto u program, velike su šanse da će otpasti sa tog programa, da se dešava da se skidaju i pacijenti drugih ljekara ali da Z.R. svjesno stavlja posljednje na program pacijente onih doktora koji se ne pokoravaju njegovim ususima te da je za svakog doktora je poniženje da se njegov pacijent stavi zadnji na program jer na primjer ako se radi o tumoru a operacija počinje u 2 ili pola tri, anesteziolog će najvjerovatnije skinuti pacijenta sa programa. Takođe se izjasnio da je isključivo pravo načelnika hirurgije da sačinjava operativne

planove te je naveo da je uobičajena praksa na Klinici za hirurgiju na UKC da se udovoljava zahtjevima pacijenata i doktora, ali jedini izuzetak je napravljan u slučaju kolege A.O..

Iz iskaza svjedoka P.F. proizlazi da je je zaposlen na UKC-u sa 28 godina staža, specijalista opšte hirurije, supspecijalista abdominalne hirurije, zadanjih 6 godina obnaša funkciju šefa opšte abdominalne hirurije UKC Tuzla, profesor na medicinskom fakultetu, poznaje A.O. od 1992. kada je bio mlad hirurg, a u međuvremenu je sada jedan od najstarijih kolega. U pogledu njegovog odnosa prema pacijetima, tvrdi da je on detaljniji nego što je uobičajno, vrlo posvećen pacijentima.

Vezano za atmosferu na radnim sastancima i odnos načelnika hirurije prema tužitelju, svjedok se izjasnio da je u jednom trenutku došlo do mimoilaženja između istih, počeli su problemi vezano za uzimanje slobodnih dana, u pogledu čega je navodno Z.R. obično vrlo liberalan ali je u doba sukoba između navedenih traženo i da se A.O. obrati pismenim putem da li će se ti dani odobriti a obično se na tim sastancima traže slobodni dani pa se odobre a u nekoliko navrata se desilo da je A.O. tražio slobodne dane a nije ih dobio te je Z.R. rekao da će se ubuduće morati obraćati pismeno za slobodne dane. Svjedok misli da se to nije dešavalo drugima, a desilo se u kontekstu sukoba tužitelja i drugotuženog i slobodni dani mu nisu dati u vrijeme u koje je on tražio. Vezano za način nastanka operativnih programa i pravila struke koja se primjenjuje pri sačinjavanju istih, svjedok se izjasnio da se svugdje program pravi po kompetencijama i iskustvu, a kako je on razumio, glavni problem je dostupnost sale i nezadovoljstvo pacijenata koji budu zatečeni time sto otpadnu s programa. Tvrdi da postoji želja načelnika koji hoće da se što vise programa uradi, te postoje dvije redovne sale i treća hitna u koju je takođe stavljen redovan program, pa ako se desi da je neko na mjestu hitne sale na broju 4 taj program ce biti završen ali ako dođe bilo sta hitno, to znaci da će onaj ko je zadnji na programu otpasti. Svjedok se dalje izjasnio da se svugdje odvajaju hitne sale, ali u želji za većim brojem operacija, dolazi do tog da redovni programi koji budu raspoređeni u hitnoj Sali mogu biti otkazani u slučaju da se pojavi neki hitan slučaj te navodi da bi bilo nepravilno reći da A.O. operiše samo u hitnoj Sali, jer operiše i u druge dvije sale ali je i tu zadnji na programu. Glavni problem je da pacijenti čekaju operaciju i dogodi se da pacijenti otpadnu pa je problem ko je najčešće u poziciji da mu se to dešava, te svjedok tvrdi da hitna sala kao da je rezervisana za A.O., a svjedok je prisustvovao jednom telefonskom pozivu kada pacijent zove A.O. i bio je ukljucen spikerfon, pacijent se predstavio A.O. i rekao da mu je trebao radit i komšiju te je A.O. pitao pacijenta da li ga je on operisao a on je rekao da je otpao s programa na što je A.O. rekao da će i komšija otpast, jer je došao neko hitan pa je otpao. Svjedok je naveo i da je sve to provjerljivo te da se ne zna koliko će koja operacija trajati i hoće li se otegnuti pa je problem za pacijente kada je zadnji na programu, koji su u iščekivanju hoće li biti operacija ili neće.

Na upiti suda vezano za „otpadanje pacijenta“ da li se to dešava samo tužitelju ili i ostalim doktorima, svjedok se izjasnio da ukoliko je pacijent na rasporedu po redu 3 ili 4 dešava se da pacijenti otpadnu, ali se najčešće dešava da je tužitelj na rasporedu po redu 3 ili 4. a ako otpadne sa programa, pacijent bude operisan naredni, ili neki drugi dan. Na upit da li su u hitnoj Sali ikad raspoređeni Z.R. ili K.F., A.T., itd. svjedok se izjasnio da će se za iste rijetko naći da su na redu 3,4, ili 5 ali se pojavljuju i drugi koji su zadnji na rasporedu a ne samo A.O.. Vezano za pitanje trajanja operacija, svjedok se izjasnio da operativni zahvati nisu trka u kojoj se može reći za koji vremenski period će se završiti određeni zahvat, te navodi da kao hirurg nije vidio veću smrtnost u operacijama koje je obavio dr. A.O. kojem je asistirao, a dužina operacije zavisi od različiti faktora, vrste tumora, stanja pacijenta, raširenosti bolesti itd. te se izjasnio da su A.O. zahvati trajali možda 20 minuta do pola sata duže a nekada i kraće s tim što bi morao izvršiti uvid u dokumentaciju i stanje zašto je to tako. Vezano za operacije „prljavi program“ svjedok se izjasnio da se isti odnosi na program hirurije debelog crijeva, i on se provodi u principu na dva mjesta, hitna i redovna hiruška sala, takvi pacijenti koji imaju karcinom debelog crijeva mogu se operirati i u hitnoj Sali i u redovnoj te je svugdje praksa u svijetu da prvo idu operacije koje

spadaju u čisti program a poslije da idu operacije prljavog programa. Vezano za raspored u hitnoj Sali i raspored na operativnom programu po redu operacije, svjedok se izjasnio da A.O. ima „privilegiju“ da je posljednji na rasporedu i u hitnoj i u prvoj Sali gdje se ta patologija radi a vezano za to obzirom da je posljednji ukoliko se oduži ranije operacije na programu postoji šansa da operacije koje on izvodi otpadne sa programa, te ako bi se gledalo po indeksu, 9 puta bi A.O. bio zadnji na programu a jedan puta Z.R. ili K.F. te su prvi na programu najčešće Z.R., K.F., P.F., A.T. ali da i svjedok ima često „privilegiju“ da bude na zadnjem mjestu.

Vezano za pitanje kako u skladu sa praksom UKC Tuzla i Klinike za hirurgiju uobičajno funkcionira određivanje operatora za određeni operativni zahvat pacijenta i da li je uobičajno da pacijenti izrazi želju da ga liječi i operira određeni liječnik, svjedok se izjasnio da, ako je jedan doktor u svim fazama koje prethode samoj operaciji bio uključen vezano za određenog pacijenta u pogledu vršenja priprema, uobičajeno je da će on odraditi i operaciju, pacijent ima pravo da traži da ga operiše određeni doktor i uobičajeno je bilo da se te želje ispune, ali prema Pravilniku o primarnoj zdravstvenoj zaštiti, pacijent ima pravo izbora ali to nije navedeno za tercijalnu, ali je dakle uobičajeno da doktor koji je pripremio pacijenta, istog i operiše, nebitno da li je pripremne radnje obavio u privatnoj ordinaciji ili na UKC-u. Svjedok se izjasnio, vezano za situacije da dr. A.O. na sastanku izloži stanje pacijenta i predloži operativni zahvat, da je u nekoliko navrata bilo rečeno da operaciju neće izvršiti A.O. nego će najkompetentniju ekipu sačiniti načelnik a situaciji gdje je pacijenta već ranije pripremao A.O.. Na upit suda da li se i drugim ljekarima dešavalo to što se dešavalo A.O., da pripreme pacijente a da načelnik odredi da oni neće operisati te pacijente, svjedok se izjasnio da se vrlo rijetko dešavalo nekim drugim kolegama, a kod A.O. je eskaliralo u sukobu koji je pominjao, iako načelnik ima pravo po Pravilniku da određuje raspored operacija, ali svjedok tvrdi da to nema pravo onim kolegama koji su te operacije radili praktički dok je još on bio student, odnosno svjedok tako smatra, i tvrdi da se A.O. desilo bar 7 ili 8 puta na sastanku da je Z.R. rekao da će on odrediti ekipu najkompetentnijih.

Svjedok se izjasnio da se tužitelju, kao i njemu i dr. D.S. dešavalo da budu stavljeni u drugu kolonu dežurstava a da je za svjedoka to učinjeno zadnjih 15 dana unazad od dana davanja iskaza te smatra da to nije dozvoljeno i navodi da se tužitelju to dogodilo poslije razmirica sa načelnikom, te da je bilo situacija kada je kolega bio u drugoj koloni po nekoj kazni a o tome nije bilo posebne odluke. Takođe je naveo da u dežuri onaj koji je prvi treba da bude sa najvećim znanjem i kompetencijama jer on kreira rad na klinici u dežuri, a ne zna da li te derogacije postoje u pravilnicima.

U pogledu neprihvatanja nalaza iz ordinacije O., svjedok se izjasnio da su ljudi obaviješteni zvaničnim putem, tj. Z.R. je na sastanku rekao da je on rekao glavnoj sestri rekao da obavijesti pacijente da moraju ponoviti nalaze i svi tu ljudi su podvrgnuti novim pregledima i dobili su istu dijagnozu.

Svjedok se na upit suda izjasnio da je rečeno da se ne prihvataju nalazi kolonoskopije i patohistološki nalaz-biopsijski nalaz, iz ordinacije O., a ne svi nalazi, te je svjedok na konziliju rekao Z.R. koji se obratio Ministarstvu zdrastva pismeno, da neće dobiti nikakav odgovor jer taj odgovor može dobiti UKC Tuzla a ne on kao načelnik klinike te svjedok smatra da validnost nalaza može cijeliti samo institucija koja izdaje dozvole za rad tj. ovdje nadležno ministarstvo a svjedoku nije poznato za koje djelatnosti ordinacija O. ima odobrenje. Vezano za razloge odbijanja tih nalaza iz ordinacije O., svjedok se izjasnio da misli da je Z.R. prigovorio za vrijeme izrade nalaza a što se tiče aparata na kome se nalaz radi a i kada dobiju nalaz sa interne klinike UKC, svjedok misli da ne piše na kojem aparatu je urađen nalaz. Pojašnjavajući šta je biopsija a šta PH analiza i gdje se ta PH analiza radi, svjedok se izjasnio da se biopsija može uzeti od anusa na 3 cm a može i na 30 cm, to je isječak, radi se uzimanju uzoraka specijalnim kliještima, a PH analiza znači da će taj materijal biti u specijalnoj pohranjenoj bočici i poslat u laboratoriju, ako se radi o UKC-u-klinika za mikrobiologiju te će patolozi postaviti dijagnozu a materijal koji se uzme a ne uradi se PH analiza je samo isječak te svjedoku nije poznato gdje se rade analize uzorka iz ordinacije O. niti iz drugih ordinacija. Što se tiče UKC-a, na Klinici za hirurgiju se

nikada nije radila kolonoskopija jer to podrazumjeva i resurse i kadrove a ta procedura radi zadnjih 40 godina na endoskopskoj jedinici Interne klinike. Vezano za pitanje da li bi se mogla radi kolnoskopija od strane hirurga na klinici za hirugiju da raspolažu određenim resursima, svjedok se izjasnio da se u okviru edukacija hirurga radi i kolonoskopija, pa svjedok rezonuje da je jasno da hirurg koji odstrani čitavo debelo crijevo može napraviti i pregled tim instrumentom za kolnoskopiju.

Iz iskaza svjedoka K.F. proizlazi da je na UKC-u zaposlen od 1996. a trenutno obavlja poslove šefa odjeljenja kolorektarne hirurgije, postavljen na tu funkciju od strane direktora a po prijedlogu načelnika s kojim je u tazbinskom srodstvu, zamjenski je član u onkološkom konzilijumu i član digestivnog konzilija. Specijalista je opšte hirurgije i subspecijalista abdominalne hirurgije. Svjedok se izjasnio da se za hitni program svaki dan odredi hitna ekipa od 2 hiruruga i 1 specijalizant, a za efektivni program postoji plan po kojem se vrši prijem pacijanata za operaciju dan ranije u odnosu na operaciju te smatra da tužitelj nije u drugačijem položaju u odnosu na druge doktore na klinici prilikom rasporeda dežurstava i operativnih programa. Operativne programe pravi načelnik zavisno od težine zahvata, kompetentosti, toga koji su hirurzi na raspolaganju u određeno vrijeme zbog korištenja slobodnih dana i slično s tim da se mora voditi računa i da doktori koje su na specijalizaciji obave određeni broj zahvata. U pogledu terminskog rasporeda operacija, navodi da postoje kriteriji i da „prljave operacije“ a to su operacije iz proktologije završnog dijela debelog crijeva, gdje se očekuje gnoj i infekcija, se ostavljaju zadnje na programu a obzirom da imaju tehnički problem vezano za broj sala, operacije koje će dulje trajati stavljaju se na raspored 2 ili treća. Ukoliko se desi da se operacija mora odgoditi, pravilo je da se pacijent stavi naredni dan prvi na program a vezano za zahtjeve pacijenta da ga operiše određeni ljekar, ne izlazi se uvijek u susret. Vezano za nalaze tužitelja iz privatne prakse, misli da su problematizirani kolonoskopija i patohistologija, i o tome je bilo riječi i na stručnim sastancima, a u pogledu ph uzoraka iz ordinacije tužitelja zna za jednog pacijenta koji je radio nalaz kod tužitelja da je PH analiza vršena na klinici u Beogradu na nekoj laboratoriji, te je iz tužiteljeve ordinacije osporavan nalaz kolonoskopije i patohistološki nalaz, za kolonoskopiju je bilo sporno ko je istu radio, jer na UKC u kolonoskopiju rade gastroenteroglozi, te tvrdi da ni tužitelj na UKC-u ne radi kolonoskopiju, niti to radi ijedan drugi hirurg na UKC-u, a za patohistološki nalaz je sporno jer je rađen u Beogradu. Svjedoku nije bilo poznato da li se na UKC Tuzla koriste i prihvataju patohistološki nalazi iz Slovenije i Hrvatske. Vezano za nalaz ekolonoskopije i patohistološke nalaze iz dr. ordinacija i privatnih klinika, svjedok se izjasnio da je patohistološki nalaz problematiziran iz svih privatnih ustanova te su ponovljeni nalazi a kolonoskopski nalaz nije vraćen ni iz jedne ustanove ukoliko je u potpisu bio gastroenterolog. U pogledu odnosa tužitelja i načelnika, tvrdi da sem rasprava na jutarnjim sastancima, svjedok nije primjetio da postoji neki konflikt između njih dvojice, za drugotuženog navodi da je načelnik od 2011. te da shodno ugovoru o radu ima ovlasti rukovođenjem klinike na koju je raspoređen, pored pravljenja rasporeda dežurstava, operacionih sala, svake sedmice svako odjeljenje obiđe u jutarnjoj viziti, prati radi svakog hirurga, stoji na dispoziciji za bilo kakvu konsultaciju ili pomoć, u dogovoru sa šefovima odjeljenja raspoređuje slobodno zarađene dane, pravi raspored rada u ambulantama, nadzire rad u operacionim salama. Vezano za način sačinjavanja operativnog programa, svjedok se izjasnio da se može desiti da pacijenta operiše doktor koji ga je prezentovao ali da ne mora, a vezano za pitanje da li se njemu dešavalo da pacijent kojeg je prezentovao on ne operiše, izjasnio se da se na konziliju za digestivne bolesti nakon završene prezentacije procjenjuje da li je za pacijenta bolja lapaoroskopska operacija od otvorene operacije i ako je bolja onda se odredi tim koji može to laparoskopski završiti, te su imali takvih situacija na digestivnom konzuilijumu ali se to njemu nije dešavalo, jer radi laparoskopske operacije. Takođe se izjasnio da je prezentacija pacijenata na konziliju pripremna radnja za prijem pacijenta za bolnicu i hirurg koji prezentuje pacijenta ne mora ga i operisati, te je bilo slučajeva gdje je on prezentovao pacijenta a neko drugo je određen da operiše pacijenta. Vezano za broj operacija

koje on obavi u sedmici, izjasnio se da obavlja po potrebi, može biti 5 ili 10 a to da li će biti raspoređen u hitnoj Sali ili Sali za redovni program, zavisi od programa i operacije a nije se mogao brojčano izjasniti.

Iz iskaza svjedoka M.A. proizlazi da ista radi na UKC-u od 1996. da je specijalista opšte hirurgije, subspecijalista abdominalne hirurgije, i trenutno šef odjela HBP. U pogledu odnosa načelnika Klinike prema tužitelju smatra da nema velike razlike u odnosu na druge hirurge, s tim da postoje iznimke u svakodnevnom radu te smatra da je tužitelj ponekad imao i prednost u odnosu na nju lično, odnos načelnika kao nadređenog prema tužitelju opisuje kao korektan i služben. Poznato joj je da je bilo nekih verbalnih sukoba između tužitelja i drugotuženog ali se ne sjeća se da li je prisustvovala, a pričalo se o tome. Vezano za način sačinjavanja operativnih programa, izjasnila se da svaki načelnik određuje sastav operativnih programa, a doktori uvijek imaju pravo ukoliko žele nekog da operiše, ili pacijent traži određenog ljekara, da ljekar traži da istog operiše a načelnik procjenjuje prema stručnosti da li je ljekar sposoban da to odradi te i ne mora svaki put to i da dozvoli, jer načelnik prema dijagnozama i stanju pacijenta pravi operativni program i obrazuje ekipe za sljedeći dan. Navodi da se i njoj dešavalo da načelnik ne uvaži njen ili zahtjev pacijenta da ga ona operiše te da odredi drugog operatora a nije joj poznato da li se dešavalo drugim ljekarima, te joj se nije dešavalo da pacijent mora takav zahtjev pismeno podnositi. Za operativni program navodi da se pravi na kraju radnog dana za sljedeći dan i svi imaju uvid u program jer se stavlja na oglasne ploče. U pogledu odnosa drugotuženog prema pacijentima koji dolaze iz privatne ordinacije tužitelja i ostalim pacijentima, izjasnila se da u stručnom pogledu nije bilo nikakve razlike u tretmanu pacijenata niti ikakvih povlaštenja a u pogledu medicinske dokumentacije iz ordinacije tužitelja i iz svih drugih privatnih ordinacija tražilo se odobrenje za rad, odluke Ministarstva, ali ne samo za ordinaciju dr. O. nego i druge privatne ordinacije.

Nije joj poznato da li je na stručnim sastancima bilo nekih sukoba personalne prirode između Z.R. i A.O., te joj nije poznato ni da li je načelnik ikada odbio dati slobodne dane tužitelju ali jeste odbio dati njoj jer je bila neophodna u operacionoj Sali taj dan, nije bilo kadra. U pogledu broja zahvata koje ona odradi sedmično navodi da o tome ne razmišlja, nekada bude 7, nekada 10, nekada 2, radi ono što mora, a u specijalističkoj ambulanti je raspoređena prema potrebi te ne vodi o tome evidenciju s tim da za HBP ambulantu navodi da je raspoređena jednom mjesečno jer ih je 4, a dešavalo joj se i da u toku jedne sedmice bude raspoređena za rad u operacionoj sali jednom ili nijednom, ne može se izjasniti koliko se to puta desilo.

Iz iskaza svjedoka Z.Đ. proizlazi da je ista na UKC zaposlena od 1997. godine, a na Klinici za hirurgiju radi od 1999. godine, gdje trenutno obavlja poslove glavne sestre, što podrazumjeva da obavlja sve poslove kao i ostale med. sestre, a po ugovoru o radu, brine se i za organizaciju posla, prisutvo sastancima i vođenje određene dokumentacije, te prisustvuje sastancima stručnog kolegija klinike, gdje je, kako navodi, odnos načelnika prema tužitelju isti kao i prema drugim doktorima kao i za pravljenje rasporeda operativnih programa, rasporeda dežurstava i rasporeda rada u ambulanti. Navodi da je prisustvovala sastanku kada je došlo do konflikta između tužitelja i Z.R., a radilo se o raspravi o broju pacijenata koji su operisani i pregledani u odjelu i u ambulanti proktologije, gdje je načelnik iznio podatke o broju pregledanih u ambulanti i broju operisanih od fistule, dr. A.O. se nije složio sa tim da odjel ne radi dobro, a dr. Z.R. je tvrdio da odjel ne radi dobro te se nisu usaglasili, A.O. je rekao da on svoj posao radi korektno za razliku od načelnika koji je učio proktologiju „možda veće uoči sastanka“ a načelnik je rekao da nije prozvao lično dr. A.O. niti bilo koga i da će se to sve morati izanalizirati, da načelnik štiti interese UKC-a, dr. A.O. je rekao da se Z.R. bavi ozbiljnim biznisom a kad izgubi svesku bit će nula, dok je načelnik rekao da dr. A.O. ne ulazi u područje gdje je više nego insuficijentan. Svjedok se nije mogla sjetiti svih detalja ali zna da su se pominjali kongresi, pisma, ko i šta je slao i zvao, dr. A.O. je rekao da se on predstavljao pacijentima, ali ne zna u kojem smislu i onda je bilo malo

bučnije, te je A.O. rekao da je načelnik „*lažov, lažljivi gad, i da čim otvori usta laže*“. Svjedok je navela da je na Klinici Z.R. načelnik dok je tužitelj odjeljski ljekar na odjelu proktologije a poznato joj je da tužitelj ima privatnu ordinaciju te da je bilo slučajeva da pacijenti sa nalazom dr. A.O. iz privatne ordinacije dolaze na UKC te su sa sobom donosili nalaz na kome je izvršena pretraga sa potpisom i pečatom dr. A.O..

Što se tiče odnosa načelnika prema ovim pacijentima, svjedok navodi da je bio profesionalan a u odnosu na medicinsku dokumentaciju, načelnik je smatrao da taj nalaz nije validan a poznato joj je da se dr. A.O. potpisivao kao proktolog, i da su nedostajale neke stvari na tom nalazu koje svjedok ne zna, pa su se zbog nedostataka pacijenti slali da ponovo urade nalaze koji su urađeni prethodno kod dr. A.O., a to im je saopćavala svjedok jer su pacijenti već bili tu, i svaki put kad bi pacijent došao sa takvim nalazima, ona bi im rekla da moraju ponoviti nalaz, a to se dešavalo i sa nalazima iz drugih klinika, obično se radi o pacijentima sa malignim oboljenjima koji dostavljaju svoju dokumentaciju a ista se prezentuje na digestivni konzilij pa na konziliju ljekari ukoliko smatraju da je potrebno da se uradi ponovno nalaz oni to navedu u nalazu sa konzilija i onda pacijent mora ponovo uraditi nalaz za koji oni kažu. Svjedok se izjasnila da u okviru obavljanja redovnih poslova vodi i evidenciju prisutvovanja na poslu na klinici za hirurgiju te da ljekari vikendom kada dežuraju imaju pravo na dva slobodna radna dana, te uzimaju u roku od 60 kalendarskih dana da mogu iskoristiti svoje slobodne dane što i urade, a ukoliko ne iskoriste u okviru tog perioda ti dani propadnu. Nije se mogla sjetiti za slučaj kada je tužitelj tražio slobodne dane a kad ljekar na stručnom kolegiju traži zarađeni dan, navede koji dan, ako načelnik odobri, svjedok to notira.

Iz iskaza svjedoka H.M. proizlazi da na UKC radi od 2004. a trenutno obavlja dužnost odgovornog medicinskog tehničara na odjeljenju za proktologiju gdje radi i tužitelj i u odsutnosti glavne sestre mjenja istu. Pored tužitelja na odjeljenju rade šef dr. D.S. i jedan od specijalizanata. U pogledu posla vezano za proktologiju u pogledu rada u ambulantama, operativnog programa i dežurstava, navodi da šef odjeljenja određuje za naredni mjesec raspored rada proktološke ambulante a što se tiče operativnog programa pacijenti koji budu prijavljeni za operativni program, načelnik Klinike shodno dijagnozama određuje operatora te navodi da doktori nisu nejednako opterećeni poslom. U pogledu odnosa načelnika dr. Z.R. prema tužitelju svjedok se izjasnio da je krajnje profesionalan, u vizitama i na ljekarskim sastancima uvažava se i mišljenje dr. A.O. o procedurama za pacijenta i davanja saglasnosti za iste, a odnos načelnika prema drugim doktorima je isti. Svjedok se izjasnio da po protokolu za proktološke pacijente je potrebna dijagnostička procedura kolonoskopija koja mora biti urađena od spec. interne medicine, subspecijalista gastroenterologije, i pacijenti moraju imati taj nalaz, ukoliko nemaju, pacijentima se sugerije da moraju imati nalaz od tog ljekara a ukoliko donesu nalaz kolonoskopije od dr. A.O. nalaz se ne priznaje i to iz razloga što nalaz kolonoskopije mora uraditi specijalista interne medicine, i to je navedeno od strane načelnika a svjedoku nije predočavan nikakav akt u kome to piše.

Iz iskaza svjedoka M.N. proizlazi da je isti zaposlen kod prvotuzenog kao specijalista opšte hirurgije na odjeljenju hirurgija pluća gdje mu je nadređen šef odjeljenja N.R. a načelnike Klinike je drugotuzeni te svjedok poznaje i tužitelja još od 2007. godine kada je počeo raditi na UKC. U pogledu procedura u situaciji kada hirurg ostvari prekovremene radne sate, svjedok se izjasnio da nakon dežura koje obavljaju, imaju naredni dan slobodan, i da je to regulisano po kolektivnom ugovoru i Zakonu o radu, a za dežurstva subotom i nedeljom imaju po 2 slobodna dana koji se mogu iskoristiti u narednih mjesec ili dva. Kada su pitanju prekovremeni sati, svjedok navodi da neko vodi računa o tome i piše, ali što se njega tiče lično ne ostaje mnogo prekovremeno pa se nije ni interesovao u vezi sa prekovremenim radom poslije 4 sata radnim danima. Vezano za to da li je bio prisutan u situacijama u kojim se eventualno raspravljalo o korištenju slobodnih dana tužitelja, navodi da je bio prisutan jednom prilikom, da je uobičajena procedura je da se na jutarnjim sastanicima od strane doktora traže zarađeni slobodni dani, te je tužitelj tražio zarađen

slobodan dan, a drugotuženi mu je rekao da se obrati pismenim putem, što do tada nije bila praksa da se doktori obraćaju pismeno, a nakon ovog svjedoku nije poznato kako su obraćali drugi doktori za slobodne dane. Za sebe navodi da se obraćao pismeno u situacijama kada mu je trebao dan radi odlaska na seminar i slično, a u ostalim situacijama kada je tražio zarađene slobodne dane to je bilo usmeno, te se ne može sjetiti bilo ko drugi pismeno morao obraćati osim dr. A.O. u toj situaciji. Vežano za to da li je prisustvovao situaciji kada je tužitelj od strane načelnika klinike za hirurgiju nazvan najinsuficijentnijim hirurinom, svjedok se izjasnio da je bio prisutan na jutarnjem sastanku te je u razmjeni ružnih riječi koje su jedan drugom upućivali tužitelj i drugotuženi, drugotuženi tužitelja nazvao najinsuficijentnijim hirurinom, tj. u razmjeni oštrih riječi između njih dvojice rečeno je da je A.O. jedan od najinsuficijentnijih hirurga, a tada su bili prisutni doktori i glavna medicinska sestra ili neko ko je mjenja u tom momentu. Tom prilikom je i tužitelj govorio provtuženom u kontekstu toga da su njegove transplatacije sve grob do groba i bilo je riječi o neuspješnim transplatacijama. Vežano za to da li ima saznanja kao hirur na toj klinici u kojoj mjeri je doktor tužitelj zastupljen u operacionoj sali, kako je raspoređen uobičajno u smislu da li su operacije raspoređene za početak ili za kraj radnog vremena, i u kojoj od sala je najčešće raspoređen svjedok se izjasnio da o tome ne vodi evidenciju, ali da svi imaju uvid u raspored operacija iz kojih je vidljivo da je dr. A.O. nerijetko bio zadnji na rasporedu za operacije, pa su komentarisali kroz šalu ko će od onih kojih su raspoređeni morati ostati ako se produži operacija, a obično se produži. U pogledu sale ne zna u kojoj sali je tužitelj bio raspoređen. Što se tiče odnosa načelnika prema tužitelju navodi da je u početku bio u redu, međutim kasnije posebno u 2018. i 2019. godine, ponašanje je bilo takvo da kada bi tužitelj iznio na jutarnjim sastancima podatke o svojim pacijentima i tražio da se operišu nailazio je na razne opstrukcije u smislu da će načelnik pregledati dokumentaciju i odrediti ko će operisati tog pacijenta. Na upit suda da li je takvo ponašanje bilo i prema drugim doktorima, svjedok se izjasnio da po njegovom saznanju drugi doktori nisu imali takve probleme, odnosno kada bi oni iznijeli podatke o svojim pacijentima nije im se dešavalo kao tužitelju da načelnik kaže da će pregledati dokumentaciju i odrediti ko će operisati. Ono o čemu je svjedočio, svjedoku je poznato jer je 2007. godine zaposlen na UKC-u, prisustvuje jutarnjim sastancima uz rijetke izuzetke te je bio lično prisutan kada su razmjenjivane riječi između tužitelja i drugotuženog, a programe o kojima je govorio je lično vidio i komentarisao sa kolegama.

Iz iskaza svjedoka S.A. proizilazi da je bio pacijent tužitelja na UKC-u a u njegovoj privatnoj ordinaciji nije bio niti obavljao ikakve pretrage s tim da se ranije 1992-1996 liječio kod tužitelja jer je obolio od teškog oblika hemoroida, te je imao najprije jednu operaciju u Zagrebu, a od posljedica te operacije formirala se neka tkzv. perijanlna fistula i kasnije su mu drugi rekli da postoji mogućnost dobijanja sepse, pa se interesovao za ljekara uže specijalnosti i prijatelji su mu naveli dr. A.O. te je na UKC-u tražio da ga on pregleda a nakon tog pregleda tužitelj mu je rekao da se to mora operisati i da je to zahvat koji zahtjeva 2-3 dana u bolnici. 2001. godine ga je na UKC-u operisao tužitelj, a kasnije je odlazio na redovne preglede na UKC -e kod njega te je 2017. ponovo otišao na pregled, i doktor je rekao da je neophodna operacija, te je svjedok pristao misleći da će to biti u 2-3 dana ali mu je termin dat 07.02.2018. godine. Tužitelj ga je upoznao da ima protokol za pripremu koji podrazumjeva jako neugodne, i neprijatne pripreme da bi se čovjek ispraznio i to traje 2-3 dana prije, nema jela, pića, a finale svega je da se ujutro prije operativnog zahvata stavlja čepić koji dodatno prazni organizam. Međutim iako je obavio sve pripreme rečeno mu je da neće biti operisan na taj dan. Sve navedene pripreme vrše se kod kuće a na dan operacije se dođe u bolnicu, što je i svjedok učinio a prema onom što mu je medicinska sestra rekla bio je zadnji na rasporedu, i kada je to vrijeme došlo medicinska sestra mu je saopštila da neće biti operisan a kada je i operisan, sve pripreme je morao ponovo proći.

Iz iskaza svjedoka A.N. proizilazi da je isti bio pacijent tužitelja a upoznao ga je kada je otišao u njegovu privatnu ordinaciju na pregled, na preporuku prijatelja S.A. te mu je tužitelj rekao da treba uraditi operaciju na UKC-u. Stoga je počeo raditi nalaze, a doktorova praksa kod sličnih

pacijenta kao što je on da se uradi kolonoskopija koju je svjedok i uradio u privatnoj ordinaciji dr. A.O.. Nalaz je pokazao da ima rak na debelom crijevu i da je u takvom stadiju da treba što prije završiti, nakon čega je otišao na UKC obzirom da je bilo hitno da se uradi operacija i nastavio prikupljati nalaze te je kolegij UKC-u preporučio da se što prije odradi operacija pa je svjedok došao 28.05.2018. u bolnicu, odmah isti dan išao kod anesteziologa, sljedeći dan pripreman za operaciju koja je trebala biti 30.05.2018. godine u jutarnjim satima, ali taj dan nije operisan a nije mu poznato zašto i trebao ga je operisati tužitelj, a svjedok je tražio da ga upravo tužitelj operiše. Pitao je tužitelja zašto nije operisan, ali je isti slegao ramenima i rekao da nije do njega da to kaže, te je svjedok operisan sledeći dan 31.05. oko 13, ili 13,30 sati. Operacija podrazumijeva pripreme te je svjedok sve obavio za prvu operaciju ali kako nije operisan morao je ponovo proći sve pripreme. Takođe je medicinsko osoblje reklo da nije do njih zašto nije operisan. Svjedok navodi da ga je na kraju operisao tužitelj i sve se završilo kako treba. Ono o čemu je svjedok sjedočio mu je po vlastitoj izjavi poznato iz ličnog iskustva obzirom da je bio bolesnik kojeg je trebalo operisati te je sve što je naveo da je pitao, pitao lično on i dobio odgovor. U pogledu toga da li je tražio pismeno ili usmeno da ga operiše tužitelj izjavio je da nije podnosio pismeni zahtjev.

Iz iskaza svjedoka B.M. proizilazi da je uposlen na UKC od 1986. na radnom mjestu šef odjeljenja za anesteziju na Klinici za anesteziju i reanimatologiju, poznaje tužitelja od malena jer su išli zajedno u školu i na fakulteta zajedno rade na UKC-u od 1986. te je mišljenje svjedoka da je tužitelj uvijek bio odgovoran u odnosu prema pacijentima i poslu kojeg je obavljao, i svjedok sa njim nije imao nikakvih problema a o ostalim ne mogu govoriti. Za svoj posao navodi da je osnovni posao davanje anestezije i rad u hiruškima i to radi od početka svog radnog odnosa ali je u zadnjih 6, 7 godina rjeđe prisutan u operacionoj sali gdje ulazi samo kada je potrebno riješiti neki problem, jer kao šef odjeljenja vrši raspodjelu kadra po salama i svako jutro mu operativni programi prođu kroz ruke jer na osnovu njih pravi raspored rada u salama za anesteziologe. U pogledu zastupljenosti tužitelja kao operatora svjedok se izjasnio da ne vrši brojanje koliko je ko u salama i ne vodi evidenciju o hirurzima, a navodi da je tužitelj vrlo rijetko na programu, i šala je na UKC-u oko toga da se zna da dr. A.O. radi operacije koje duže traju zbog složenosti, pa je šala oko toga ko će ostati s njim na operaciji te je vrlo često tužitelj raspoređen u hitnoj Sali, a radi se složenije operativne zahvate koji se ne bi trebali raditi u hitnoj sali, jer sam njen naziv govori za šta je predviđena te navodi da je vrlo često teži operativni zahvat stavljen na program iza 13 ili 14 časova u toku dana a da se prije toga urade neke jednostavnije, i da se radi na UKC-u i to se dešava i za druge hirurge na UKC-u a ne samo za tužitelja, s tim da je tužitelj često bio zadnji na rasporedu. Pojašnjavajući pojam prljavi program svjedok se izjasnio da postoji termin infektivni program i neinfektivni program, a nije čuo za termin prljavi program, i svaka operacija je relativno čista a ako se govori o prljavim operacijama onda se radi o operacijama sa infekcijama nakon koje se sala mora detaljno očistiti i zatvoriti određeno vrijeme s tim da smatra da obzirom na užu oblast kojom se bavi tužitelj operacije koje obavlja ne bi se mogle nazvati prljavim u smislu navoda svjedoka. U pogledu skidanja sa rasporeda operacija svjedok navodi da se dešava da se skidaju sa rasporeda pacijenti ali što se tiče tužitelja ne dešava se posebno češće njemu tj. ne dolazi do češćeg skidanja sa rasporeda njegovih pacijenata u odnosu na druge a ako se operacija ne skine s programa ostane se duže dok se ne završi operacija. Svjedok navodi da je bio prisutan jednom kada je tužitelj negodovao u vezi sa predviđenim rasporedom i činjenicom da je pacijent zadnji na programu i to 26.03.2019. godine, zato što svjedok kao šef vodi dnevnik dešavanja pa to imam zapisano i izlazivši iz šoka čuo je na hodniku galamu i vidio dr. A.O. kao negoduje i žali se što je tadašnja operacija stavljena tako kasno, negdje oko 2 sata, sa suprotne strane je bio dr. Z.R. obučen u civilno odijelo i drugotuženi je tužitelju odgovarao oštro galameći "nećes mi ti praviti program" dodavši na to da pazi i da bi se moglo desiti da više nikako ne operiše a svjedok nije čuo da mu je A.O. na to išta odgovorio, te je bila neprijatna i mučna situacija, i bilo je tu još par civila i taj

pacijent je operisan i završeno je u večernjim satima a to sve je čuo svjedok jer je naišao slučajno. Svjedok se izjasnio da kada se skine pacijent s rasporeda, stavi se na neki sljedeći dan za operaciju a o skidanju pacijenata odlučuje svjedok u dogovoru sa pojedinim načelnicima.

U ovoj pravnoj stvari provedeno je vještačenje po vještaku Senadi Jahić koja je dana 21.07.2020 dostavila nalaz i mišljenje iz kojeg proizilazi da je vještak uvidom u sva Tri protokola: Opšti abdominalni protokol, Laparoskopija redovni protokol i Abdominalni redovni protokol-HITNA sala uradila tabelarni prikaz svih urađenih operacija po svim ljekarima specijalistima ali i ljekarima specijalizantima (listu svih ljekara koji su obavljali operacije sam dobila prilikom posjete Klinici za hirurgiju) i to za period od 01.01.-18.12.2019.godine. Vještak navodi da u pogledu broja izvršenih operacija po sva tri protokola za period od 01.01.do 18.12.2019. godine prema opštem abdominalnom protokolu – hitna sala tužitelj i drugotuženi su uradili po 16 operacija ili procentualno 2,26%, K.F. 21 operaciju, procentualno 2,97%, A.T. 25 operacija ili 3,54%, H.Š. 44 operacije ili 6,22%, te A.E. 31 operaciju ili 4,38%, te I.E. 31 operaciju ili 4,38%., Za isti period na opštem abdominalniom protokolu-redovna sala tužitelj je uradio 18 operacija ili 2,15%, drugotuženi 174 operacije ili 20,76%, A.T. 24 operacije ili 2,86%, K.F. 87 operacija ili 2,86%, H.Š. 34 operacije ili 4,06%, A.E. 56 operacija ili 6,68% te I.E. 32 operacije ili 3,82%, a za laparoskopski redovni protokol tužitelj je uradio 2 operacije ili 0,38%, drugotuženi 34 operacije ili 6,54%, K.F. 38 operacija ili 7,31%, A.T. 29 operacija ili 5,58%, H.Š. i A.E. po 25 operacija ili 4,81% i I.E. 24 operacije ili 4,62%, a sveukupno prikazano za sva tri protokola tužitelj je uradio 36 operacija ili 1,74%, drugotuženi 224 operacije ili 10,85%, K.F. 146 operacija ili 7,07%, A.T. 78 operacija ili 3,78%, H.Š. 103 operacija ili 4,99% , A.E. 112 operacija ili 5,42%, i I.E. 87 operacija ili 4,21%, dok su ostali ljekari specijalisti izvršili ukupno 40,34% operacija (16 ljekara) a ljekari specijalizanti (11 ljekara) 21,50%. Ukoliko se uzmu u obzir u operacije obavljene u Lokalnoj anesteziji po redovnom programu koje je vještak utvrdila, ukupan broj operacija i procenat učešća je takav da je tužitelj izvršio po sva četiri protokola ukupno 36 operacija ili 1,63%, drugotuženi 228 operacija ili 10,30%, K.F. 149 operacija ili 6,73%, A.T. 94 operacije ili 4,25%, H.Š. 107 operacija ili 4,83%, A.E. 117 operacija ili 5,28% i I.E. 91 operaciju ili 4,11%, a ostali ljekari specijalisti su izvršili 39,43% operacija i ostali ljekari specijalizanti 23,44% operacija. Odgovarajući na zadatak 2 da utvrdi ukupan broj laparoskopskih operacija u redovnom programu i to uvidom u 3 Protokola: Opšti abdominalni protokol, Laparoskopija redovni protokol, Abdominalni redovni protokol-HITNA sala izvršenih od strane Tužitelja u odnosu na ukupan broj operativnih zahvata izvršenih od strane načelnika prof. Z.R., dr.K.F., dr. A.T., prof. H.Š., dr. A.E., dr. I.E. te da iste izrazi brojačano i u procentualnim omjerima u odnosu na ukupan broj laparoskopskih operacija-redovan program vještak se izjasnila da je pregledom sva tri protokola izvršila uvid i utvrdila da su ukupno 702 operacije urađene laparoskopski od strane svakog pojedinačnog ljekara koji se nalazi na listi ljekara koji su vršili operativne zahvate na Klinici za hirurgiju UKC Tuzla, u periodu od 01.01.-18.12.2019.godine i to: tužitelj na opštem abdominalnom protokolu – hitna sala uradio 1 laparoskopiju, drugotuženi 6, K.F. 0, A.T. 6, H.Š. 12, A.E. 12, te I.E. 13, na opštem abdominalnom protokolu redovna sala tužitelj je uradio 1 laparoskopiju, drugotuženi 4, K.F. i A.E. po 2, te H.Š. i A.T. 0, na laparoskopskom redovnom protokolu tužitelj je uradio 2 operacije „holociste“, drugotuženi 29, K.F. 22, A.T. 28, H.Š. 22 i A.E. 20 operacija „holeociste“. U rubrici ostalo za isti protokol tužitelj nije odradio nijednu operaciju, drugotuženi, H.Š. i A.E. su odradili po 2, K.F. 8, te A.T. i I.E. po jednu. Sveukupno na sva tri protokola tužitelj je odradio ukupan broj operacija urađenih laparoskopski bez tumora 4, ili procentualno 0,57%, drugotuženi 41 ili 5,84%, K.F. 32 ili 4,56%, A.T. i I.E. po 35 operacija ili po 4,99%, te H.Š. i A.E. po 36 operacija ili 5,13%. Ostali ljekari specijalisti su odradili ukupno 291 operaciju ili 41,45% te ostali ljekari specijalizanti ukupno 192 operacije ili 27,35%.

Zadatak vještaku bio je i utvrditi ukupan broj onkoloških operacija karcinoma u abdomenu rađenih u okviru redovnog programa i to uvidom u 3 Protokola: Opšti abdominalni protokol, Laparoskopija redovni protokol, Abdominalni redovni protokol-HITNA sala izvršenih od strane tužitelja u odnosu na ukupan broj operativnih zahvata izvršenih od strane načelnika prof. Z.R., dr.K.F., dr. A.T., prof. H.Š., dr. A.E., dr. I.E. te da iste izrazi brojčano i u procentualnim omjerima u odnosu na ukupan broj onkoloških operacija karcinoma u abdomenu rađenih u okviru redovnog programa. Vještak u nalazu i mišljenju navodi da je uvidom u sva Tri protokola utvrdila da je urađeno ukupno 359 operacija karcinoma/tumora u periodu od 01.01.-18.12.2019.godine od strane ljekara koji su radili operativne zahvate na Klinici za hirurgiju UKC Tuzla (ukupno 23 ljekara specijalista i 11 ljekara specijalizanata), pa je tako na opštem abdominalnom protokolu-hitna sala – operacije tumora tužitelj odradio 0 operacija, drugotuženi 4 operacije, K.F. i H.Š. po 3, A.T. i I.E. po 1, te A.E. 5, na opštem abdominalnom protokolu – redovna sala tužitelj je odradio 8 operacija tumora, drugotuženi 96 operacija, K.F. 45 operacija, A.E. 10 operacija, te I.E. 16 operacija, H.Š. 14 operacija i A.T. 5 operacija, na laparaskopskom redovnom protokolu-tumori tužitelj i A.T. nisu odradili nijednu operaciju, drugotuženi i A.E. su odradili po 3 operacije, K.F. 8 operacija, H.Š. 1, te I.E. 2, ukupno na sva tri protokola operisanih tumora tužitelje je odradio 8 operacija ili 2,23% učešća u operacijama tumora, drugotuženi 103 ili 28,69%, K.F. 56 ili 15,60%, A.T. 6 ili 1,67%, H.Š. i A.E. po 18 ili 5,01% i I.E. 19 ili 5,29% a ostali ljekari specijalisti odradili su 106 operacija ili 29,53% odnosno ostali ljekari specijalizanosti 6,96%. Zadatak vještaku bio je i uraditi analizu broja pregleda pacijenata u 4 specijalističke ambulante Klinike za hirurgiju: Opšta-specijalistička ambulanta, Proktološka ambulanta Koloproktološka-onkološka ambulanta, Hepatobiliopankreatična-onkološka ambulanta izvršenih od strane tužitelja, u odnosu na broj pregleda pacijenata izvršenih od strane načelnika prof. Z.R., dr. K.F., dr. A.T., prof. H.Š., dr. A.E., dr. I.E. (brojčano i u procentualnim omjerima) te vještak navodi da je uvidom elektronski Protokol sve četiri gore navedene specijalističke ambulante na Klinici za hirurgiju UKC Tuzla, utvrdila da je u periodu od 01.01.-18.12.2019.godine obavljeno 7.682 specijalističkih pregleda od strane ljekara na Klinici za hirurgiju od čega je u opštoj specijalističkoj ambulanti tužitelj obavio 275 pregleda, u proktološkoj 425, koloproktološkoj 54, hepato biliopankreatična onkološka ambulanta (HPB) nijedan pregled, odnosno ukupno pregleda u sve četiri ambulante 745 a procentualno 9,82%, drugotuženi nije obavio nijedan pregled, K.F. je u u opštoj specijalističkoj ambulanti obavio 78 pregleda, u proktološkoj 85, koloproktološkoj 143, hepato HPB 4 odnosno ukupno pregleda u sve četiri ambulante 310 a procentualno 4,04 %. A.T. je u opštoj specijalističkoj ambulanti obavio 111 pregleda, u proktološkoj 1, koloproktološkoj 0, HPB 5 pregleda, odnosno ukupno pregleda u sve četiri ambulante 117a procentualno 1,52 %, H.Š. u opštoj specijalističkoj ambulanti obavio je 196 pregleda, u proktološkoj 202, koloproktološkoj 81, HPB 3 pregleda, odnosno ukupno pregleda u sve četiri ambulante 482 a procentualno 6,27 %, A.E. u opštoj specijalističkoj ambulanti obavio 84 pregleda, u proktološkoj 2, koloproktološkoj 0, HPB 28 pregleda, odnosno ukupno pregleda u sve četiri ambulante 114 a procentualno 1,48 %, te I.E. u opštoj specijalističkoj ambulanti obavio 157 pregleda, u proktološkoj 34, koloproktološkoj 103, HPB 1 pregleda, odnosno ukupno pregleda u sve četiri ambulante 295 a procentualno 3,84 %, dok su ostali ljekari specijalisti od ukupnog broja pregleda obavili 5610 odnosno 73,03%. Zadatak dat vještaku je bio i da utvrdi u kakvom su procentualnom omjeru broj pregledanih pacijenata u ambulanti i broj operiranih pacijenata i to kako za Tužitelja, tako i za ostale navedene liječnike te je vještak dao upoređan pregled ukupnog broja operacija po sva Tri (3) protokola i to: Opšti abdominalni protokol, Laparoskopija redovni protokol, Abdominalni redovni protokol-HITNA sala, kao i pregled ukupno obavljenih pregleda pacijenata u četiri (4) specijalističke ambulante: Opšta-specijalistička ambulanta, Proktološka ambulanta, Koloproktološka-onkološka ambulanta i HPB za period od 01.01.-18.12.2019.godine i procenat učešća Tužitelja i ostalih ljekara zadatih Rješenjem o vještačenju. Tako je vještak utvrdila da u pogledu ukupnog broja izvršenih operacija po sva 4 protokola tužitelj je obavio 36 operacija ili procentualno u odnosu na ukupan broj operacija 1,63%, drugotuženi 228 operacija ili

procentualno 10,30%, K.F. 149 operacija ili procentualno 6,73%, A.T. 94 operacije ili procentualno 4,25%, H.Š. 107 operacija ili procentualno 4,83%, A.E. 117 operacija ili procentualno 5,28%, te I.E. 91 operaciju ili procentualno 4,11% te su prethodno naveden ljekari obavili ukupno 822 operacije ili 37,13 % od ukupnog broja obavljenih operacija – 2214 od čega su ostali ljekari specijalisti obavili 873 ili 39,43% odnosno ostali ljekari specijalizanti 519 ili 23,44%. U pogledu specijalističkih pregleda prethodno navedeni ljekari su obavili 2072 ili 26,97% od ukupno obavljenog broja pregleda-7682, pri čemu je tužitelj obavio 754 operacija ili procentualno 9,82%, drugotuženi nijedan pregled, K.F. 310 pregleda ili 4,04%, A.T. 117 ili 1,52%, H.Š. 482 pregleda ili 6,27%, A.E. 114 pregleda ili 1,48%, te I.E. 295 pregleda ili 3,84%, a ostali ljekari specijalisti su obavili 5610 pregleda ili 73,03%.

Vještak je saslušana na ročištu od 22.10.2020. godine gdje se izjasnila da je drugotuženi obavio 188 operacija (ispravno 190, što je vidljivo prostim oduzimanjem u tabeli na strani 14 nalaza) više od strane tužitelja odnosno 6,5 puta više te se izjasnila da su drugotuženi i doktor K.F. obavili ukupno 372 operacije a što je vidljivo i u konačnoj tabeli nalaza, a navodi da su ostali ljekari specijalisti odradili 416 operacija od ukupnog broja operacija, čemu je prigovorio prvotuženi navodeći da su ostali ljekari specijalisti odradili 1249 operacija, ali je prostom matematikom i uvidom u konačnu tabelu na strani 14 nalaza vidljivo da su ljekari u odnosu koje je dat zadatak da se vještači, sem K.F. i drugotuženog, obavili ukupno 416 operacija, dakle ne i ostali ljekari specijalisti za koje nije ni bio zadatak da se vještači.

Vještak se izjasnila i da je da bi utvrdila ukupan broj izvršenih operativnih zahvata morala utvrditi i operativne zahvate vršene od strane svih hirurga kako bi se došlo do ukupnog broja izvršenih operativnih zahvata te je navela da je drugotuženi uradio skoro 12 puta više onkoloških operacija od tužitelja a doktor K.F. 7 puta više od tužitelja. Vještak je u nalazu i mišljenju prikazivala i broj pregleda i operacija koji su izvršeni od strane ostalih ljekara specijalista i specijalizanata a to joj nije bio zadatak, da brojčano prikazuje njihove operacije pa taj dio nalaza nije uziman u obzir.

U ovoj pravnoj stvari provedeno je vještačenje po vještaku neuropsihijatru Ahmić Muhamedu i to po nalazu i mišljenju navedenog vještaka od 26.03.2020. godine sa zadatkom da se izjasni da li su u spornom periodu obuhvaćenom navodima tužbe postojali zdravstveni probemi kod tužitelja i kako su se ispoljavali, u kakvoj su vezi sa problemima na radnom mjestu, da li zdravstveni problemi mogu uticati na već postojeće zdravstvene probleme, da li su i ako jesu u kojem omjeru izazvali umanjenje životne aktivnosti, da li su uzrokovali duševne bolove i patnju te strah te ako jesu u kojem intenzitetu i trajanju. Vještak je dana 26.03.2020. dostavio nalaz i mišljenje u kome je detaljno naveo čime se služio kod izrade nalaza i mišljenja, između ostalog i medicinskom dokumentacijom provedenom kao dokaz u ovom postupku te je obavio i neposredni psihijatrijski intervju sa tužiteljem, dao ličnu i porodičnu anamnezu tužitelja. U konačnom nalazu i mišljenju vještak navodi da sva dokumentacija u spisu koja sadrži niz prijava, mišljenja i zahtjeva te medicinskih nalaza kao i intervju sa tužiteljem ukazuje da je tužitelj izložen degradaciji na radnom mjestu od 2015. godine a okolnosti u kojima se našao tužitelj na svom radnom mjestu u inkriminisanom periodu on prepoznaje kao mobing tj. zlonamjerno, tendenciozno i kontinuirano atakovanje njegovu ličnost, čast, ugled i dostojanstvo i uzurpiranje njegovih zakonom regulisanih prava što je dovelo do poremećaja njegove psihosocijalne ravnoteže te počeo osjećati simptome anksioznosti, napetosti, nemira, nesanice, sniženog raspoloženja, zabrinutost za svoje radno mjesto i vještinu hirurga, osjećao je da je narušen njegov ugled i dostojanstvo kod kolega i pacijenata, a od tjelesnih tegoba imao je povišen pritisak, glavobolju, umor i pojačano znojenje. Vještak smatra da su sve navedene tegobe u direktnoj uzročno-posljedičnoj vezi sa degradirajućim postupcima pretpostavljenog na radnom mjestu te je tokom vještačenja tužitelj prezentirao simptome i znake koji zadovoljavaju kriterije za reakcije na teški stres i poremećaje prilagodbe koji su prepoznatljivi ne samo na osnovu simptoma i toka nego i na temelju postojanja jednog ili više uzroka (izuzetno stresan životni događaj ili manje težak psihosocijalni

stres). Vještak smatra da je najradikalniji nadin kažnjavanja jednog hirusga zabrana, ograničenje ili reduciranje ulaska u operacionu salu. Navodi da su psihičke smetnje tužitelja posljedica stresa kojeg doživljava na radnom mjestu, dakle mogu se dovesti u direktnu uzročno-posljedičnu vezu, a posljedica navedenog je da tužitelj trpi duševne boli zbog smanjenja opće životne aktivnosti i duševni boli zbog povrede prava ličnosti, ugleda i časti. Zaključno vještak navodi da su u periodu obuhvaćenom navodima tužbe postojali zdravstveni problemi kod tužitelja koji su se ispoljavali se poremećajem sna, uznemirenošću, napetosti, anksioznošću, sniženim raspoloženjem, negativnim osjećanjima degradacije na poslu i glavoboljom a sve navedene tegobe su prema mišljenju vještaka u direktnoj uzročno-posljedičnoj vezi sa degradirajućim postupcima pretpostavljenog na radnom mjestu. Vještak dalje zaključuje da psihološko testiranje rađeno 14.06.2019. ukazuje na „konvertovanje stresa u tjelesne simptome“ te je moguće da su zdravstveni problemi mogli uticati na već postojeće zdravstvene probleme (hipertenziju, umor, glavobolju), kako navodi duševni bolovi zbog smanjenja opće životne aktivnosti: iznose 20%, u pogledu duševnih bolova zbog povrede prava ličnosti, ugleda i časti navodi da tužitelj trpi duševne boli jakog intenziteta- 30 dana, srednjeg intenziteta- 90 dana i lakog intenziteta- a koji se se zadržava se i dalje jer sudski postupak još traje.

Vještak je saslušan i na ročištu za glavnu raspravu održana dana 14.12.2020. godine na kojem je pojasnio poremećaj prilagodbe navodeći da je to stanje subjektivnog distresa i emeocionalnog poremećaja koje remeti socijalno funkcionisanje i postignuće a manifestacije poremećaju su različite, i obuhvataju anksioznost, depresivno raspoloženje, osjećanje nesposobnosti za savladavanja zadataka, gdje postoji određeni stepen nesposobnosti u izvršavanju svakodnevnih poslova. Obzirom da je nalaz vještaka bio nejasan u smislu da je u zaključku navedeno da duševni bolovi zbog smanjenja životne aktivnosti iznose 20% a da, da bi se moglo govoriti o duševnim bolovima zbog umanjenja životnih aktivnosti, mora prvo postojati umanjenje životne aktivnosti, vještak se izjasnio po upitu suda da smatra da umanjenje životne aktivnosti kod tužitelja iznosi 20%. Nadalje, na upit suda obzirom da umanjenje životne aktivnosti kao poseban osnov za naknadu štete zbog duševnih bolova obuhvata ograničenje u životnim aktivnostima oštećenog koje je ostvarivao ili ih je po redovnom toku stvari u budućnosti ostvarivao, sud je tražio da se vještak izjasni u čemu se ogleda umanjenje životne aktivnosti kod tužitelja obzirom na prethodno navedeno na što se vještak izjasnio da su navedene smetnje psihičke prirode i da onesposobljavaju tužitelja u aktivnostima svakodnevnog života, te je vještak naveo da smatra da je tužiteljeva radna sposobnost u tom smislu oštećena. Obzirom na razliku između umanjenja životne aktivnosti i smanjene radne sposobnosti, sud je tražio dodatno razjašnjenje od vještaka obzirom na navedenu razliku ali vještak nije znao dati adekvatan odgovor te je naveo da je kod tužitelja došlo do umanjenja životne aktivnosti iz svih razloga koje je prethodno naveo, a kada govori o psihičkim smetnjama, navodi da govori o smetnjama koje je naveo u svom zaključku. Obzirom da je vještak u svom nalazu i mišljenju naveo da sve to ukazuje da je tužitelj izložen degradaciji na radnom mjestu od 2015. godine, i pošto vještak tvrdi da je tužitelj izložen degradaciji, traženo je od strane drugotuženog izjašnjenje da li je u domenu neuropsihijatra da da utvrđuje odlučne činjenice ili je to nadležnost suda, na što se vještak izjasnio da nije zadatak vještaka bio da utvrđuju eventualni mobing , obzirom da to i nije psihijatrijska dijagnoza negoda će sud u svojoj konačnici cijeniti i nalaz kao dokaz koji će prihvatiti ili odbaciti, ali je tužitelj u svom iskazu navedeno prepoznavao kao mobing te vještak nalaz i mišljenje daje na osnovu dokumentacije u spisu i intervjuja sa tužiteljem te utvrđuje kakve posljedice nastupaju shodno navedenom a ne upušta se u ispitivanje istinitosti ili neistinitosti navoda tužitelja. Vezano za pitanje da li u medicinskoj dokumentaciji koju je vještak imao na uvid postoji psihijatrijska dijagnoza, vještak se izjasnio da ne postoji, a međunarodnoj klasifikaciji bolesti pod oznakom R navode se „opći simptomi“, pa je dijagnoza R53 slabost i umor, dijagnoze od Z 00 do Z99 obuhvata faktore sa uticajem na zdravstveni status i kontakte sa zdravstvenim ustanovama te je za tužitelja u ovom predmetu navedena dijagnoza Z73 tačka 3 koja znači, stres nesvrstan drugamo a

vještaku nije jasno zašto se u medicinskoj dokumentaciji ne označavaju šifre nego samo uzrok. Na upit suda da li je tužitelj propisana kakva trajnija terapija, vještak se izjasnio da su tužitelju propisani anksiolitici po potrebi, fizičke vježbe 3x sedmično, zdrava hrana, a nije propisano trajno uzimanje ansiolitika. Na izričit zahtjev suda da se vještak izjasni da li tužitelj ima neke smetnje na fizičkom ili psihičkom planu vezano za navode iz zaključka iz nalaza a koji ga onemogućavaju u obavljanju poslova u odnosu na stanje kakvo je bilo prije činjeničnog stanja kako se navodi u tužbi, vještak se izjasnio da simptomi koje je naveo u zaključku nisu trajni ali on smatra da su trajali dovoljno dugo da opravdavaju novčanu satisfakciju odnosno dosuđivanje nematerijalne štete i da se radi o smetanjama koje nastaju na psihičkom planu kod tužitelja i ukoliko bi se stanje promjenilo u odnosu na ono koje tužitelj opisuje njegovi simptomi bi se u najmanju ruku ublažili. Nadalje obzirom da kod tužitelja ne postoji psihijatrijska dijagnoza i da ne postoji propisana antidepressivna terapija, vještak se izjasnio da se tužitelj liječio od stresa na način kako mu je preporučivano u medicinskoj dokumentaciji.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev, u ukinutom dijelu, djelimično osnovan iz sljedećih razloga:

Tužitelj u tužbi navodi da je od 2015. godine izložen diskriminaciji na radnom mjestu te nezakonitim postupcima nadređenog a što je kumuliralo 2018. godine i 2019. godine pa sve do 06.05.2021. što se ogleda u nedopuštenim radnjama, koje su detaljno nabrojane i o kojima je sud odlučio pravosnažno, ali jedna od tih radnji je i odbijanje drugotuženog da primi pacijente sa nalazima tužitelja iz privatne prakse tužitelja, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika, a koje radnje se kao takve provode isključivo prema tužitelju, a o kojim radnjama drugotuženog je upoznat direktor i zakonski zastupnik prvotužene.

Vezano za ove navode i tužbeni zahtjev u tom dijelu, o navedenom se izjašnjavao tužitelj, drugotuženi kao i saslušani svjedoci D.S., P.F., K.F. i Z.Đ.. Saslušanjem tužitelja i drugotuženog, te svjedoka P.F., D.S., K.F. i Z.Đ. je utvrđeno da su na Klinici za hirurgiju bili problematizirani nalazi kolonoskopije i vezano za to patohistološki nalaz koji su dolazili od tužitelja iz privatne prakse ali ne i svi ostali nalazi. Odbijanje prijema nalaza kolonoskopije iz privatne prakse tužitelja, drugotuženi je objašnjavao činjenicom da isti ne sadrži vrijeme sačinjavanja nalaza niti na kojem je aparatu sačinjen nalaz a problematično je i to što se potpisuje kao proktolog, a koji naziv ne postoji u nomenklaturi, te je problematično i to da se takav zahvat izvodi u anesteziji, dok je tužitelj tvrdio da se primjenjuje analgesedacija. Saslušani svjedoci kao i tužitelj su se izjašnjavali da se ne radi o vraćanju svih nalaza iz privatne prakse, nego samo nalaza kolonoskopije a vezano za istu i patohistološki nalaz, te da je bilo problematizirano što se patohistološka obrada jednog od nalaza radila u Beogradu. Svjedok D.S. je potvrdio da mu je direktno Z.R. rekao da se ne priznaju nalazi A.O. jer pored titule piše „proktolog“ a da on nije proktolog te mu je rekao da to prenese A.O., što je svjedok i učinio, te se svjedok izjasnio da mu je rečeno da se ne prihvataju samo nalazi kolonoskopije a ne i drugi nalazi. Svjedok P.F. se u pogledu neprihvatanja nalaza iz ordinacije O., izjasnio da su ljudi obaviješteni zvaničnim putem, tj. Z.R. je na sastanku rekao da je on rekao glavnoj sestri rekao da obavijesti pacijente da moraju ponoviti nalaze i svi tu ljudi su podvrgnuti novim pregledima i dobili su istu dijagnozu a to se odnosilo na nalaze kolonoskopije i patohistološki nalaz-biopsijski nalaz, iz ordinacije O. a ne ostale. Vezano za razloge odbijanja tih nalaza iz ordinacije O., svjedok se izjasnio da misli da je Z.R. prigovorio za vrijeme izrade nalaza a što se tiče aparata na kome se nalaz radi a i kada dobiju nalaz sa interne klinike UKC, svjedok misli da ne piše na kojem aparatu je urađen nalaz. Iz iskaza svjedoka K.F. je vezano za nalaze tužitelja iz privatne prakse, utvrđeno da je iz tužiteljeve ordinacije osporavan nalaz kolonoskopije i patohistološki nalaz, za kolonoskopiju je bilo sporno ko je istu radio, jer na UKC u kolonoskopiju rade gastroenterolozi, te tvrdi da ni tužitelj na

UKC-u ne radi kolonoskopiju, niti to radi ijedan drugi hirurg na UKC-u, a za patohistološki nalaz je sporno jer je rađen u Beogradu a vezano za nalaz kolonoskopije i patohistološke nalaze iz dr. ordinacija i privatnih klinika, svjedok se izjasnio da je patohistološki nalaz problematiziran iz svih privatnih ustanova te su ponovljeni nalazi a kolonoskopski nalaz nije vraćen ni iz jedne ustanove ukoliko je u potpisu bio gastroenterolog. Iz navedenih iskaza sud je zaključio da je drugotuženi dao nalog da se iz ordinacije O. ne prihvataju nalazi kolonoskopije i patohistološki odnosno biopsijski nalazi a ne i drugi nalazi, te se može govoriti o tome da su ti nalazi po automatizmu odbijani, odnosno nisu prihvaćani, pri čemu sud nije mogao prihvatiti kao valjane razloge na koje se pozivao drugotuženi u prilog tome što je odbijao prijem ovih nalaza. Ovo iz razloga što je članom 15 Zakona o zabrani diskriminacije BiH propisano da u svim postupcima predviđenim ovim Zakonom kada osoba ili grupa osoba, na osnovu njima raspoloživih dokaza, učine vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, teret dokazivanja da nije došlo do diskriminacije leži na suprotnoj strani. Shodno navedenom, kada su se prethodno pomenuti saslušani svjedoci izjasnili da je naloženo da se vraćaju nalazi kolonoskopije i patohistološki nalazi, kada tuženi nisu dali valjane razloge zašto ove nalaze nisu prihvatili (drugotuženi se poziva na to da nije naznačeno vrijeme nalaza, da kolonoskopija nije rađena u anesteziji, da je tužitelj stavljao titulu proktolog koja ne postoji), teret dokaza da je sve to tačno, i da se radi o suštinskim smetnjama koje bi bile razlog za vraćanje nalaza i zbog kojeg nalazi ne bi bilo ispravni, bio je na tuženima koji sem iskaza drugotužitelja, kojem iskazu je suprostavljen iskaz tužitelja i svjedoka P.F. i D.S., sud nije mogao pokloniti vjeru. Sud je poklonio vjeru iskatu tužitelja i svjedoka P.F. te D.S. koji su u suštini smatrali da predmetni nalazi iz ordinacije tužitelja nisu imali nedostataka koji bi zahtjevali da pacijenti ponovo rade nalaze pa je sud iz navedenog razloga usvojio dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje da je tužitelj bio izložen diskriminaciji na radnom mjestu te nezakonitim postupcima nadređenog tokom 2018. godine i 2019. godine što se ogleda u odbijanju drugotuženog da primi nalaze pacijenata tužitelja iz privatne prakse tužitelja i to nalaze kolonoskopije i patohistološke nalaze, nalažući takvim pacijentima da ponovo rade preglede kod drugog liječnika, a koje radnje se kao takve provode isključivo prema tužitelju, a o kojim radnjama drugotuženog je upoznat direktor i zakonski zastupnik prvotužene. Pri tome se utvrđenje odnosi na period 2018 i 2019 godine, a ne od 2015. kako traži tužitelj a ovo iz razloga što je sud iz dopisa od 03.06.2019. i 09.07.2019. godine utvrdio da se tužitelj obraćao poslodavcu vezano za navedenu problematiku, a svjedoci se nisu izjašnjavali u pogledu perioda na koji se odnosi ovaj vid uznemiravanja tužitelja, pa je sud kao nesumnjiv period u kojem se desilo isto mogao uzeti samo period 2019. do 06.05.2021. godine. Sud je odbio zahtjev da se utvrdi postojanje diskriminacije u odnosu na druge nalaze, jer je provedenim dokazima potvrđeno da se pitanje vraćanja nalaza ticalo samo ove dvije vrste nalaza ali ne i ostalih nalaza iz prakse tužitelja a o čemu su se izjasnili saslušani svjedoci P.F., D.S. kao i K.F..

Pri tome je sud utvrdio da se radi o odbijanju drugotuženog da primi nalaze pacijenata tužitelja iz privatne prakse a ne da se pacijenti tužitelja odbijaju primiti, jer ti pacijenti nisu odbijani u smislu da je odbijen njihov prijem nego je nalagano da ponovo urade nalaze kolonoskopije koji sam po sebi podrazumjeva pregled, a kako nisu primani nalazi kolonoskopije koje uradi tužitelj, tada pregled obave doktori internisti ili gastroenterolozi. Time se sud kretao u okvirima postavljenog tužbenog zahtjeva.

Članom 2 Zakona o zabrani diskriminacije u BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 59/09 i 66/16)-je propisano da će se diskriminacijom u smislu ovog zakona, smatrati svako različito postupanje uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojem licu ili grupi lica i onima koji su s njima u rodbinskoj ili drugoj vezi na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, invaliditet, starosna dob, nacionalnog ili socijalnog porijekla, veze s nacionalnom manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja, članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i spola, seksualne orijentacije, rodnog identiteta, spolnih

karakteristika, kao i svaka druga okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da bilo kojem licu onemogućiti ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi, prava i sloboda u svim oblastima života. Članom 3 istog Zakona su propisani oblici diskriminacije i to neposredna diskriminacija kao svako različito postupanje po osnovama određenim članom 2. ovog zakona, odnosno svako djelovanje ili propuštanje djelovanja kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla biti dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupe lica u sličnim situacijama te posredna diskriminacija koja podrazumijeva svaku situaciju u kojoj, naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa, ima ili bi imala učinak dovođenja nekog lica ili grupe lica u odnosu na osnove definirane u članu 2. stavu (1) Zakona u nepovoljan ili manje povoljan položaj u odnosu na druga lica. Članom 4 Zakona su regulisani i ostali oblici diskriminacije i to između ostalog uznemiravanje kao svako neželjeno ponašanje uzrokovano nekom od osnova iz člana 2. stav (1) ovog Zakona koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe i stvaranje zastrašujućeg, neprijateljskog, degradirajućeg, ponižavajućeg ili uvredljivog okruženja te mobing kao oblik nefizičkog uznemiravanja na radnom mjestu koji podrazumijeva ponavljanje radnji koje imaju ponižavajući efekat na žrtvu čija je svrha ili posljedica degradacija radnih uslova ili profesionalnog statusa zaposlenog. U odnosu na usvojeni dio tužbenog zahtjeva sud je našao da je tužitelj diskriminisan i uznemiravan, odnosno da je bio žrtvom mobinga na radnom jestu a da za to nije bilo dozvoljenog osnova niti postoji ikakvo opravdanje za postupanje drugotuženog i nepostupanje prvotuženog u zaštiti prava tužitelja. Osim odgovornosti drugotuženog kao neposredno nadređenog u spornom periodu, u ovom slučaju postoji i odgovornosti prvotuženog kao poslodavca budući da je tokom postupka utvrđeno da je tužitelj zaposlenik prvotuženog a drugotuženi bio zaposlenik prvotuženog u spornom periodu a prvotuženom se tužitelj obraćao vezano za ponašanje drugotuženog, ne samo direktoru nego i upravnom odboru, ali prvotuženi ništa nije poduzeo vezano za navedeno te se nije nikako oglasio povodom upućenih dopisa, pa čak ni da iste smatra neosnovanim nego je u potpunosti izignorirao dopise upućene od strane tužitelja a kao poslodavac je bio dužan reagovati i provjeriti navode tužitelja pa makar ih smatrao i neosnovanim. Time je doprinio degradaciji tužitelja odnosno bio je dužan poduzeti adekvatne aktivnosti radi zaštite tužitelja ili pokušati riješiti eventualne nesuglasice tužitelja i drugotuženog, a posebno u dijelu o kojem sud odlučuje, vezano za odbijanje prijema nalaza pacijenata, a nije dokazao da je to učinio.

U pogledu zahtjeva tužitelja za naknadu nematerijalne štete, tužitelj je prvobitno potraživao iznos od 50.000,00 KM na ime naknade iste a naknadno u ponovnom postupku umanjio na 40.000,00 KM. U pravcu dokazivanja osnovanosti tužbenog zahtjeva u ovom dijelu je proveo dokaze uvidom i čitanjem nalaza ljekara kojima se javljao i vještačenje po vještaku neuropsihijatru koji se izjasnio o posljedicama na psihički status tužitelja te naveo da je kod tužitelja nastupilo umanjjenje životne aktivnosti u procentu od 20% a vezano za probleme na poslu tvrdeći da su nastupili i duševni bolovi zbog povrede prava ličnosti, ugleda i časti tvrdeći da tužitelj trpi duševne boli jakog inteziteta 30 dana, srednjeg 90 dana, te da se duševni bolovi lakog inteziteta zadržavaju i dok postupak traje. Sud nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra smatrajući da je isti neobjektivan i naročito imajući u vidu da se vještak nije znao niti mogao ni izjasniti u čemu se to ogleda navodno umanjjenje životne aktivnosti kod tužitelja naročito u tako velikom procentu u kojem je vještak utvrdio pa vještak nije ni mogao da odgovori šta to tužitelj zbog navodnog umanjjenja životne aktivnosti ne može raditi, odnosno kakve posljedice su nastupile u smislu promjena te je svoj nalaz bazirao na izjavi tužitelja i medicinskim nalazima tužitelja u kojima opet tužitelj iznosi svoje tegobe a koje tegobe su subjektivnog karaktera u smislu da na primjer tužitelj kao degradaciju doživljava stavljanje u drugu kolonu u rasporedu dežurstava zašto je sud već utvrdio da ne predstavlja diskriminaciju a Kantonalni sud potvrdio takav stav. Jasno je da ponašanje drugotuženog prema tužitelju i pasivno držanje prvotuženog u odnosu na ponašanje drugotuženog prema tužitelju izaziva negativne osjećaje kod tužitelja, osjećaj manje vrijednosti, povredu njegovo dostojanstva, a zbog degradacije radnih uslova i

profesionalnog statusa tužitelja zbog ponašanja tuženih te svaka normalna osoba u takvoj situaciji će imati posljedice u vidu poremećaja sna, uznemirenosti, napetosti i nervoze. Ovo iz razloga što je jasno da svaka neugodna i degradirajuća postupanja imaju loše efekte na svaku prosječnu osobu ali kod tužitelja nisu nastupile trajnije posljedice niti sud prihvata nalaz vještaka u kome se izjašnjava o umanjenu životne aktivnosti i to vrlo neuvjerljivo, te tužitelj i nije koristio trajniju terapiju u vidu antidepresiva i sl, a korištenje anksiolitika (apaurin, leksaurin, leksilijum) koji se pominju se ne može tretirati kao trajnija terapija jer u svakodnevnicu ubrzanog života veliki broj osoba iste koristi po potrebi a što je i tužitelj činio.

Stoga je sud, obzirom na sve navedeno, činjenicu da je samo djelimično usvojen tužbeni zahtjev, smatrao previsoko postavljenim tužbeni zahtjev u pogledu naknade nematerijalne štete te je tužitelju na ime naknade nematerijalne štete usljed ponašanja tuženih u skladu sa odredbama člana 154 i člana 200 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 46/85, 45/89 i 57/89, Službeni list RBiH", br. 2/92, 13/93 i 13/94) dodjelio na ime naknade nematerijalne štete iznos od 2.000,00 KM a smatrajući da je isti primjeren obzirom na usvojeni tužbeni zahtjev u pogledu primjene Zakona o zabrani diskriminacije i taj iznos predstavlja, ne stvarnu naknadu za pretrpljenu nematerijalnu štetu, nego novčanu satisfakciju za tužitelja zbog ponašanja tuženih, dok je zahtjev za nematerijalnu štetu preko dosuđenog iznosa sud odbio kao neosnovan. Pri tome je sud odbio zahtjev za solidarnu isplatu dosuđenog iznosa iznosa, jer se ne radi o jedinstvenim ni nužnim suparničarima niti o solidarnoj obavezi a takođe je odbio zahtjev za naknadu štete preko dosuđenog iznosa kao i u vezi s istim zahtjev za solidarnu isplatu iznosa preko dosuđenog.

Sud je u ponovnom postupku obrazlagao ponovo sve dokaze imajući u vidu da je ovom presudom odlučivao i o nematerijalnoj šteti koju je tužitelj pretrpio a koja je nastala kao posljedica radnji drugotuženog i nečinjenja prvotuženog.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu odredaba čl. 383, 386 stav 2 i 396 ZPP-a a u vezi sa odredbama čl. 12 i 13 Tarife o nagradama i naknadi za rad troškova advokata FBiH (Sl. novine FBiH 22/04 i 24/04) i člana 2 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi FBiH. Obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 16.08.2019. koji se odnosio na utvrđenje diskriminacije i uznemiravanja, tužbeni zahtjev kojim je traženo da se prestane sa uznemiravanjem i naloži tuženima ponašanje u skladu sa određenim zakonskim i podzakonskim propisima te ugovorom u pogledu kojeg je ranija presuda djelimično potvrđena a djelimično ukinuta a zatim povučen dio zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje, postavljeni zahtjev za naknadu nematerijalne štete od 40.000,00 KM, djelimično usvojeni tužbeni zahtjev u odnosu na utvrđenje uznemiravanja, mobinga i diskriminacije i nalog za prestanak sa istim, djelimično odbijanje u odnosu na utvrđenje uznemiravanja, mobinga i diskriminacije i naloga za prestanak sa istim, odbijanje zahtjeva za nalaganje za ponašanje u skladu sa ugovorom i zakonskim i podzakonskim aktima, te djelimično usvajanje zahtjeva za naknadu nematerijalne štete u visini od 2000,00 KM, uspjeh tužitelja u sporu se mora posmatrati kao kvalitativni i kvantitativni uspjeh, pa obzirom na navedeno sud nalazi da ukupan uspjeh tužitelja u sporu iznosi 30% a shodno navedenom uspjeh tuženih 70%.

Tužitelj potražuje troškove koji se odnose na sastav: podnesak-uređena i dopunjena tužba od 19.08.2019. godine 940,00 KM, podnesak tužitelja od 10.12.2019. g. 470,00 KM, podnesak tužitelja prijedlog dokaza od 08.01.2020. 470,00 KM, pristup na pripremno ročište od 18.12.2019. 940,00KM, podnesak tužitelja od 08.01.2020. 470,00 KM, pristup na nastavak pripremnog ročišta 24.01.2020. 470,00 KM, pristup na ročište za glavnu raspravu 12.02.2020. iznos od 940,00 KM, pristup na ročišta za glavnu raspravu 03.03.2020., 27.05.2020., i 09.07.2020. g. iznose od po 470,00 KM, podnesci tužitelja od 09.07.2020. te od 22.10.2020. iznosi od po 470,00 KM, pristup na ročište za glavnu raspravu od 22.10.2020., 14.12.2020., po 470,00 KM, te tužitelj dva puta navodi pristup za ročište za glavnu raspravu 14.12.2020. – 470,00 KM, sastav odgovora na prijedlog za povrat u prijašnje stanje od 18.01.2021. godine 470,00 KM,

pristup na ročište za glavnu raspravu 02.02.2021. -470,00 KM, naknada po osnovu odsustva iz kancelarije na dane dolaska na 10 (deset) ročišta 4.800,00 KM ukupno bez PDV-a 14.670,00 KM te PDV-e 2493,90 KM, putni troškovi advokata na dane dolaska na 8 (osam ročišta) 2.010,00 KM, troškovi vještačenja 1.050,00 KM te troškove koji se odnose na troškove žalbe na presudu 1212,50 KM, plus Pdv, te pristup na ponovljenu glavnu raspravu 1080,00 KM plus PDV

Povodom mjere osiguranja u kojoj je sud naveo da će o troškovima odlučiti zajedno sa odlukom u glavnoj stvari tužitelj je potraživao troškove postupka koji se odnose na sastav podneska-prijedlog za određivanje sudske mjere osiguranja od 24.09.2019. godine 705,00 KM, pristup na ročište o odlučivanje po prijedlogu za određivanje mjere osiguranja dana 03.12.2019. godine 705,00 KM, podnesak tužitelja- prijedlog dokaza od 10.12.2019. godine 352,00 KM, pristup na pripremno ročište od 24.01.2020. godine 705,00 KM, pristup na ročišta za glavnu raspravu od 12.02.2020. godine 705,00 KM, pristup na ročište za glavnu raspravu dana 03.03.2020. godine 352,00 KM, pristup na ročište za glavnu raspravu dana 27.05.2020. godine 352,00 KM, pristup na ročište za glavnu raspravu dana 09.06.2020. godine 352,00 KM, pristup na ročište za glavnu raspravu dana 09.07.2020. godine 352,00 KM, podnesak tužitelja- prijedlog dokaza od 09.07.2020. godine 352,00 KM, naknada po osnovu člana 26. stav 5 AT odsustva iz kancelarije na dane dolaska na sedam, ročišta (56 časova*20 bodova)= 1.120 bodova 3.360,00 KM, ukupno bez PDV-a 8.295,00 KM, +17% 1.410,15 KM. Putni troškovi advokata na dane dolaska na sedam ročišta u skladu sa članom 31 AT (7x 201,00 KM) 1.407,00 KM te troškove sudske takse u iznosu koji odredi sud.

Što se tiče troškova koji su nastali povodom prijedloga za povrat u prijašnje stanje iz ranijeg postupka, obzirom da prvotuženi, koji je i podnio prijedlog za povrat u prijašnje stanje, nije pristupio na zakazano ročište povodom prijedloga, sud je usvojio zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka koji se odnose na sastav odgovora na prijedlog za povrat u prijašnje stanje u iznosu od 470,00 KM, odnosno sa PDV-om iznos od 549,90 KM a u skladu sa odredbom člana 388 u vezi sa članom 387 i 386 ZPP-a s tim da je na naknadu tih troškova tužitelju obavezao samo prvotuženog koji je i podnio prijedlog za povrat u prijašnje stanje.

Tužitelj je potraživao i troškove koji se odnose na sastav prijedloga za određivanje sudske mjere osiguranja od 24.09.2019. godine, pristup na ročište od 03.12.2019., pristup na ročište od 24.01.2020., od 12.02.2020., od 03.03.2020., 27.05.2020. , 09.06.2020., 09.07.2020. a koja sva ročišta su održana u predmetu po mjeri osiguranja koja je okončana rješenjem kojim je odbijen prijedlog za određivanje mjere osiguranja, nadalje je tražio i troškove za sastav podneska od 10.12.2019. – prijedlog dokaza, takođe u predmetu mjere osiguranja, za sastav podneska prijedlog dokaza od 09.07.2020. - u predmetu mjere osiguranja te naknade za odsustvo iz kancelarije na 7 (sedam) ročišta u Mo i putne troškove. Obzirom da se svi navedeni troškovi odnose na predmet povodom mjere osiguranja gdje je tužitelj u cijelosti izgubio, sud je u cijelosti odbio zahtjev tužitelja za naknadu prethodno pobrojanih troškova naročito napomeno da shodno Panelima za ujednačavanje sudske prakse kao i aktuelnim odlukama Ustavnom suda stranka nema pravo na naknadu troškova putovanja i odsustva od suprotne strane u parničnom postupku. Vezano za navode Kantonalnog suda u pogledu troškova postupka, ovaj sud ne nalazi da su radnje preduzete na ročištima povodom mjere osiguranja bile nužne za konačni uspjeh u sporu.

Da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, sud bi smatrao osnovanim zahtjev tužitelja za naknadu troškova koji se odnose na sastav uređene i dopunjene tužbe od 19.08.2019. u iznosu od 940, 00 KM, za sastav podneska tužitelja od 08.01.2020. iznos od 470,00 KM, pristupa na pripremno ročište od 18.12.2019. u iznosu od 940,00 KM, pristup na nastavak pripremnog ročišta od 24.01.2020. godine iznos od 470,00, podnesak od 22.10.2020. iznos od 470,00 KM, pristup na

ročište za glavnu raspravu od 22.10.2020. i 14.12.2020. po 470,00 KM, pristup na ročište za glavnu raspravu od 02.02.2021. iznos od 470,00 KM, sastav žalbe 1212,50 KM, zastupanje na ponovljenoj glavnoj raspravi iznos od 1080,00 KM, odnosno ukupno 6992,5 KM bez PDV- a sa PDV-om 8181,23 KM za ove radnje te za troškove vještačenja 1.050,00 KM, odnosno sveukupno 9231,23 KM. No kako je uspjeh tužitelja u sporu 30%, to je sud obavezao tužene da tužitelju isplate iznos od 2769,36 KM pri čemu ih nije obavezao na solidarnu isplatu jer se ne radi o jedinstvenim i nužnim suparničarima ni solidarnoj obavezi a sem toga prvotuzenog je obavezao na isplatu iznosa od 470,00 KM za sastava odgovora na prijedlog za povrat u prijašnje stanje.

Odbijen je zahtjev tužitelja za naknade po osnovu odsustva iz kancelarije i putnih troškova advokata obzirom na pomenute Panele za ujednačavanje sudske prakse i stavove izražene u najnovijim presudama Ustavnog suda BiH i činjenicu da je tužitelj angažovao advokata iz drugog grada u odnosu na sjedište suda i svoje prebivalište, pa shodno praksi Ustavnog suda, teret tih troškova ne može pasti na tužene.

Sud napominje da je tužitelj u predmetu Rs i u Mo predmetu neke troškove duplo potraživao pa sud nije dvostruko obrazlagao zašto iste odbija a takođe je duplo potraživao troškove za dan 14.12.2020. godine a za to nije bilo osnova.

Drugotuzeni potražuje troškove postupka koji se odnose na sastav odgovora na prijedlog za donošenje sudske mjere osiguranja, za zastupanje na pripremnom ročištu od 24.01.2020. i za zastupanje na glavnoj raspravi od 30.03.2020. iznose od po 970,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave od 27.05.2020. iznos od 485,00 KM, za 5 (pet) sati odsustva iz kancelarije 300,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave od 09.06.2020. iznos o d 485,00 KM, za odsustvo iz kancelarije 4 (četiri) sata 240,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave od 09.07.2020. iznos od 485,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave od 22.10.2020. iznos od 940,00 KM, za zastupanje na nastavcima glavne rasprave od 14.12.2020. i 02.02.2021. iznose od po 470,00 KM, te navodi da ukupno potražuje 6.785,00 KM bez PDV-a, PDV-e 1.153,45 KM odnosno sveukupno 7.938,45 KM a ovim troškovima je u ponovnom postupku dodao i troškove za zastupanje na ponovljenoj glavnoj raspravi u iznosu od 1345,50 KM što ukupno iznosi 9283,95 KM.

Drugotuzeni je potraživao i troškove koji se odnose na mjeru osiguranja u predmetu mjere osiguranja te je sud naveo da će odluku o istima donijeti u konačnoj odluci, a na zapisniku od 09.07.2020. je potraživao troškove koji se odnose na sastav odgovora na prijedlog za donošenje sudske mjere osiguranja 970,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu održanom 24.01.2020. godine 970,00 KM, za zastupanje na glavnoj raspravi od 30.03.2020. god 970,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave 27.05.2020. god. 485,00 KM, za 5 sati odsustva iz kancelarije 300,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave od 09.6.2020. godine 485,00 KM, Za odsustvo iz kancelarije 4 sata 240,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave 09.7.2020. godine 485,00 KM, na sve naprijed navedene iznose PDV od 17 % 833,85 KM, odnosno navodi kao ukupan iznos 5.738,85 KM.

Da je drugotuzeni u cijelosti uspio u sporu sud bi smatrao osnovnim troškove u predmetu Rs koji se odnose na zastupanje na pripremnom ročištu od 24.01.2020. godine iznos od 950,00 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 30.03.2020. iznos od 950,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave od 22.10.2020. iznos od 940,00 KM, te za zastupanje na nastavcima glavne rasprave od 14.12.2020. i 02.02.2021. iznose od po 470,00 KM, za zastupanje na ponovljenoj glavnoj raspravi 1150,00 KM (bez PDV-a) pri čemu se ima u vidu visina mjesečne prosječne plaće u FBiH u vrijeme poduzimanja pojedine radnje odnosno ukupno bi smatrao osnovanim troškove u Rs predmetu u iznosu od 4930,00 KM bez PDV-a odnosno sa PDV-om

iznos od 5768,10 KM, a kako mu uspjeh u sporu iznosi 70% to drugotuženom u Rs predmetu pripada iznos od 4037,67 KM.

Drugotuženi je, obzirom da je uspjeh tužitelja u predmetu Mo 0% uspio povodom mjere osiguranja sa 100% te mu na ime tih troškova pripadaju troškovi sastava prijedloga za donošenje mjere osiguranja u iznosu od 950,00 KM, troškovi zastupanja na pripremnom ročištu od 24.01.2020. u iznosu od 958,00 KM, troškovi zastupanja na ročištu za glavnu raspravu od 27.05.2020. iznos od 485,00 KM, za zastupanje na ročištu od 09.06.2020. iznos od 485,00 KM, te za zastupanje na ročištu od 09.07.2020. iznos od 485,00 KM, odnosno ukupno po Mo drugotuženi ima pravo na naknadu troškova od 3.363,00 KM bez PDV-a odnosno sa PDV-om iznos od 3.934,71 KM.

Drugotuženi je imao punomoćnika čije je sjedište u sjedištu suda odnosno udaljenost istog do suda je 5 minuta hoda te sud smatra neosnovanim zahtjev drugotuženog za isplatu naknade za odsustvo iz kancelarije koju je tražio imajući u vidu da shodno članu 26 stav 1 tačka 5 Adv. Tarife advokatu pripada nagrada za čekanje na raspravu ili za vrijeme vijećanja suda, za odsustvo iz kancelarije za vrijeme putovanja i sl. a najviše 8 sati dnevno te obzirom na blizinu kancelarije nema pravo na nagradu za odsustvo iz kancelarije po ovom osnovu a činjenica da je na ročištima bio po 2,3 ili više sati se ne može podvesti pod ovu odredbu jer je upravo po osnovu toga što drugotuženog zastupa punomoćnik istom pripala nagrada za zastupanje na ročištima koja je prethodno obračunata i dodjeljena drugotuženom.

Shodno navedenom drugotuženom na ime troškova pripada iznos od ukupno 7972,38 KM koji iznos je sud i dodijelio drugotuženom te obavezao tužitelja da mu isti isplati.

Zahtjeve tužitelja i drugotuženog za naknadu troškova postupka preko dosuđenih iznosa sud je odbio kao neosnovane. Prvotuženi nije potraživao troškove postupka.

Imajući u vidu sve navedeno sud je odlučio kao u izreci presude.

SUDIJA
Šejla Čatić

POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda. Rok za žalbu počinje teći prvog narednog dana nakon donošenja presude za tužene, a za tužitelja prvog narednog dana nakon prijema presude. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.